

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 132

Ediția în limba română

Legislație

Anul 59

21 mai 2016

Cuprins

I *Acte legislative*

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale** 1
- ★ **Directiva (UE) 2016/801 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair** 21
- ★ **Directiva (UE) 2016/802 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi** 58

II *Acte fără caracter legislativ*

ACORDURI INTERNAȚIONALE

- ★ **Decizia (UE) 2016/803 a Consiliului din 7 mai 2015 privind semnarea, în numele Uniunii și al statelor sale membre, și aplicarea provizorie a unui Protocol de modificare a Acordului euro-mediteranean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană** 79
- Protocol de modificare a Acordului euro-mediteranean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană** 81

RO

Actele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

REGULAMENTE

- ★ Regulamentul (UE, Euratom) 2016/804 al Consiliului din 17 mai 2016 de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei 85
- ★ Regulamentul (UE) 2016/805 al Comisiei din 20 mai 2016 de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește *Streptomyces* K61 (anterior *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* tulpina O, FEN 560 (denumită, de asemenea, schinduf sau pulbere de semințe de schinduf), decanoatul de metil (CAS 110-42-9), octanoatul de metil (CAS 111-11-5) și amestecul de terpenoide QRD 460 ⁽¹⁾ 95
- Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/806 al Comisiei din 20 mai 2016 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 97

DECIZII

- ★ Decizia (UE) 2016/807 a Consiliului din 15 martie 2016 privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) cu ocazia celei de a 40-a sesiuni a Comitetului de facilitare, a celei de a 69-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin și a celei de a 96-a sesiuni a Comitetului pentru siguranță maritimă cu privire la adoptarea unor modificări aduse Convenției privind facilitarea, anexei IV la Convenția MARPOL, regulilor II-2/13 și II-2/18 din Convenția SOLAS, Codului de sisteme de rezistență la incendiu și Codului privind programul de inspecții intensificate din 2011 99
- ★ Decizia (PESC) 2016/808 a Comitetului politic și de securitate din 18 mai 2016 privind numirea comandantului operației UE pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) (ATALANTA/2/2016) 103
- ★ Decizia (UE) 2016/809 a Comisiei din 20 mai 2016 privind notificarea de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a intenției sale de a participa la anumite acte ale Uniunii în domeniul cooperării polițienești adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și care nu fac parte din acquis-ul Schengen 105
- ★ Decizia (UE) 2016/810 a Băncii Centrale Europene din 28 aprilie 2016 privind o a doua serie de operațiuni țintite de refinanțare pe termen mai lung (BCE/2016/10) 107
- ★ Decizia (UE) 2016/811 a Băncii Centrale Europene din 28 aprilie 2016 de modificare a Deciziei BCE/2014/34 privind măsuri legate de operațiuni țintite de refinanțare pe termen mai lung (BCE/2016/11) 129

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte legislative)

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2016/800 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 11 mai 2016****privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 82 alineatul (2) litera (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Scopul prezentei directive este de a stabili garanții procedurale pentru a se asigura că copiii, care înseamnă persoane cu vârsta mai mică de 18 ani, care sunt persoane suspectate sau acuzate în proceduri penale sunt în măsură să înțeleagă și să urmeze procedurile respective și să își exercite dreptul la un proces echitabil, și de a preveni recidiva în cazul copiilor și de a promova integrarea socială a acestora.
- (2) Prin stabilirea unor norme minime comune privind protecția drepturilor procedurale ale copiilor care sunt persoane suspectate sau acuzate, prezenta directivă are ca obiectiv consolidarea încrederii statelor membre în sistemele de justiție penală ale celorlalte state membre, contribuind astfel la îmbunătățirea recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală. Astfel de norme minime comune ar trebui, de asemenea, să înlăture obstacolele din calea liberei circulații a cetățenilor pe teritoriul statelor membre.
- (3) Deși statele membre sunt părți la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (CEDO), la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice și la Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, experiența a arătat că doar acest fapt nu oferă întotdeauna un grad suficient de încredere în sistemele de justiție penală ale celorlalte state membre.
- (4) La 30 noiembrie 2009, Consiliul a adoptat o rezoluție privind Foaia de parcurs pentru consolidarea drepturilor procedurale ale persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale ⁽³⁾ (denumită în continuare „foaia de parcurs”). Pe baza unei abordări treptate, foaia de parcurs prevede adoptarea de măsuri privind dreptul la traducere și interpretare (măsura A), dreptul la informare cu privire la drepturi și informare privind acuzațiile (măsura B), dreptul la consiliere juridică și asistență judiciară (măsura C), dreptul la comunicare cu rudele, cu angajatorii și cu autoritățile consulare (măsura D) și garanții speciale pentru persoanele suspectate sau acuzate care sunt vulnerabile (măsura E). Foaia de parcurs evidențiază faptul că ordinea drepturilor este orientativă,

⁽¹⁾ JO C 226, 16.7.2014, p. 63.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 9 martie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și decizia Consiliului din 21 aprilie 2016.⁽³⁾ JO C 295, 4.12.2009, p. 1.

sugerând astfel că poate fi modificată în funcție de priorități. Foaia de parcurs este concepută pentru a funcționa ca un întreg; efectele pozitive ale acesteia vor fi constatate pe deplin numai atunci când vor fi puse în aplicare toate părțile sale componente.

- (5) La 11 decembrie 2009, Consiliul European a salutat foaia de parcurs și a inclus-o în Programul de la Stockholm – O Europă deschisă și sigură în serviciul cetățenilor și pentru protecția acestora ⁽¹⁾ (punctul 2.4). Consiliul European a subliniat caracterul neexhaustiv al foii de parcurs, invitând Comisia să analizeze și alte elemente ale drepturilor procedurale minime ale persoanelor suspectate sau acuzate și să evalueze necesitatea de a aborda și alte probleme, cum ar fi prezumția de nevinovăție, în vederea promovării unei mai bune cooperări în acest domeniu.
- (6) Până în prezent, pe baza foii de parcurs au fost adoptate patru măsuri privind drepturile procedurale în cadrul procedurilor penale, și anume Directivele 2010/64/UE ⁽²⁾, 2012/13/UE ⁽³⁾, 2013/48/UE ⁽⁴⁾ și Directiva (UE) 2016/343 ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (7) Prezenta directivă promovează drepturile copilului, ținând seama de Orientările Consiliului Europei privind o justiție în interesul copilului.
- (8) În cazul în care copiii sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale sau fac obiectul unor proceduri privind mandatul european de arestare în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ⁽⁶⁾ (persoane căutate), statele membre ar trebui să se asigure că interesul superior al copilului constituie întotdeauna o prioritate, în conformitate cu articolul 24 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (carta).
- (9) Copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale ar trebui să beneficieze de o atenție specială pentru ca potențialul lor de dezvoltare și de reintegrare în societate să fie menținut.
- (10) Prezenta directivă ar trebui să se aplice copiilor care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale și copiilor care sunt persoane căutate. În cazul copiilor care sunt persoane căutate, dispozițiile relevante din prezenta directivă ar trebui să se aplice din momentul arestării acestora în statul membru de executare.
- (11) Prezenta directivă sau anumite dispoziții din aceasta ar trebui să se aplice și persoanelor suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, precum și persoanelor căutate, care erau copii în momentul când au început să facă obiectul procedurilor, dar care au împlinit ulterior vârsta de 18 ani, atunci când aplicarea prezentei directive este adecvată ținând cont de toate circumstanțele cauzei, inclusiv gradul de maturitate și de vulnerabilitate al persoanei în cauză.
- (12) În cazul în care o persoană a împlinit vârsta de 18 ani atunci când devine persoană suspectată sau acuzată în cadrul procedurilor penale, însă infracțiunea a fost comisă atunci când persoana respectivă era copil, statele membre sunt încurajate să aplice garanțiile procedurale prevăzute de prezenta directivă până când persoana respectivă împlinește vârsta de 21 de ani, cel puțin în ceea ce privește infracțiunile care sunt săvârșite de aceeași persoană suspectată sau acuzată și care sunt anchetate și urmărite penal împreună deoarece sunt inextricabil legate de proceduri penale care au fost inițiate împotriva persoanei respective înainte ca aceasta să împlinească vârsta de 18 de ani.
- (13) Statele membre ar trebui să determine vârsta copilului pe baza declarațiilor acestuia, a verificării evidențelor stării civile, a cercetării documentelor, a altor probe și, în cazul în care astfel de probe nu sunt disponibile sau sunt neconcludente, pe baza unei examinări medicale. Examinarea medicală ar trebui să fie efectuată în ultimă instanță și cu respectarea strictă a drepturilor copilului, a integrității sale fizice și a demnității sale umane. Atunci când persistă îndoieli cu privire la vârsta unei persoane, în sensul prezentei directive se prezumă că persoana respectivă este un copil.

⁽¹⁾ JO C 115, 4.5.2010, p. 1.

⁽²⁾ Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).

⁽⁴⁾ Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).

⁽⁵⁾ Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

- (14) Prezenta directivă nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește anumite infracțiuni minore. Cu toate acestea, prezenta directivă ar trebui să se aplice în cazul în care un copil care este persoană suspectată sau acuzată este privat de libertate.
- (15) În unele state membre, o altă autoritate decât o instanță competentă în materie penală este competentă să aplice sancțiuni, altele decât privarea de libertate, în cazul infracțiunilor relativ minore. Acestea pot fi, de exemplu, încălcări minore ale normelor rutiere care sunt săvârșite la scară largă și care pot fi constatate în urma unui control rutier. În astfel de situații, nu ar fi rezonabil să li se impună autorităților competente să asigure toate drepturile în temeiul prezentei directive. Prin urmare, atunci când dreptul unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni pentru infracțiuni minore de către o astfel de autoritate și există fie dreptul de a introduce o cale de atac, fie posibilitatea ca respectiva cauză să fie înaintată unei instanțe cu competențe în materie penală, prezenta directivă ar trebui să se aplice numai în cazul procedurilor desfășurate în fața respectivei instanțe ca urmare a exercitării unei astfel de căi de atac sau a înaintării cauzei în instanță.
- (16) În unele state membre, anumite infracțiuni minore, în special încălcări minore ale normelor rutiere, infracțiunile minore legate de reglementările locale generale și infracțiunile minore contra ordinii publice sunt considerate infracțiuni. În astfel de situații, nu ar fi rezonabil să li se impună autorităților competente să asigure toate drepturile în temeiul prezentei directive. În cazul în care dreptul unui stat membru prevede că privarea de libertate nu este o pedeapsă ce poate fi aplicată pentru infracțiuni minore, prezenta directivă ar trebui să se aplice, prin urmare, numai procedurilor desfășurate în fața unei instanțe competente în materie penală.
- (17) Prezenta directivă ar trebui să se aplice numai în cadrul procedurilor penale. Aceasta nu ar trebui să se aplice altor tipuri de proceduri, în special procedurilor concepute special pentru copii și care pot conduce la măsuri de protecție, corective sau educative.
- (18) Prezenta directivă ar trebui să fie pusă în aplicare ținând seama de dispozițiile Directivelor 2012/13/UE și 2013/48/UE. Prezenta directivă prevede noi garanții complementare cu privire la informațiile care trebuie să fie furnizate copiilor și titularului răspunderii părintești, pentru a se lua în considerare nevoile și vulnerabilitățile specifice ale copiilor.
- (19) Copiii ar trebui să primească informații cu privire la aspectele generale ale desfășurării procedurii. În acest scop, ar trebui să se ofere copiilor în special o scurtă explicație cu privire la următoarele etape ale procedurii, în măsura în care acest lucru este posibil ținând seama de interesul procedurii penale, precum și cu privire la rolul autorităților implicate. Informațiile oferite ar trebui să fie în funcție de circumstanțele cauzei.
- (20) Copiii ar trebui să primească informații cu privire la dreptul la o examinare medicală într-un stadiu incipient adecvat al procedurilor și cel târziu în momentul privării de libertate, în cazul în care o astfel de măsură este luată față de copil.
- (21) În cazul în care un copil este privat de libertate, nota privind drepturile furnizată copilului în temeiul Directivei 2012/13/UE ar trebui să includă informații clare privind drepturile copilului conferite în temeiul prezentei directive.
- (22) Statele membre ar trebui, de asemenea, să informeze titularul răspunderii părintești, verbal, în scris sau în ambele modalități, cu privire la drepturile procedurale aplicabile. Informațiile respective ar trebui să fie furnizate cât mai curând și în mod suficient de detaliat pentru a garanta caracterul echitabil al procedurilor și exercitarea efectivă a drepturilor copilului.
- (23) În anumite circumstanțe, care pot să se refere, de asemenea, la doar una dintre persoanele titulare ale răspunderii părintești, informațiile ar trebui furnizate unui alt adult corespunzător, desemnat de copil și acceptat în această calitate de autoritatea competentă. Una dintre aceste circumstanțe ar putea fi aceea în care există împrejurări obiective și factuale care indică sau dau naștere unor suspiciuni că furnizarea de informații titularului răspunderii părintești ar putea pericula în mod substanțial procedurile penale, în special atunci când probele ar putea fi distruse sau deteriorate, s-ar putea interveni asupra martorilor sau titularul răspunderii părintești ar fi putut fi implicat în presupusa activitate infracțională împreună cu copilul.
- (24) Atunci când circumstanțele care au determinat autoritățile competente să furnizeze informații unui adult corespunzător, altul decât titularul răspunderii părintești, au încetat să mai existe, orice informație pe care copilul o primește în conformitate cu prezenta directivă și care rămâne relevantă în cursul procedurilor ar trebui furnizată titularului răspunderii părintești. Această cerință nu ar trebui să prelungească în mod inutil procedurile penale.

- (25) Copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate au dreptul de a avea acces la un avocat, în conformitate cu Directiva 2013/48/UE. Întrucât sunt vulnerabili și nu au întotdeauna capacitatea de a înțelege pe deplin și de a urmări procedurile penale, copiii ar trebui să fie asistați de un avocat în situațiile prevăzute în prezenta directivă. În aceste situații, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru ca copilul să fie asistat de un avocat, atunci când copilul sau titularul răspunderii părintești nu a luat măsuri în acest sens. Statele membre ar trebui să ofere asistență judiciară, dacă acest lucru este necesar, pentru a se asigura că copilul este efectiv asistat de un avocat.
- (26) Asistența din partea unui avocat în temeiul prezentei directive se bazează pe dreptul copilului de a avea acces la un avocat în temeiul Directivei 2013/48/UE. Prin urmare, în cazul în care aplicarea unei dispoziții din Directiva 2013/48/UE ar face imposibilă asistarea copilului de către un avocat în temeiul prezentei directive, dispoziția respectivă nu ar trebui să se aplice dreptului copiilor de a avea acces la un avocat în temeiul Directivei 2013/48/UE. Pe de altă parte, derogările și excepțiile în ceea ce privește asistența din partea unui avocat prevăzute în prezenta directivă nu ar trebui să afecteze dreptul de a avea acces la un avocat în conformitate cu Directiva 2013/48/UE și nici dreptul la asistență judiciară în conformitate cu cartă și cu CEDO, precum și cu dreptul național și alte dispoziții de drept al Uniunii.
- (27) Dispozițiile prevăzute de prezenta directivă cu privire la asistența din partea unui avocat ar trebui să se aplice fără întârzieri nejustificate după ce copiii au fost informați cu privire la faptul că sunt persoane suspectate sau acuzate. În sensul prezentei directive, asistența din partea unui avocat înseamnă asistență juridică și reprezentare din partea unui avocat în cursul procedurilor penale. În cazul în care prezenta directivă prevede asistența din partea unui avocat în cursul interogării, ar trebui să fie prezent un avocat. Fără a aduce atingere dreptului copilului de a avea acces la un avocat în temeiul Directivei 2013/48/UE, asistența din partea unui avocat nu impune prezența unui avocat la fiecare act de anchetă sau de strângere a probelor.
- (28) Cu condiția ca acest lucru să fie în conformitate cu dreptul la un proces echitabil, obligația statelor membre de a furniza copiilor care sunt persoane suspectate sau acuzate asistență din partea unui avocat în conformitate cu prezenta directivă nu include următoarele: identificarea copilului; stabilirea pertinentei începerii anchetei; verificarea deținerii de arme sau alte aspecte similare legate de siguranță; desfășurarea de acte de anchetă sau de strângere de probe, diferite de cele menționate în mod explicit în prezenta directivă, cum ar fi percheziții corporale, examinări fizice, teste de sânge, teste de alcoolemie sau alte teste similare, sau fotografierea ori luarea amprentelor digitale; sau aducerea copilului în fața unei autorități competente sau predarea copilului către titularul răspunderii părintești sau către un alt adult corespunzător, în conformitate cu dreptul intern.
- (29) Atunci când un copil care nu a fost inițial o persoană suspectată sau acuzată, cum ar fi un martor, devine o persoană suspectată sau acuzată, copilul respectiv are dreptul de a nu se autoincrimina și dreptul de a păstra tăcerea, în conformitate cu dreptul Uniunii și CEDO, astfel cum sunt interpretate de Curtea de Justiție a Uniunii Europene (Curtea de Justiție) și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. În consecință, prezenta directivă se referă în mod explicit la situația concretă în care un copil devine o persoană suspectată sau acuzată în cursul interogării de către poliție sau de către o altă autoritate de aplicare a legii în contextul procedurilor penale. Atunci când, pe parcursul interogării, un copil care nu este o persoană suspectată sau acuzată devine la rândul său persoană suspectată sau acuzată, interogarea ar trebui suspendată până când acestuia din urmă i se aduce la cunoștință că este o persoană suspectată sau acuzată și este asistat de un avocat în conformitate cu prezenta directivă.
- (30) Cu condiția respectării dreptului la un proces echitabil, statele membre ar trebui să poată deroga de la obligația de a oferi asistență din partea unui avocat atunci când aceasta nu este proporțională ținând seama de circumstanțele cauzei, fiind de la sine înțeles că interesul superior al copilului ar trebui să fie considerat primordial. În orice caz, copiii ar trebui asistați de un avocat atunci când sunt aduși în fața unei instanțe judecătorești competente sau a unui judecător în vederea hotărârii cu privire la detenția acestora, în orice etapă a procedurilor din domeniul de aplicare al prezentei directive, precum și în timpul detenției. În plus, privarea de libertate nu ar trebui aplicată ca pedeapsă decât dacă copilul a fost asistat de un avocat în așa fel încât să-i permită o exercitare efectivă a dreptului la apărare și, în orice caz, în timpul ședințelor de judecată în fața instanței. Statele membre ar trebui să poată lua măsuri practice în acest sens.
- (31) Statele membre ar trebui să poată să deroge temporar de la obligația de a furniza asistență din partea unui avocat în etapa care precedă procesul pentru motive imperioase, și anume în cazul în care există o necesitate urgentă de a preveni o serie de consecințe negative grave pentru viața, libertatea sau integritatea fizică a unei persoane sau în cazul în care acțiunea imediată a autorităților de anchetă este imperativă pentru a împiedica o periclitate considerabilă a procedurilor penale în legătură cu o infracțiune gravă, *inter alia*, în vederea obținerii unor informații privind coautorii presupuși ai unei infracțiuni grave sau pentru a evita pierderea unor probe importante privind o infracțiune gravă. Pe durata unei derogări temporare pentru unul dintre aceste motive imperioase, autoritățile competente ar trebui să poată interoga copiii în absența avocatului, cu condiția ca aceștia să fi fost informați cu privire la dreptul lor de a păstra tăcerea și să-și poată exercita dreptul respectiv, iar respectiva interogare să nu

aducă atingere dreptului la apărare, inclusiv dreptului de a nu se autoincrimina. Interogarea ar trebui să poată avea loc, în măsura în care este necesar, numai în scopul obținerii informațiilor esențiale pentru a preveni consecințe negative grave pentru viața, libertatea sau integritatea fizică a unei persoane sau pentru a împiedica o periclitate considerabilă a procedurilor penale. Orice recurgere abuzivă la această derogare temporară ar aduce atingere, în principiu, dreptului la apărare în mod iremediabil.

- (32) Statele membre ar trebui să precizeze în mod clar în dreptul intern motivele și criteriile pentru o astfel de derogare temporară și ar trebui să facă uz în mod restrictiv de aceasta. Orice derogare temporară ar trebui să fie proporțională, strict limitată în timp, ar trebui să nu se bazeze exclusiv pe tipul sau gravitatea presupusei infracțiuni și nu ar trebui să aducă atingere caracterului echitabil general al procedurilor. Statele membre ar trebui să asigure faptul că, atunci când o autoritate competentă, care nu este un judecător sau o instanță, a autorizat o derogare temporară în temeiul prezentei directive, decizia de autorizare a derogării temporare poate fi evaluată de o instanță, cel puțin în cursul etapei de judecată.
- (33) Confidențialitatea comunicării dintre copii și avocatul lor este esențială pentru asigurarea exercitării efective a dreptului la apărare și este o parte esențială a dreptului la un proces echitabil. Prin urmare, statele membre ar trebui să respecte confidențialitatea întrevederilor și a altor forme de comunicare dintre avocat și copil, în contextul asistării de către un avocat prevăzute în prezenta directivă, fără derogare. Prezenta directivă nu aduce atingere procedurilor prevăzute pentru situația în care există circumstanțe obiective și factuale care dau naștere unor suspiciuni că avocatul este implicat într-o infracțiune alături de copil. Orice activitate infracțională a unui avocat nu ar trebui să fie considerată asistență legitimă acordată copiilor în cadrul prezentei directive. Obligația de a respecta confidențialitatea implică nu numai faptul că statele membre ar trebui să nu interfereze și să nu acceadă la această comunicare, ci și faptul că, atunci când copiii sunt privați de libertate sau se găsesc într-un loc aflat sub controlul statului, statele membre ar trebui să asigure că modalitățile de comunicare susțin și protejează această confidențialitate. Aceasta nu aduce atingere mecanismelor existente în centrele de detenție, menite să împiedice trimiterea de colete ilicite către deținuți, cum ar fi verificarea corespondenței, cu condiția ca astfel de mecanisme să nu permită autorităților competente să citească corespondența dintre copii și avocatul lor. Prezenta directivă nu aduce atingere nici procedurilor din dreptul intern conform cărora transmiterea corespondenței poate fi respinsă dacă expeditorul nu este de acord ca corespondența să fie în prealabil trimisă unei instanțe competente.
- (34) Prezenta directivă nu aduce atingere încălcărilor confidențialității ocazionate de o operație de supraveghere legală de către autoritățile competente. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere activităților desfășurate, de exemplu, de către serviciile de informații naționale cu scopul de a proteja securitatea națională în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE) sau care intră sub incidența articolului 72 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care prevede că partea a treia titlul V din TFUE privind spațiul de libertate, securitate și justiție nu aduce atingere exercitării responsabilităților care revin statelor membre pentru menținerea ordinii publice și pentru apărarea securității interne.
- (35) Copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale ar trebui să aibă dreptul la o evaluare individuală care să identifice nevoile lor specifice de protecție, educație, formare și integrare socială, să determine dacă și în ce măsură ar avea nevoie de măsuri speciale pe parcursul procedurilor penale, precum și să stabilească nivelul lor de răspundere penală și dacă o anumită pedeapsă sau măsură educativă este adecvată în cazul lor.
- (36) Evaluarea individuală ar trebui să ia în considerare în special personalitatea și gradul de maturitate ale copilului, mediul său economic, social și familial, inclusiv locul în care trăiește, precum și orice alte vulnerabilități specifice, cum ar fi dificultățile de învățare sau de comunicare.
- (37) Amploarea și nivelul de detaliere al unei evaluări individuale ar trebui să poată fi adaptate în funcție de circumstanțele cauzei, ținând seama de gravitatea presupusei infracțiuni și de măsurile care ar putea fi luate în cazul în care copilul este găsit vinovat de infracțiunea respectivă. Ar putea fi utilizată o evaluare individuală realizată recent cu privire la același copil, dacă este actualizată.
- (38) Autoritățile competente ar trebui să țină seama de informațiile rezultate dintr-o evaluare individuală atunci când stabilesc dacă urmează să fie luată o anumită măsură privind copilul, cum ar fi furnizarea de asistență practică; atunci când evaluează oportunitatea și eficacitatea eventualelor măsuri preventive în ceea ce privește copilul, precum deciziile privind arestul preventiv sau măsurile alternative; precum și, luând în considerare caracteristicile individuale și situația copilului, atunci când iau o decizie sau întreprind o acțiune în contextul procedurilor penale, inclusiv în cazul pronunțării unei hotărâri de condamnare. Atunci când nu este disponibilă încă nicio

evaluare individuală, aceasta nu ar trebui să împiedice autoritățile competente să ia astfel de măsuri sau decizii, cu condiția respectării cerințelor prezentei directive, inclusiv realizarea unei evaluări individuale într-un stadiu adecvat cât mai incipient al procedurii. Pertinența și eficacitatea măsurilor sau deciziilor luate anterior efectuării evaluării individuale ar putea fi reanalizate după ce se realizează evaluarea individuală.

- (39) Evaluarea individuală ar trebui să aibă loc într-un stadiu cât mai incipient al procedurii, la momentul adecvat și în timp util, astfel încât informațiile care decurg din evaluarea individuală să poată fi luate în considerare de către procuror, judecător sau alte autorități competente înainte de prezentarea actului de trimitere în judecată în instanță. Cu toate acestea, ar trebui să fie posibilă prezentarea unui act de trimitere în judecată în absența unei evaluări individuale, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al copilului. Aceasta ar putea fi situația, de exemplu, atunci când copilul se află în arest preventiv și așteptarea evaluării individuale ar risca să prelungească inutil o astfel de detenție.
- (40) Statele membre ar trebui să poată deroga de la obligația de a efectua o evaluare individuală dacă o astfel de derogare este justificată de circumstanțele cauzei, ținând cont, printre altele, de gravitatea presupusei infracțiuni și de măsurile care ar putea fi luate în cazul în care copilul este găsit vinovat de infracțiunea respectivă, și cu condiția ca derogarea să fie compatibilă cu interesul superior al copilului. În acest context, ar trebui să se țină seama de toate elementele relevante, inclusiv posibilitatea existenței unei evaluări individuale recente a copilului în contextul unor proceduri penale sau dacă cauza poate fi soluționată fără o trimitere în judecată.
- (41) Obligația de diligență față de copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate este un element fundamental al unei administrări echitabile a justiției, în special în cazul în care copiii sunt privați de libertate, fiind astfel într-o poziție vulnerabilă deosebită. Pentru a asigura integritatea personală a unui copil care este privat de libertate, copilul ar trebui să aibă dreptul la o examinare medicală. Examinarea medicală ar trebui să fie efectuată de către un medic sau alt profesionist calificat, fie la inițiativa autorităților competente, în special în cazul în care există indicii medicale specifice care să justifice o astfel de examinare, fie ca urmare a unei cereri din partea copilului, a titularului răspunderii părintești sau a avocatului copilului. Statele membre ar trebui să prevadă modalități practice privind examinările medicale care urmează să fie efectuate în conformitate cu prezenta directivă, precum și în ceea ce privește accesul copiilor la aceste examinări. Aceste modalități practice ar putea, printre altele, să soluționeze situațiile în care se efectuează două sau mai multe cereri de examinări medicale cu privire la același copil într-o perioadă scurtă de timp.
- (42) Copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în procedurile penale nu sunt întotdeauna în măsură să înțeleagă conținutul interogărilor la care sunt supuși. Pentru a asigura un nivel suficient de protecție a acestor copii, interogarea de către poliție sau alte autorități de aplicare a legii ar trebui să fie înregistrată audio-video atunci când acest lucru este proporțional, ținând seama, printre altele, de faptul că avocatul este sau nu prezent și că copilul este privat sau nu de libertate, fiind de la sine înțeles că interesul superior al copilului ar trebui să fie întotdeauna considerat primordial. Prezenta directivă nu impune statelor membre să realizeze înregistrări audio-video ale interogărilor copiilor efectuate de un judecător sau de o instanță.
- (43) În cazul în care o înregistrare audio-video urmează să fie efectuată în conformitate cu prezenta directivă, dar, din cauza unei probleme tehnice, acest lucru este imposibil, poliția sau alte autorități de aplicare a legii ar trebui să poată interoga copilul fără o înregistrare audio-video, cu condiția să se fi depus eforturi rezonabile pentru a soluționa problema tehnică respectivă, ca amânarea interogării să fie inadecvată și ca acest lucru să fie compatibil cu interesul superior al copilului.
- (44) Indiferent dacă este înregistrată pe suport audio-video sau nu, interogarea ar trebui în toate situațiile efectuată într-un mod care să țină seama de vârsta și de nivelul de maturitate ale copiilor respectivi.
- (45) Copiii se află într-o situație deosebit de vulnerabilă atunci când sunt privați de libertate. Din acest motiv, ar trebui să se depună eforturi deosebite pentru a se evita privarea de libertate și, în special, detenția copiilor în orice stadiu al procedurilor înainte ca o instanță să stabilească în mod definitiv dacă copilul respectiv a comis o infracțiune, având în vedere riscurile posibile pentru dezvoltarea lor fizică, mentală și socială, precum și datorită faptului că privarea de libertate ar putea crea dificultăți în ceea ce privește reintegrarea lor în societate. Statele membre ar putea lua măsuri practice, cum ar fi orientări sau instrucțiuni pentru ofițerii de poliție, privind aplicarea acestei cerințe în cazurile de ținere în custodia poliției. În orice caz, această cerință nu aduce atingere posibilității ca ofițerii de poliție sau alte autorități de aplicare a legii să rețină un copil în situațiile în care acest lucru pare necesar potrivit unor probe *prima facie*, de exemplu prinderea în flagrant delict sau imediat după săvârșirea unei infracțiuni.

- (46) Autoritățile competente ar trebui să ia în considerare întotdeauna măsuri alternative la detenție (măsuri alternative) și ar trebui să recurgă la astfel de măsuri atunci când este posibil. Astfel de măsuri alternative ar putea include interdicția ca respectivul copil să se afle în anumite locuri, obligația de a locui într-un anumit loc, restricții privind contactul cu anumite persoane, obligația de a informa autoritățile competente, participarea la programe educative sau, cu condiția ca respectivul copil să fie de acord, participarea la un program terapeutic sau de dezintoxicare.
- (47) Detenția copiilor ar trebui să facă obiectul unei reexaminări periodice de către o instanță judecătorească, care poate fi reprezentată și de un singur judecător. Reexaminarea periodică ar trebui să poată fi efectuată *ex officio* de către instanță, sau la cererea copilului, a avocatului acestuia sau la cererea unei autorități judiciare care nu este o instanță, în special a unui procuror. Statele membre ar trebui să prevadă modalități practice în acest sens, inclusiv în ceea ce privește situația în care o reexaminare periodică a fost realizată deja *ex officio* de către instanță și copilul sau avocatul acestuia solicită efectuarea unei alte reexaminări.
- (48) În cazul în care sunt deținuți, copiii ar trebui să beneficieze de măsuri speciale de protecție. În special, copiii ar trebui să fie ținuti separat de adulți, cu excepția cazului în care se consideră că este în interesul superior al copilului să nu se procedeze astfel, în conformitate cu articolul 37 litera (c) din Convenția ONU cu privire la drepturile copilului. Atunci când un copil aflat în detenție împlinește vârsta de 18 ani, ar trebui să existe posibilitatea ca acesta să rămână în detenție separată atunci când acest lucru se justifică pe baza circumstanțelor specifice ale persoanei în cauză. O atenție deosebită ar trebui acordată modului în care sunt tratați copiii aflați în detenție, având în vedere vulnerabilitatea lor inerentă. Copiii ar trebui să aibă acces la structuri de educație, în conformitate cu necesitățile acestora.
- (49) Statele membre ar trebui, de asemenea, să se asigure că copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate și care se află în custodia poliției sunt ținuti separat de adulți, cu excepția cazului în care se consideră că este în interesul superior al copilului să nu se procedeze astfel sau în care, în circumstanțe excepționale, nu este posibil din punct de vedere practic, cu condiția ca copiii să fie ținuti împreună cu adulții într-un mod compatibil cu interesul superior al copilului. De exemplu, în zone puțin populate, copiii ar trebui să poată fi, în mod excepțional, ținuti în custodia poliției împreună cu adulții, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului. În astfel de situații, se impune o vigoare specială din partea autorităților competente în vederea protecției integrității fizice și a bunăstării copilului.
- (50) Copiii ar trebui să poată fi ținuti în detenție împreună cu tinerii adulți, cu excepția cazului în care acest lucru contravine interesului superior al copilului. Statele membre ar trebui să stabilească persoanele care sunt considerate tineri adulți în conformitate cu dreptul și procedurile lor interne. Statele membre sunt încurajate să prevadă că persoanele cu vârsta peste 24 de ani nu sunt considerate tineri adulți.
- (51) În cazul copiilor aflați în detenție, statele membre ar trebui să ia măsurile adecvate, stabilite în prezenta directivă. Aceste măsuri ar trebui să asigure, printre altele, exercitarea efectivă și regulată a dreptului la viață de familie. Copiii ar trebui să aibă dreptul de a păstra în mod regulat contactul cu părinții, familia și prietenii, prin vizite și corespondență, cu excepția cazului în care sunt necesare restricții excepționale în interesul superior al copilului sau în interesul justiției.
- (52) Statele membre ar trebui, de asemenea, să ia măsurile adecvate pentru a asigura respectarea libertății de religie sau a convingerilor copilului. În această privință, statele membre ar trebui, în special, să evite să intervină asupra religiei sau a convingerilor copilului. Cu toate acestea, statele membre nu au obligația de a lua măsuri active pentru a asista copilul în practicarea acestora.
- (53) Dacă este cazul, statele membre ar trebui să ia măsuri adecvate și în alte situații de privare de libertate. Măsurile luate ar trebui să fie proporționale și corespunzătoare în raport cu tipul de privare de libertate, cum ar fi custodia poliției sau detenția, precum și în raport cu durata acestora.
- (54) Specialiștii care intră în contact direct cu copiii ar trebui să țină seama de nevoile specifice ale copiilor din diferite categorii de vârstă și ar trebui să se asigure că procedurile sunt adaptate pentru aceștia. În acest scop, specialiștii ar trebui să fie formați în mod specific pentru a interacționa cu copiii.
- (55) Copiii ar trebui să primească un tratament adecvat vârstei, gradului lor de maturitate și nivelului lor de înțelegere, ținând seama de eventualele lor nevoi speciale, inclusiv orice dificultăți de comunicare pe care ar putea să le aibă.

- (56) Ținând seama de diferențele dintre tradițiile juridice și sistemele de drept ale statelor membre, ar trebui protejată în mod optim viața privată a copiilor pe parcursul procedurilor penale, printre altele pentru a le facilita reintegrarea în societate. Statele membre ar trebui să prevadă ca în mod uzual ședințele de judecată care privesc copii să nu fie publice sau să permită instanțelor judecătorești sau judecătorilor să decidă desfășurarea acestor ședințe în absența publicului. Aceasta nu aduce atingere pronunțării publice a hotărârilor judecătorești în conformitate cu articolul 6 din CEDO.
- (57) Copiii ar trebui să aibă dreptul de a fi însoțiți de titularul răspunderii părintești în cursul ședințelor de judecată în care sunt implicați. În cazul în care mai mult de o persoană este titulară a răspunderii părintești pentru același copil, copilul ar trebui să aibă dreptul de a fi însoțit de toate aceste persoane, cu excepția cazului în care acest lucru nu este posibil în practică, în ciuda depunerii unor eforturi rezonabile de către autoritățile competente. Statele membre ar trebui să prevadă modalitățile practice de exercitare de către copii a dreptului de a fi însoțit de titularul răspunderii părintești pe parcursul ședințelor de judecată în care sunt implicați, precum și dispoziții privind condițiile în care o persoană însoțitoare poate fi exclusă temporar de la ședințele de judecată. Aceste măsuri ar putea, printre altele, prevedea situația în care titularul răspunderii părintești se află în imposibilitatea temporară de a însoți copilul sau în care titularul răspunderii părintești nu dorește să facă uz de posibilitatea de a însoți copilul, cu condiția să se țină seama de interesul superior al copilului.
- (58) În anumite circumstanțe, care pot să se refere, de asemenea, doar la unul dintre titularii răspunderii părintești, copilul ar trebui să aibă dreptul de a fi însoțit pe parcursul ședințelor de judecată de un alt adult corespunzător decât titularul răspunderii părintești. Una dintre aceste circumstanțe este cazul în care însoțirea copilului de către titularul răspunderii părintești ar putea periclita în mod substanțial procedurile penale, în special atunci când anumite circumstanțe obiective și factuale indică sau dau naștere unor suspiciuni ca probele să fie distruse sau deteriorate, s-ar putea interveni asupra martorilor sau titularul răspunderii părintești ar putea fi implicat în presupusa activitate infracțională împreună cu copilul.
- (59) În conformitate cu prezenta directivă, copiii ar trebui să aibă dreptul de a fi însoțiți de titularul răspunderii părintești și în alte etape ale procedurii în care sunt prezenți, de exemplu în cursul interogărilor efectuate de poliție.
- (60) Dreptul persoanei acuzate de a se prezenta la proces în persoană se întemeiază pe dreptul la un proces echitabil prevăzut la articolul 47 din cartă și la articolul 6 din CEDO, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului. Statele membre ar trebui să ia măsuri corespunzătoare pentru a încuraja prezența copiilor la proces, inclusiv prin citarea lor personală și transmiterea unei copii a citației titularului răspunderii părintești sau, atunci când acest lucru ar fi contrar interesului superior al copilului, unui alt adult corespunzător. Statele membre ar trebui să prevadă modalități practice privind prezența unui copil la proces. Aceste modalități ar putea include dispoziții referitoare la condițiile în care un copil poate fi exclus temporar de la participarea la proces.
- (61) Anumite drepturi prevăzute de prezenta directivă ar trebui să se aplice copiilor care sunt persoane căutate din momentul în care aceștia sunt arestați în statul membru de executare.
- (62) Procedurile privind mandatul european de arestare sunt esențiale pentru cooperarea dintre statele membre în materie penală. Respectarea termenelor prevăzute de Decizia-cadru 2002/584/JAI este un element esențial al acestei cooperări. Prin urmare, în timp ce copiii care sunt persoane căutate ar trebui să fie în măsură să își exercite pe deplin drepturile în temeiul prezentei directive în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare, respectivele termene ar trebui respectate.
- (63) Statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că judecătorii și procurorii care instrumentează procedurile penale în care sunt implicați copii au competențe specifice în acest domeniu sau au un acces efectiv la cursuri de formare specifice, îndeosebi cu privire la drepturile copiilor, tehnicile de interogare adecvate, psihologia copiilor și comunicarea într-un limbaj adaptat copiilor. De asemenea, statele membre ar trebui să ia măsurile corespunzătoare pentru a promova organizarea acestor formări specifice pentru avocații care se ocupă de procedurile penale în care sunt implicați copii.
- (64) Pentru a monitoriza și a evalua eficacitatea prezentei directive, se impune culegerea de date relevante, din cele disponibile, cu privire la punerea în aplicare a drepturilor prevăzute de prezenta directivă. Aceste date includ date înregistrate de autoritățile judiciare și de autoritățile de aplicare a legii și, în măsura în care este posibil, datele administrative compilate de serviciile de asistență medicală și de serviciile sociale cu privire la drepturile prevăzute în prezenta directivă, în special în ceea ce privește numărul copiilor cărora li s-a oferit asistență din partea unui avocat, numărul de evaluări individuale efectuate, numărul de interogări înregistrate audio-video și numărul copiilor privați de libertate.

- (65) Statele membre ar trebui să respecte și să garanteze drepturile prevăzute în prezenta directivă, fără niciun fel de discriminare bazată pe motive precum rasa, culoarea, sexul, orientarea sexuală, limba, religia, opiniile politice sau de orice altă natură, naționalitatea, originea etnică sau socială, averea, un handicap sau nașterea.
- (66) Prezenta directivă susține drepturile și principiile fundamentale recunoscute de cartă și de CEDO, inclusiv interzicerea torturii și a tratamentelor inumane sau degradante, dreptul la libertate și la siguranță, respectarea vieții private și de familie, dreptul la integritate al persoanei, drepturile copilului, integrarea persoanelor cu handicap, dreptul la o cale de atac eficientă și la un proces echitabil, prezumția de nevinovăție și dreptul la apărare. Prezenta directivă ar trebui să fie pusă în aplicare în conformitate cu drepturile și principiile respective.
- (67) Prezenta directivă stabilește norme minime. Statele membre ar trebui să poată extinde drepturile prevăzute de prezenta directivă pentru a asigura un nivel mai ridicat de protecție. Nivelul mai ridicat de protecție nu ar trebui să constituie un obstacol în calea recunoașterii reciproce a deciziilor judiciare pe care normele minime respective sunt destinate să o faciliteze. Nivelul de protecție prevăzut de statele membre nu ar trebui să fie inferior standardelor prevăzute de cartă sau de CEDO, astfel cum au fost interpretate de Curtea de Justiție și de Curtea Europeană a Drepturilor Omului.
- (68) Deoarece obiectivele prezentei directive, și anume stabilirea unor standarde comune minime cu privire la garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acestea pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor menționate.
- (69) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și aceasta nu li se aplică.
- (70) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu li se aplică.
- (71) În conformitate cu Declarația politică comună a statelor membre și a Comisiei din 28 septembrie 2011 privind documentele explicative ⁽¹⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazurile justificate, notificarea măsurilor lor de transpunere, cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră justificată transmiterea unor astfel de documente,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește norme minime comune privind anumite drepturi ale copiilor care:

- (a) sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale; sau
- (b) fac obiectul procedurilor privind mandatul european de arestare în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI (persoane căutate).

⁽¹⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

*Articolul 2***Domeniu de aplicare**

(1) Prezenta directivă se aplică copiilor care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale. Prezenta directivă se aplică până în momentul stabilirii definitive a faptului că persoana suspectată sau acuzată a săvârșit o infracțiune, inclusiv, dacă este cazul, până în momentul pronunțării unei hotărâri de condamnare și al soluționării oricărei căi de atac.

(2) Prezenta directivă se aplică copiilor care sunt persoane căutate, din momentul arestării acestora în statul membru de executare, în conformitate cu articolul 17.

(3) Cu excepția articolului 5, a articolului 8 alineatul (3) litera (b) și a articolului 15, în măsura în care dispozițiile respective se referă la un titular al răspunderii părintești, prezenta directivă sau anumite dispoziții ale acesteia se aplică persoanelor menționate la alineatele (1) și (2) din prezentul articol în situația în care acestea erau copii în momentul când au început să facă obiectul procedurilor, dar care ulterior au împlinit vârsta de 18 ani, și aplicarea prezentei directive sau a anumitor dispoziții ale acesteia este adecvată ținând seama de toate circumstanțele cauzei, inclusiv gradul de maturitate și gradul de vulnerabilitate ale persoanei vizate. Statele membre pot decide să nu mai aplice prezenta directivă persoanei vizate când aceasta a împlinit vârsta de 21 de ani.

(4) Prezenta directivă se aplică copiilor care nu erau inițial persoane suspectate sau acuzate, dar care devin persoane suspectate sau acuzate în cursul interogărilor efectuate de către poliție sau de o altă autoritate de aplicare a legii.

(5) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor naționale de stabilire a vârstei pentru răspunderea penală.

(6) Fără a aduce atingere dreptului la un proces echitabil, în ceea ce privește infracțiunile minore:

(a) atunci când dreptul unui stat membru prevede aplicarea unei sancțiuni de către o altă autoritate decât o instanță competentă în materie penală și aplicarea respectivei sancțiuni poate fi atacată în fața unei astfel de instanțe sau deferită unei astfel de instanțe; sau

(b) atunci când privarea de libertate nu poate fi impusă ca pedeapsă,

prezenta directivă se aplică numai procedurilor desfășurate la o instanță competentă în materie penală.

În orice caz, prezenta directivă se aplică pe deplin atunci când copilul este privat de libertate, indiferent de etapa procedurilor penale.

*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „copil” înseamnă o persoană care nu a împlinit vârsta de 18 ani;
2. „titular al răspunderii părintești” înseamnă orice persoană care are răspunderea părintească față de un copil;
3. „răspundere părintească” înseamnă ansamblul drepturilor și obligațiilor referitoare la persoana sau bunurile unui copil, conferite unei persoane fizice sau unei persoane juridice în temeiul unei hotărâri judecătorești, al legii sau printr-un acord care produce efecte juridice, inclusiv dreptul de încredințare și dreptul de vizită.

În ceea ce privește punctul 1 de la primul paragraf, în cazul în care nu este clar dacă o persoană a împlinit vârsta de 18 ani, se prezumă că persoana respectivă este copil.

*Articolul 4***Dreptul la informare**

(1) Statele membre se asigură că atunci când copiii sunt informați cu privire la faptul că sunt persoane suspectate sau acuzate în proceduri penale, aceștia sunt informați cu promptitudine cu privire la drepturile lor în conformitate cu Directiva 2012/13/UE și cu privire la aspectele generale de desfășurare a procedurii.

De asemenea, statele membre se asigură că copiii sunt informați cu privire la drepturile stabilite în prezenta directivă. Informațiile respective sunt furnizate după cum urmează:

- (a) cu promptitudine atunci când copiii sunt informați cu privire la faptul că sunt persoane suspectate sau acuzate, în ceea ce privește:
 - (i) dreptul ca titularul răspunderii părintești să fie informat, astfel cum se prevede la articolul 5;
 - (ii) dreptul la asistență din partea unui avocat, astfel cum se prevede la articolul 6;
 - (iii) dreptul la protecția vieții private, astfel cum se prevede la articolul 14;
 - (iv) dreptul de a fi însoțit de titularul răspunderii părintești în timpul diferitelor etape ale procedurii, altele decât ședințele de judecată, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (4);
 - (v) dreptul la asistență judiciară, astfel cum se prevede la articolul 18;
- (b) cât mai curând posibil în cadrul procedurilor, în ceea ce privește:
 - (i) dreptul la o evaluare individuală, astfel cum se prevede la articolul 7;
 - (ii) dreptul la o examinare medicală, inclusiv dreptul la asistență medicală, astfel cum se prevede la articolul 8;
 - (iii) dreptul la limitarea privării de libertate și la utilizarea unor măsuri alternative, inclusiv dreptul la reexaminarea periodică a detenției, astfel cum se prevede la articolele 10 și 11;
 - (iv) dreptul de a fi însoțit de titularul răspunderii părintești pe parcursul ședințelor de judecată, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (1);
 - (v) dreptul de a se prezenta în persoană la proces, astfel cum se prevede la articolul 16;
 - (vi) dreptul la căi de atac eficiente, astfel cum se prevede la articolul 19;
- (c) la momentul privării de libertate, în ceea ce privește dreptul la un tratament specific în timpul privării de libertate, astfel cum se prevede la articolul 12.

(2) Statele membre se asigură că informațiile menționate la alineatul (1) sunt prezentate în scris, oral, sau în ambele modalități, într-un limbaj simplu și accesibil și că informațiile furnizate sunt consemnate utilizând procedura de înregistrare în conformitate cu dreptul intern.

(3) În cazul în care copiilor li se înmânează o notă privind drepturile în temeiul Directivei 2012/13/UE, statele membre se asigură că această notă include indicarea drepturilor conferite în temeiul prezentei directive.

*Articolul 5***Dreptul copilului ca titularul răspunderii părintești să fie informat**

(1) Statele membre se asigură că titularului răspunderii părintești i se furnizează cât mai curând posibil informațiile pe care copilul are dreptul să le primească în conformitate cu articolul 4.

(2) Informațiile prevăzute la alineatul (1) se furnizează unui alt adult corespunzător, care este desemnat de copil și acceptat ca atare de autoritatea competentă, în cazul în care furnizarea informațiilor respective titularului răspunderii părintești:

- (a) ar fi contrară interesului superior al copilului;
- (b) nu este posibilă deoarece după depunerea unor eforturi rezonabile niciun titular al răspunderii părintești nu poate fi contactat sau identitatea sa nu este cunoscută;
- (c) ar putea, pe baza unor circumstanțe obiective și factuale, să pericliteze în mod substanțial procedurile penale.

În cazul în care copilul nu a desemnat un alt adult corespunzător, sau dacă adultul care a fost desemnat de către copil nu este acceptabil pentru autoritatea competentă, autoritatea competentă, ținând seama de interesul superior al copilului, desemnează o altă persoană și furnizează informațiile unei alte persoane. Această persoană poate fi, de asemenea, un reprezentant al unei autorități sau al unei alte instituții responsabile de protecția sau de bunăstarea copiilor.

(3) În cazul în care circumstanțele care au condus la aplicarea alineatului (2) litera (a), (b) sau (c) au încetat să mai existe, orice informații pe care le primește copilul în conformitate cu articolul 4, și care sunt în continuare relevante în cursul procedurilor, se furnizează titularului răspunderii părintești.

Articolul 6

Asistență din partea unui avocat

(1) Copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul unor proceduri penale au dreptul de a avea acces la un avocat în conformitate cu Directiva 2013/48/UE. Nicio dispoziție din prezenta directivă, în special din prezentul articol, nu aduce atingere acestui drept.

(2) Statele membre se asigură că copiii sunt asistați de un avocat în conformitate cu prezentul articol astfel încât să li se permită acestora să își exercite în mod efectiv dreptul la apărare.

(3) Statele membre se asigură că copiii sunt asistați de un avocat, fără întârzieri nejustificate, odată ce aceștia sunt informați cu privire la faptul că sunt persoane suspectate sau acuzate. În orice caz, copiii sunt asistați de un avocat începând cu oricare dintre următoarele momente care survine primul:

- (a) înainte de a fi interogați de poliție sau de o altă autoritate de aplicare a legii sau autoritate judiciară;
- (b) la desfășurarea unui act de anchetă sau de strângere de probe de către autoritățile de anchetă sau de către alte autorități competente, în conformitate cu alineatul (4) litera (c);
- (c) fără întârzieri nejustificate după privarea de libertate;
- (d) în cazul în care au fost citați să se înfățișeze în fața unei instanțe competente în materie penală, în timp util înainte ca aceștia să se înfățișeze în fața respectivei instanțe.

(4) Asistența din partea unui avocat include următoarele:

- (a) statele membre se asigură că copiii au dreptul de a avea întrevederi private și de a comunica cu avocatul care îi reprezintă, inclusiv înaintea interogării de către poliție sau o altă autoritate de aplicare a legii sau autoritate judiciară;
- (b) statele membre se asigură că copiii sunt asistați de un avocat atunci când sunt interogați și că avocatul poate participa în mod efectiv la interogare. O astfel de participare se desfășoară în conformitate cu procedurile din dreptul intern, cu condiția ca astfel de proceduri să nu aducă atingere exercitării efective și substanței dreptului vizat. Atunci când un avocat participă la o interogare, faptul că o astfel de participare a avut loc se consemnează utilizându-se procedura de înregistrare în conformitate cu dreptul intern;

(c) statele membre se asigură că copiii sunt asistați de un avocat cel puțin pe parcursul următoarelor acte de anchetă sau de strângere de probe, în cazul în care acțiunile respective sunt prevăzute în dreptul intern și în cazul în care se impune sau se permite prezența persoanei suspectate sau acuzate la acțiunea în cauză:

(i) recunoașterea din grup;

(ii) confruntări;

(iii) reconstituiri la fața locului a modului în care a fost săvârșită infracțiunea.

(5) Statele membre respectă confidențialitatea comunicării dintre copii și avocatul lor în cadrul exercitării dreptului de a fi asistați de un avocat prevăzut în prezenta directivă. O astfel de comunicare include întrevederi, corespondență, conversații telefonice și alte forme de comunicare permise în temeiul dreptului intern.

(6) Cu condiția ca acest lucru să respecte dreptul la un proces echitabil, statele membre pot deroga de la alineatul (3) atunci când asistența de către un avocat nu este proporțională în raport cu circumstanțele cauzei, ținând seama de gravitatea presupusei infracțiuni, de complexitatea cauzei, precum și de măsurile care ar putea fi luate în raport cu această infracțiune, fiind de la sine înțeles că interesul superior al copilului este întotdeauna considerat a fi primordial.

În orice caz, statele membre se asigură că copiii sunt asistați de un avocat:

(a) atunci când aceștia sunt prezentați în fața unui judecător sau a unei instanțe competente pentru a se pronunța cu privire la detenție în orice etapă a procedurilor în cadrul domeniului de aplicare al prezentei directive; și

(b) în timpul detenției.

De asemenea, statele membre se asigură că privarea de libertate nu este impusă ca o condamnare penală, cu excepția cazului în care copilul a fost asistat de un avocat în așa fel încât să permită copilului să își exercite dreptul la apărare în mod eficace și, în orice caz, în timpul ședințelor de judecată în fața instanței.

(7) În cazul în care copilul trebuie asistat de un avocat în conformitate cu prezentul articol, dar niciun avocat nu este prezent, autoritățile competente amână interogarea copilului sau alte acte de anchetă sau de strângere de probe prevăzute la alineatul (4) litera (c) pentru o perioadă de timp rezonabilă, astfel încât să permită sosirea avocatului, sau desemnarea unui avocat, în cazul în care copilul nu a desemnat el însuși un avocat.

(8) În circumstanțe excepționale și numai în cursul urmăririi penale, statele membre pot deroga temporar de la aplicarea drepturilor prevăzute la alineatul (3) în măsura în care acest lucru este justificat, ținându-se seama de circumstanțele specifice ale cauzei, pe baza unuiu sau mai multora dintre următoarele motive imperioase:

(a) în cazul în care există o necesitate urgentă de a preveni consecințe negative grave pentru viața, libertatea sau integritatea fizică a unei persoane;

(b) în cazul în care acțiunea imediată a autorităților de anchetă este imperativă pentru a preveni periclitarea considerabilă a procedurilor penale în legătură cu o infracțiune gravă.

Statele membre se asigură că autoritățile competente, atunci când aplică prezentul alineat, țin seama de interesul superior al copilului.

Decizia de a trece la o interogare în absența avocatului în temeiul prezentului alineat poate fi luată numai de la caz la caz, fie de o autoritate judiciară, fie de o altă autoritate competentă, cu condiția ca decizia acestuia să poată face obiectul controlului jurisdicțional.

Articolul 7

Dreptul la o evaluare individuală

(1) Statele membre se asigură că se țin seama de nevoile specifice ale copiilor privind protecția, educația, formarea și integrarea socială.

(2) În acest scop, copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale sunt evaluați individual. Evaluarea individuală ia în considerare, în special, personalitatea și gradul de maturitate ale copilului, mediul economic, social și familial din care provine, precum și orice vulnerabilitate specifică a copilului.

(3) Amploarea și nivelul de detaliere al evaluării individuale poate varia în funcție de circumstanțele cauzei, de măsurile care pot fi luate în cazul în care copilul este găsit vinovat de săvârșirea presupusei infracțiuni și de faptul dacă, recent, copilul a mai făcut obiectul unei evaluări individuale.

(4) Evaluarea individuală servește pentru a stabili și a arăta, în conformitate cu procedura de înregistrare din statul membru în cauză, informațiile referitoare la caracteristicile individuale și la situația copilului care pot fi utilizate de către autoritățile competente:

- (a) pentru a stabili dacă urmează să fie luată vreo măsură specifică care este în avantajul copilului;
- (b) la evaluarea caracterului adecvat și a eficacității oricăror măsuri preventive în ceea ce privește copilul;
- (c) pentru a lua orice decizie sau măsură în cadrul procedurilor penale, inclusiv în cazul pronunțării unei hotărâri de condamnare.

(5) Evaluarea individuală are loc în cel mai timpuriu stadiu adecvat al procedurilor și, sub rezerva alineatului (6), înainte de trimiterea în judecată.

(6) În absența unei evaluări individuale, trimiterea în judecată se poate totuși realiza, cu condiția ca acest lucru să fie în interesul superior al copilului și ca evaluarea individuală să fie, în orice caz, disponibilă la începutul ședințelor de judecată în fața instanței.

(7) Evaluările individuale se efectuează cu implicarea strânsă a copilului. Acestea se efectuează de către un personal calificat, urmărind, pe cât posibil, o abordare multidisciplinară și, atunci când este cazul, cu implicarea titularului răspunderii părintești sau a altui adult corespunzător menționat la articolele 5 și 15 și/sau a unui profesionist specializat.

(8) În cazul în care elementele care constituie baza evaluării individuale se schimbă considerabil, statele membre se asigură că evaluarea individuală este actualizată pe parcursul procedurilor penale.

(9) Statele membre pot deroga de la obligația de a efectua o evaluare individuală dacă derogarea este justificată raportat la circumstanțele cauzei și în măsura în care acest lucru este compatibil cu interesul superior al copilului.

Articolul 8

Dreptul la examinare medicală

(1) Statele membre se asigură că copiii care sunt privați de libertate au dreptul la o examinare medicală fără întârzieri nejustificate, în special cu scopul de a evalua starea mentală și fizică generală a copilului. Examinarea medicală este cât se poate de neinvazivă și este efectuată de către un medic sau un alt profesionist calificat.

(2) Rezultatele examinării medicale se iau în considerare pentru a determina capacitatea copilului de a fi supus interogării, altor acte de anchetă ori de strângere de probe sau oricăror măsuri luate sau preconizate a fi luate împotriva copilului.

(3) Examinarea medicală se efectuează fie la inițiativa autorităților competente, în special în cazul în care există indicii specifice cu privire la starea de sănătate care motivează o astfel de examinare, fie la cererea oricăreia dintre următoarele persoane:

- (a) copilul;
- (b) titularul răspunderii părintești sau un alt adult corespunzător menționat la articolul 5 și 15;
- (c) avocatul copilului.

- (4) Concluzia examinării medicale se consemnează în scris. În cazul în care este nevoie, se acordă asistență medicală.
- (5) Statele membre se asigură că se realizează o nouă examinare medicală în cazul în care circumstanțele impun acest lucru.

Articolul 9

Înregistrarea audio-video a interogărilor

- (1) Statele membre se asigură că interogarea copiilor de către poliție sau alte autorități de aplicare a legii în cursul procedurilor penale este înregistrată audio-video, atunci când acest lucru este proporțional în circumstanțele cauzei, ținând seama, printre altele, de împrejurarea dacă un avocat este prezent sau nu și dacă copilul este privat de libertate sau nu, cu condiția ca interesul superior al copilului să fie întotdeauna considerat primordial.
- (2) În cazul în care interogarea nu este înregistrată audio-video, aceasta se consemnează într-un alt mod adecvat, de exemplu printr-un proces-verbal scris, care este verificat în mod corespunzător.
- (3) Prezentul articol nu aduce atingere posibilității de a adresa întrebări fără o înregistrare audio-video, exclusiv în vederea identificării copilului.

Articolul 10

Limitarea privării de libertate

- (1) Statele membre se asigură că privarea de libertate a unui copil în orice etapă a procedurilor penale este limitată la cea mai scurtă perioadă adecvată. Se ține seama în mod corespunzător de vârsta și de situația individuală a copilului și, îndeosebi, de circumstanțele specifice ale cauzei.
- (2) Statele membre se asigură că privarea de libertate, în special detenția, sunt impuse copiilor numai ca măsură de ultimă instanță. Statele membre se asigură că orice detenție se bazează pe o decizie motivată, care face obiectul unui control jurisdicțional al unei instanțe judecătorești. O astfel de decizie este, de asemenea, supusă unei reexaminări periodice, la intervale rezonabile de timp, de către o instanță judecătorească, fie din oficiu, fie la cererea copilului, a avocatului copilului sau a unei autorități judiciare, alta decât o instanță de judecată. Fără a aduce atingere independenței sistemului judiciar, statele membre se asigură că deciziile ce urmează a fi luate în temeiul prezentului alineat sunt luate fără întârzieri nejustificate.

Articolul 11

Măsuri alternative

Statele membre se asigură că, ori de câte ori este posibil, autoritățile competente recurg la măsuri alternative detenției (măsuri alternative).

Articolul 12

Tratament specific în cazul privării de libertate

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul privării de libertate, copiii care se află în stare de detenție sunt ținuți separat de adulți, cu excepția cazului în care se consideră că este în interesul copilului să nu se procedeze astfel.

(2) Statele membre se asigură, de asemenea, că minorii din custodia poliției sunt ținuti separat de adulți, cu excepția cazului în care:

- (a) se consideră că este în interesul superior al copilului să nu se procedeze astfel; sau
- (b) în circumstanțe excepționale, nu este posibil din punct de vedere practic, cu condiția ca copiii să fie ținuti împreună cu adulții într-un mod care să fie compatibil cu interesul superior al copilului.

(3) Fără a aduce atingere alineatului (1), atunci când un copil aflat în stare de detenție ajunge la vârsta de 18 ani, statele membre îi oferă posibilitatea de a continua să stea în continuare separat de alți adulți deținuți atunci când acest lucru este justificat, luând în considerare circumstanțele persoanei în cauză, cu condiția ca acest lucru să fie compatibil cu interesul superior al copiilor care sunt deținuți împreună cu persoana respectivă.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1) și ținând seama de alineatul (3), copiii pot fi ținuti în detenție împreună cu tineri adulți, cu excepția cazului în care acest lucru este contrar interesului superior al copilului.

(5) Atunci când copiii se află în detenție, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a:

- (a) asigura și a menține sănătatea și dezvoltarea fizică și mentală a acestora;
- (b) asigura dreptul lor la educație și formare, inclusiv pentru copiii cu handicapuri fizice, senzoriale sau de învățare;
- (c) asigura exercitarea efectivă și regulată a dreptului lor la viață de familie;
- (d) asigura accesul la programe care încurajează dezvoltarea lor și reintegrarea lor în societate; și
- (e) asigura respectarea libertății lor religioase sau a convingerilor lor.

Măsurile luate în temeiul prezentului alineat sunt proporționale și adecvate perioadei de detenție.

Literele (a) și (e) din primul paragraf se aplică, de asemenea, și altor situații de privare de libertate decât detenția. Măsurile luate sunt proporționale și adecvate pentru astfel de situații de privare de libertate.

Literele (b), (c) și (d) din primul paragraf se aplică altor situații de privare de libertate decât detenția numai în măsura în care acest lucru este adecvat și proporțional, având în vedere natura și durata acestor situații.

(6) Statele membre depun diligențele necesare să asigure faptul că copiii care sunt privați de libertate se pot întâlni cu titularul răspunderii părintești cât mai curând posibil, în cazul în care o astfel de întrevvedere este compatibilă cu cerințele operaționale și de anchetă. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere desemnării unui alt adult corespunzător în temeiul articolului 5 sau 15.

Articolul 13

Instrumentarea la timp și cu diligență a cauzelor

(1) Statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a se asigura că procedurile penale în care sunt implicați copii sunt tratate de urgență și cu diligență cuvenită.

(2) Statele membre iau toate măsurile adecvate pentru a asigura copiilor întotdeauna un tratament care le protejează demnitatea și care este adecvat vârstei acestora, gradului lor de maturitate și nivelului lor de înțelegere și care ține seama de orice nevoi speciale, inclusiv orice dificultăți de comunicare, pe care aceștia le pot avea.

Articolul 14

Dreptul la protecția vieții private

- (1) Statele membre se asigură că viața privată a copiilor în cursul procedurilor penale este protejată.
- (2) În acest scop, statele membre fie dispun ca ședințele de judecată în care sunt implicați copii să fie ținute în absența publicului, fie permit instanțelor ori judecătorilor să hotărască să țină aceste ședințe în absența publicului.
- (3) Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura că înregistrările și consemnările menționate la articolul 9 nu sunt făcute publice.
- (4) Statele membre încurajează mass-media să adopte măsuri de autoreglementare în vederea atingerii obiectivelor enunțate în prezentul articol, cu respectarea libertății de exprimare și de informare și a libertății și pluralismului mass-mediei.

Articolul 15

Dreptul copilului de a fi însoțit de titularul răspunderii părintești în cursul procedurii

- (1) Statele membre se asigură că copiii au dreptul de a fi însoțiți de titularul răspunderii părintești pe parcursul ședințelor de judecată în care sunt implicați.
- (2) Copilul are dreptul de a fi însoțit de un alt adult corespunzător care este desemnat de copil și acceptat în această calitate de autoritatea competentă atunci când prezența titularului răspunderii părintești care însoțește copilul pe parcursul ședințelor de judecată:
 - (a) ar fi contrară interesului superior al copilului;
 - (b) nu este posibilă deoarece, după depunerea unor eforturi rezonabile, niciun titular al răspunderii părintești nu poate fi contactat sau identitatea sa nu este cunoscută; sau
 - (c) ar periclita, pe baza unor circumstanțe obiective și de fapt, în mod substanțial procedurile penale.

În cazul în care copilul nu a desemnat un alt adult corespunzător sau adultul care a fost numit de copil nu este acceptabil pentru autoritatea competentă, autoritatea competentă, ținând seama de interesul superior al copilului, desemnează o altă persoană pentru a însoți copilul. Această persoană poate fi, de asemenea, reprezentantul unei autorități sau al unei alte instituții responsabile de protecția copiilor sau de bunăstarea acestora.

- (3) În cazul în care circumstanțele care au condus la aplicarea literei (a), (b) sau (c) din alineatul (2) încetează să mai existe, copilul are dreptul de a fi însoțit de titularul răspunderii părintești pe parcursul ședințelor de judecată rămase.
- (4) Pe lângă dreptul prevăzut la alineatul (1), statele membre se asigură că copiii au dreptul de a fi însoțiți de titularul răspunderii părintești sau de un alt adult corespunzător, astfel cum este menționat la alineatul (2), în timpul diferitelor etape ale procedurii, altele decât ședințele de judecată, la care copilul este prezent, în cazul în care autoritatea competentă consideră că:
 - (a) este în interesul superior al copilului de a fi însoțit de persoana respectivă; și
 - (b) prezența persoanei respective nu va aduce atingere procedurilor penale.

Articolul 16

Dreptul copiilor de a se prezenta în persoană și a participa la propriul proces

- (1) Statele membre se asigură că copiii au dreptul de a fi prezenți la propriul proces și adoptă toate măsurile necesare pentru a le permite să participe în mod eficace la proces, inclusiv oferindu-le posibilitatea de a fi ascultați și de a-și exprima punctul de vedere.
- (2) Statele membre se asigură că copiii care nu au fost prezenți la propriul lor proces au dreptul la un nou proces sau la o altă cale de atac, în conformitate cu Directiva (UE) 2016/343 și în condițiile stabilite de aceasta.

Articolul 17

Procedurile privind mandatul european de arestare

Statele membre se asigură că drepturile menționate la articolele 4, 5, 6 și 8, articolele 10-15 și articolul 18 se aplică *mutatis mutandis* copiilor care sunt persoane căutate la arestarea acestora în temeiul procedurilor privind mandatul european de arestare în statul membru de executare.

Articolul 18

Dreptul la asistență judiciară

Statele membre se asigură că dreptul intern referitor la asistența judiciară garantează exercitarea efectivă a dreptului de a fi asistat de un avocat în temeiul articolului 6.

Articolul 19

Căi de atac

Statele membre se asigură că copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale, precum și copiii care sunt persoane căutate au la dispoziție o cale de atac eficientă în temeiul dreptului intern, în cazul încălcării drepturilor lor prevăzute în prezenta directivă.

Articolul 20

Formare

- (1) Statele membre se asigură că personalul autorităților de aplicare a legii și al centrelor de detenție care instrumentează cauze care implică copii beneficiază de formare profesională specifică, la un nivel corespunzător contactului pe care îl au cu copiii, cu privire la drepturile copiilor, tehnicile de interogare adecvate, psihologia copilului și comunicarea într-un limbaj adaptat copilului.
- (2) Fără a aduce atingere independenței sistemului judiciar și diferențelor în organizarea sistemelor judiciare din statele membre, precum și cu respectarea rolului persoanelor responsabile de formarea judecătorilor și a procurorilor, statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a se asigura că judecătorii și procurorii care se ocupă de procedurile penale în care sunt implicați copii au competențe specifice în acest domeniu, au acces efectiv la formare specifică, sau ambele.

(3) Cu respectarea corespunzătoare a independenței profesiei juridice, precum și a rolului persoanelor responsabile de formarea avocaților, statele membre iau măsurile adecvate pentru a promova acordarea unei formări specifice menționate la alineatul (2) avocaților care se ocupă de procedurile penale în care sunt implicați copii.

(4) Prin intermediul serviciilor publice sau prin finanțarea organizațiilor de asistență pentru copii, statele membre încurajează inițiativele care permit persoanelor care oferă sprijin și servicii de justiție reparatorie pentru copii să beneficieze de formare adecvată la un nivel corespunzător cu contactele pe care le au cu copiii și să respecte standardele profesionale în vigoare pentru a se asigura că aceste servicii sunt furnizate într-un mod imparțial, respectuos și profesionist.

Articolul 21

Colectarea de date

Statele membre transmit Comisiei, până la 11 iunie 2021, și ulterior la fiecare trei ani, datele disponibile care indică modul în care drepturile prevăzute de prezenta directivă au fost puse în aplicare.

Articolul 22

Costuri

Statele membre suportă costurile care rezultă din aplicarea articolelor 7, 8 și 9, indiferent de rezultatul procedurilor, cu excepția cazului în care, în ceea ce privește costurile care rezultă din aplicarea articolului 8, acestea sunt acoperite printr-o asigurare medicală.

Articolul 23

Clauza de menținere a nivelului de protecție

Nicio dispoziție a prezentei directive nu se interpretează ca reprezentând o limitare sau o derogare de la orice drepturi și garanții procedurale asigurate în temeiul cartei, al CEDO sau al altor dispoziții relevante de drept internațional, în special Convenția ONU cu privire la drepturile copilului, sau de la legislația unui stat membru care prevede un nivel mai înalt de protecție.

Articolul 24

Transpunere

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 11 iunie 2019. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.

Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Statele membre transmit Comisiei textul dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 25***Raport**

Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 11 iunie 2022, un raport în care evaluează măsura în care statele membre au adoptat măsurile necesare pentru a se conforma prezentei directive, inclusiv o evaluare a aplicării articolului 6, însoțită, dacă este necesar, de propuneri legislative.

*Articolul 26***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 27***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 11 mai 2016.

Pentru Parlamentul European

Președintele

M. SCHULZ

Pentru Consiliu

Președintele

J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

DIRECTIVA (UE) 2016/801 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 11 mai 2016****privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională, servicii de voluntariat, programe de schimb de elevi sau proiecte educaționale și muncă au pair****(reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 79 alineatul (2) literele (a) și (b),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Regiunilor ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Se impune efectuarea mai multor modificări Directivelor 2004/114/CE ⁽⁴⁾ și 2005/71/CE ⁽⁵⁾ ale Consiliului. Din motive de claritate, directivele respective ar trebui reformate.
- (2) Prezenta directivă ar trebui să răspundă necesității, identificate în rapoartele privind aplicarea Directivelor 2004/114/CE și 2005/71/CE, de a remedia deficiențele depistate, de a asigura transparența sporită și securitatea juridică și de a oferi un cadru juridic coerent pentru diferite categorii de resortisanți ai țărilor terțe care sosesc în Uniune. Prin urmare, aceasta ar trebui să simplifice și să raționalizeze într-un singur instrument dispozițiile existente care se aplică acestor categorii. În pofida diferențelor între categoriile care intră sub incidența prezentei directive, acestea au și o serie de caracteristici în comun, ceea ce permite reglementarea situațiilor lor prin intermediul unui cadru juridic comun la nivelul Uniunii.
- (3) Prezenta directivă ar trebui să contribuie la obiectivul programului de la Stockholm de a apropia legislațiile naționale în ceea ce privește condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe. Imigrația din afara Uniunii este o sursă de persoane înalt calificate, studenții și cercetătorii în special fiind din ce în ce mai căutați. Aceștia joacă un rol important în crearea valorii-cheie a Uniunii, capitalul uman, și în asigurarea unei creșteri inteligente, durabile și favorabile incluziunii și, prin urmare, contribuie la realizarea obiectivelor Strategiei Europa 2020.
- (4) Rapoartele privind aplicarea Directivelor 2004/114/CE și 2005/71/CE au evidențiat anumite deficiențe, în special în legătură cu condițiile de admisie, drepturile, garanțiile procedurale, accesul studenților la piața forței de muncă în timpul studiilor acestora și dispozițiile privind mobilitatea în interiorul UE. Au fost, de asemenea, considerate necesare îmbunătățiri specifice în ceea ce privește categoriile opționale de resortisanți ai țărilor terțe. Consultările ulterioare mai largi au subliniat, de asemenea, necesitatea unor posibilități mai bune de căutare a unui loc de muncă pentru cercetători și studenți și a unei mai bune protecții a lucrătorilor au pair care nu intră sub incidența Directivelor 2004/114/CE și 2005/71/CE.

⁽¹⁾ JO C 341, 21.11.2013, p. 50.⁽²⁾ JO C 114, 15.4.2014, p. 42.⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 25 februarie 2014 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și poziția în primă lectură a Consiliului din 10 martie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial).⁽⁴⁾ Directiva 2004/114/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 privind condițiile de admisie a resortisanților țărilor terțe pentru studii, schimb de elevi, formare profesională neremunerată sau servicii de voluntariat (JO L 375, 23.12.2004, p. 12).⁽⁵⁾ Directiva 2005/71/CE a Consiliului din 12 octombrie 2005 privind o procedură specială de admisie a resortisanților țărilor terțe în scopul desfășurării unei activități de cercetare științifică (JO L 289, 3.11.2005, p. 15).

- (5) În vederea constituirii treptate a unui spațiu de libertate, securitate și justiție, Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede măsuri care trebuie luate în materie de azil, imigrație și protecția drepturilor resortisanților țărilor terțe.
- (6) Prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să vizeze încurajarea contactelor interpersonale și a mobilității, ca elemente importante ale politicii externe a Uniunii, în special în relația cu țările partenere la politica europeană de vecinătate sau cu partenerii strategici ai Uniunii. Aceasta ar trebui să permită o mai bună contribuție la abordarea globală în materie de migrație și mobilitate și la parteneriatele pentru mobilitate din cadrul acesteia, care oferă un cadru concret pentru dialog și cooperare între statele membre și țările terțe, inclusiv în privința facilitării și a organizării migrației legale.
- (7) Migrarea în scopurile menționate de prezenta directivă ar trebui să promoveze generarea și dobândirea de cunoștințe și competențe. Aceasta reprezintă o formă de îmbogățire reciprocă pentru migranții în cauză, țara lor de origine și statul membru în cauză, consolidând totodată legăturile culturale și crescând diversitatea culturală.
- (8) Prezenta directivă ar trebui să promoveze Uniunea ca spațiu atractiv pentru cercetare și inovare și să stimuleze evoluția acesteia în cadrul concurenței globale pentru câștigarea talentelor și, prin realizarea acestui lucru, să conducă la o creștere a competitivității și a ratelor de creștere globale ale Uniunii, creând totodată locuri de muncă cu o contribuție mai mare la creșterea PIB-ului. Deschiderea Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care pot fi admiși în scopuri de cercetare face parte, de asemenea, din inițiativa emblematică „O Uniune a inovării”. Crearea unei piețe deschise a muncii pentru cercetătorii Uniunii și pentru cercetătorii din țări terțe a fost, de asemenea, considerată ca fiind un obiectiv-cheie al Spațiului european de cercetare, un spațiu unificat în care cercetătorii, cunoștințele științifice și tehnologiile circulă liber.
- (9) Este oportun să se faciliteze admisia resortisanților din țări terțe în scopul realizării unei activități de cercetare printr-o procedură de admisie care să nu depindă de relația lor juridică cu organizația de cercetare gazdă și prin renunțarea la solicitarea unui permis de muncă în plus față de o autorizație. Această procedură ar trebui să se bazeze pe colaborarea dintre organizațiile de cercetare și autoritățile competente în materie de imigrație din statele membre: celor dintâi ar trebui să li se atribuiască un rol-cheie în procedura de admisie în scopul facilitării și accelerării intrării resortisanților din țări terțe în scopul realizării unei activități de cercetare în Uniune, menținându-se în același timp prerogativele statelor membre cu privire la politica în domeniul imigrației. Organizațiile de cercetare, pe care statele membre ar trebui să le poată aproba în prealabil, ar trebui să poată semna fie un acord de găzduire, fie un contract cu un resortisant al unei țări terțe în scopul realizării unei activități de cercetare. Statele membre ar trebui să elibereze o autorizație pe baza acordului de găzduire sau a contractului dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare și de ședere.
- (10) Deoarece eforturile necesare pentru atingerea țintei care constă în a investi 3 % din PIB în cercetare privesc în mare parte sectorul privat, acest sector ar trebui să fie încurajat, după caz, să recruteze mai mulți cercetători în anii următori.
- (11) Pentru a spori atractivitatea Uniunii pentru resortisanții țărilor terțe care intenționează să realizeze activități de cercetare în Uniune, membrilor de familie, astfel cum sunt definiți în Directiva 2003/86/CE a Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să li se permită să îi însoțească pe aceștia și să beneficieze de dispozițiile privind mobilitatea în interiorul UE. Respectivii membri de familie ar trebui să aibă acces la piața forței de muncă în primul stat membru și, în cazul mobilității pe termen lung, în al doilea stat membru, cu excepția unor circumstanțe excepționale, cum ar fi niveluri deosebit de ridicate ale șomajului, în care statele membre ar trebui să își rezerve posibilitatea de a aplica un test, pentru o perioadă de maximum 12 luni, prin care să se demonstreze că postul nu poate fi ocupat cu resurse de pe piața internă a forței de muncă. Cu excepția derogărilor prevăzute în prezenta directivă, toate dispozițiile din Directiva 2003/86/CE ar trebui să se aplice, inclusiv motivele pentru respingerea sau retragerea sau refuzul reinnoirii. În consecință, ar trebui să fie posibil ca permisele de ședere ale membrilor de familie să fie retrase sau reinnoirea acestora să fie refuzată în cazul în care autorizația cercetătorului pe care îl însoțesc expiră, iar membrii de familie respectivi nu beneficiază de un drept de ședere autonom.
- (12) Dacă este cazul, statele membre ar trebui să fie încurajate să considere candidații la doctorate drept cercetători în sensul prezentei directive.
- (13) Punerea în aplicare a prezentei directive nu ar trebui să încurajeze un „exod al creierelor” din țările emergente sau în curs de dezvoltare. În vederea instituirii unei politici globale în materie de migrație, ar trebui luate, în parteneriat cu țările de origine, măsuri pentru sprijinirea reintegrării cercetătorilor în țările lor de origine.

⁽¹⁾ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

- (14) Pentru promovarea Europei în ansamblul său ca un centru mondial de excelență pentru studii și formare profesională, condițiile de intrare și de ședere a persoanelor care doresc să călătorească în Uniune în aceste scopuri ar trebui să fie îmbunătățite și simplificate. Acest lucru este în concordanță cu obiectivele proiectului pentru modernizarea sistemelor de învățământ superior din Europa, în special în contextul internaționalizării învățământului superior european. Apropierea legislațiilor naționale relevante ale statelor membre face parte din acest efort. În acest context și în conformitate cu Concluziile Consiliului privind modernizarea învățământului superior ⁽¹⁾, termenul „învățământ superior” cuprinde toate instituțiile de învățământ terțiar care pot include, printre altele, universitățile, universitățile de științe aplicate, institutele de tehnologie, *grandes écoles*, școlile de afaceri, școlile de inginerie, IUT, colegiile de învățământ superior, școlile profesionale, școlile politehnice și academiile.
- (15) Extinderea și aprofundarea procesului de la Bologna, lansat prin Declarația comună de la Bologna a miniștrilor europeni ai educației din 19 iunie 1999, au dus la sisteme de învățământ superior mai comparabile, mai compatibile și mai coerente în țările participante, dar și dincolo de acestea. Acest lucru se datorează faptului că statele membre au sprijinit mobilitatea studenților și că instituțiile de învățământ superior au integrat-o în programa lor. Aceste practici trebuie să conducă la îmbunătățirea dispozițiilor privind mobilitatea studenților în interiorul UE. Realizarea unui învățământ superior european atractiv și competitiv este unul dintre obiectivele Declarației de la Bologna. Procesul de la Bologna a dus la constituirea Spațiului european al învățământului superior. Datorită structurii cu trei cicluri a procesului de la Bologna, cu programe ușor de citit și diplome, precum și introducerii cadrelor de calificări, studiile în Europa au devenit mai atractive pentru resortisanții țărilor terțe.
- (16) Durata și alte condiții privind cursurile pregătitoare pentru studenți reglementate de prezenta directivă trebuie stabilite de statele membre în conformitate cu dreptul lor intern.
- (17) Dovada acceptării unui resortisant al unei țări terțe de către o instituție de învățământ superior poate include, printre alte posibilități, o scrisoare sau un certificat care să confirme înscrierea.
- (18) Resortisanții țărilor terțe care solicită admisia în calitate de stagieri ar trebui să furnizeze dovezi privind obținerea unei diplome de învățământ superior în ultimii doi ani care precedă data cererii acestora sau privind urmarea unui ciclu de studii într-o țară terță care conduce la obținerea unei diplome de învățământ superior. De asemenea, aceștia ar trebui să prezinte un acord de formare profesională care să conțină o descriere a programului de formare profesională, obiectivul educațional sau componentele de învățare ale acestuia, durata programului și condițiile în care stagiarii vor fi supravegheați, care să demonstreze că aceștia vor beneficia de o formare profesională reală și nu vor fi utilizați ca lucrători obișnuiți. În plus, entităților gazdă li se poate solicita să dovedească faptul că stagiul nu înlocuiește un loc de muncă. În cazul în care în dreptul intern, în contractele colective de muncă sau în practicile naționale există deja condiții speciale privind stagiarii, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita resortisanților țărilor terțe care solicită admisia în calitate de stagieri să îndeplinească respectivele condiții specifice.
- (19) Angajații stagieri care călătoresc în Uniune pentru a desfășura o activitate în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii nu intră sub incidența prezentei directive, deoarece se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾.
- (20) Prezenta directivă ar trebui să sprijine obiectivele Serviciului european de voluntariat referitoare la dezvoltarea solidarității, a înțelegerii reciproce și a toleranței în rândul tinerilor și al societăților în care trăiesc, contribuind în același timp la consolidarea coeziunii sociale și la promovarea cetățeniei active a tinerilor. Pentru a asigura accesul la Serviciul european de voluntariat într-o manieră coerentă la nivelul Uniunii, statele membre ar trebui să aplice dispozițiile prezentei directive resortisanților țărilor terțe care solicită admisia în vederea participării în cadrul Serviciului european de voluntariat.
- (21) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica dispozițiile prezentei directive în cazul elevilor, al voluntarilor, alții decât cei din cadrul Serviciului european de voluntariat, și al lucrătorilor au pair, pentru a facilita intrarea și șederea acestora și pentru a le garanta drepturile.
- (22) În situația în care statele membre decid să aplice prezenta directivă în cazul elevilor, acestea sunt încurajate să se asigure că procedura națională de admisie pentru cadrele didactice care însoțesc elevi exclusiv în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional este coerentă cu procedura pentru elevi prevăzută în prezenta directivă.

⁽¹⁾ JO C 372, 20.12.2011, p. 36.

⁽²⁾ Directiva 2014/66/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii (JO L 157, 27.5.2014, p. 1).

- (23) Munca au pair contribuie la încurajarea contactelor interpersonale, acordând resortisanților țărilor terțe posibilitatea să își îmbunătățească competențele lingvistice și să își dezvolte cunoștințele despre statele membre și legăturile culturale cu acestea. În același timp, lucrătorii au pair resortisanți ai țărilor terțe ar putea fi expuși unor riscuri de abuz. Pentru a asigura tratamentul echitabil al lucrătorilor au pair și pentru a aborda necesitățile lor specifice, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica dispozițiile prezentei directive privind intrarea și șederea lucrătorilor au pair.
- (24) În cazul în care resortisanții țărilor terțe pot demonstra că primesc, pe toată perioada șederii lor în statul membru în cauză, resurse care provin dintr-o subvenție, o bursă, un contract de muncă valabil, o ofertă fermă de angajare sau un angajament financiar din partea unei organizații de programe de schimb de elevi, a unei entități care găzduiește stagieri, a unei organizații de programe de servicii de voluntariat, a unei familii gazdă sau din partea unei organizații de plasare a lucrătorilor au pair, statele membre ar trebui să ia în considerare astfel de resurse la evaluarea disponibilității unor resurse suficiente. Statele membre ar trebui să poată stabili o sumă de referință orientativă pe care o consideră ca reprezentând „resurse suficiente”, care ar putea varia pentru fiecare dintre respectivele categorii de resortisanți ai țărilor terțe.
- (25) Statele membre sunt încurajate să permită solicitantului să prezinte documente și informații într-o limbă oficială a Uniunii, alta decât limba sau limbile oficiale ale statului membru în cauză, stabilită de acesta.
- (26) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a prevedea o procedură de aprobare pentru organizațiile de cercetare publice sau private care doresc să primească cercetători resortisanți ai unor țări terțe sau pentru instituțiile de învățământ superior care doresc să găzduiască studenți resortisanți ai unor țări terțe. Aprobarea respectivă ar trebui să se facă în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statului membru în cauză. Cererile adresate organizațiilor de cercetare sau instituțiilor de învățământ superior aprobate ar trebui să fie facilitate și să accelereze intrarea resortisanților țărilor terțe care vin în Uniune în scopul cercetării sau studiilor.
- (27) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să prevadă o procedură de aprobare pentru entitățile gazdă respective care doresc să găzduiască elevi, stagieri sau voluntari care sunt resortisanți ai unor țări terțe. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica această procedură unora sau tuturor categoriilor de entități gazdă. Aprobarea respectivă ar trebui să se facă în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statului membru în cauză. Cererile adresate entităților gazdă aprobate ar trebui să accelereze intrarea resortisanților țărilor terțe care vin în Uniune în scopul formării profesionale, serviciului de voluntariat, programelor de schimb de elevi ori proiectelor educaționale.
- (28) În cazul în care statele membre instituie proceduri de aprobare pentru entitățile gazdă, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a decide fie să permită admisia exclusiv prin intermediul entităților gazdă aprobate, fie să instituie o procedură de aprobare, permițând, în același timp, admisia prin intermediul entităților gazdă neaprobate.
- (29) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului statelor membre de a elibera autorizații pentru studii, cercetare sau formare profesională, altele decât cele reglementate de prezenta directivă, resortisanților țărilor terțe care nu intră sub incidența sa.
- (30) După ce sunt îndeplinite toate condițiile generale și speciale de admisie, statele membre ar trebui să emită o autorizație în termenele stabilite. În cazul în care un stat membru eliberează un permis de ședere doar pentru teritoriul său și toate condițiile din prezenta directivă referitoare la admisie sunt îndeplinite, statul membru ar trebui să îi acorde resortisantului țării terțe în cauză viza necesară și să se asigure că autoritățile competente cooperează în mod eficient în acest scop. În cazul în care statul membru nu eliberează vize, acesta ar trebui să îi acorde resortisantului țării terțe în cauză un permis echivalent care permite intrarea.
- (31) Autorizațiile ar trebui să menționeze situația resortisantului țării terțe în cauză. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a menționa informații suplimentare pe suport de hârtie sau să le poată stoca în format electronic, cu condiția ca acest lucru să nu reprezinte condiții suplimentare.
- (32) Diferitele perioade de valabilitate a autorizațiilor acordate în temeiul prezentei directive ar trebui să reflecte natura specifică a șederii pentru fiecare categorie de resortisanți ai țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive.

- (33) Statele membre ar trebui să aibă dreptul de a stabili că perioada totală de ședere a studenților nu depășește durata maximă a studiilor, astfel cum este prevăzută în dreptul intern. În acest sens, durata maximă a studiilor ar putea, de asemenea, să includă, dacă acest lucru este prevăzut de dreptul intern al statului membru în cauză, eventuala prelungire a studiilor în scopul repetării unuia sau a mai multor ani de studiu.
- (34) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a impune solicitanților o taxă pentru gestionarea cererilor de eliberare a unei autorizații și pentru gestionarea notificărilor. Nivelul taxelor respective nu ar trebui să fie disproporționat sau excesiv pentru a nu constitui un obstacol în calea obiectivelor prezentei directive.
- (35) Drepturile acordate resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive nu ar trebui să depindă de forma autorizației pe care o eliberează fiecare stat membru.
- (36) Admisia în sensul prezentei directive ar trebui să poată fi refuzată pentru motive temeinic justificate. În special, ar trebui să fie posibil să se refuze admisia dacă un stat membru consideră, într-un anumit caz, pe baza unei evaluări a faptelor și luând în considerare principiul proporționalității, că resortisantul țării terțe în cauză reprezintă o potențială amenințare pentru ordinea publică, siguranța publică sau sănătatea publică.
- (37) Obiectivul prezentei directive nu este acela de a reglementa admisia și șederea resortisanților țărilor terțe în scopul ocupării unui loc de muncă, scopul acesteia nefiind să armonizeze legislațiile sau practicile naționale în ceea ce privește statutul lucrătorilor. Cu toate acestea, este posibil ca în unele state membre anumite categorii de resortisanți ai țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive să fie considerate a se afla într-un raport de muncă în temeiul dreptului intern, al contractelor colective de muncă sau al practicii. În cazul în care un stat membru consideră că cercetătorii, voluntarii, stagiarilor sau lucrătorii au pair resortisanți ai țărilor terțe se află într-un raport de muncă, respectivul stat membru ar trebui să își rezerve dreptul de a stabili volumul admiterii categoriei sau categoriilor în cauză în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE.
- (38) În cazul în care un cercetător, un voluntar, un stagiar sau un lucrător au pair resortisant al unei țări terțe solicită să fie admis pentru a începe un raport de muncă într-un stat membru, respectivul stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica un test prin care să se demonstreze că postul nu poate fi ocupat cu resurse de pe piața internă a forței de muncă.
- (39) Volumul admiterii nu ar trebui să se aplice în ceea ce privește studenții, întrucât, chiar dacă acestora le este permis să lucreze pe durata studiilor lor în conformitate cu condițiile prevăzute în prezenta directivă, aceștia urmăresc admisia pe teritoriul statelor membre în scopul efectuării, ca activitate principală, a unui ciclu de studii la cursuri de zi care ar putea include o formare profesională obligatorie.
- (40) În cazul în care, după ce a fost admis pe teritoriul statului membru în cauză, un cercetător, un voluntar, un stagiar sau un lucrător au pair solicită reînnoirea autorizației pentru a începe sau a continua să se afle într-un raport de muncă în statul membru în cauză, cu excepția unui cercetător care își continuă raportul de muncă cu aceeași entitate gazdă, respectivul stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica un test prin care să se demonstreze că postul nu poate fi ocupat cu resurse de pe piața internă a forței de muncă.
- (41) În caz de îndoieli privind motivele cererii de admisie, statele membre ar trebui să poată desfășura verificările necesare sau solicita dovezi pentru a evalua, de la caz la caz, cercetarea, studiile, formarea profesională, serviciile de voluntariat, programul de schimb de elevi sau proiectul educațional sau munca au pair pe care intenționează să le urmeze solicitantul și pentru a lupta împotriva abuzurilor și a utilizării incorecte a procedurii stabilite de prezenta directivă.
- (42) În cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, statele membre ar trebui să îl informeze pe solicitant, într-un termen rezonabil, cu privire la informațiile suplimentare necesare și să stabilească un termen rezonabil pentru furnizarea acestora. În cazul în care nu se furnizează informațiile suplimentare până la termenul prevăzut, cererea ar putea fi respinsă.
- (43) Autoritățile naționale ar trebui să notifice solicitantului decizia legată de cerere. Acestea ar trebui să facă acest lucru în scris cât mai curând posibil și cel mai târziu în termenul stabilit în prezenta directivă.
- (44) Scopul prezentei directive este de a facilita mobilitatea în interiorul UE pentru cercetători și studenți, printre altele, prin reducerea sarcinii administrative legate de mobilitate în mai multe state membre. În acest scop, prezenta directivă stabilește un sistem specific de mobilitate în interiorul UE în care un resortisant al unei țări terțe care deține o autorizație pentru efectuarea unor activități de cercetare sau a studiilor, eliberată de primul stat

membru, are drept de intrare, de ședere și de a desfășura o parte din activitatea de cercetare sau a studiilor într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state membre, în conformitate cu dispozițiile care reglementează mobilitatea în prezenta directivă.

- (45) Pentru a le permite cercetătorilor să se deplaseze cu ușurință de la o organizație de cercetare la alta în scopul cercetării, mobilitatea pe termen scurt a acestora ar trebui să acopere șederile într-un al doilea stat membru pentru o perioadă de până la 180 de zile în cursul unei perioade de 360 de zile per stat membru. Mobilitatea pe termen lung a cercetătorilor ar trebui să acopere șederile într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state membre pentru o perioadă mai mare de 180 de zile per stat membru. Membrii de familie ai cercetătorilor ar trebui să aibă dreptul să îl însoțească pe cercetător în timpul perioadei de mobilitate. Procedura pentru mobilitatea acestora ar trebui să fie aliniată la cea a cercetătorului pe care îl însoțesc.
- (46) În ceea ce privește studenții care beneficiază de programe ale Uniunii sau multilaterale sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior, pentru a le asigura continuitatea studiilor, prezenta directivă ar trebui să prevadă mobilitatea într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state membre pentru o perioadă de până la 360 de zile per stat membru.
- (47) În cazul în care un cercetător sau un student se deplasează într-un al doilea stat membru pe baza unei proceduri de notificare, iar un document este necesar pentru a facilita accesul la servicii și drepturi, cel de al doilea stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a elibera un document pentru a atesta că cercetătorul sau studentul are drept de ședere pe teritoriul statului membru respectiv. Un astfel de document nu ar trebui să constituie o condiție suplimentară pentru a beneficia de drepturile prevăzute în prezenta directivă și ar trebui să aibă numai un caracter declarativ.
- (48) În timp ce sistemul specific de mobilitate instituit prin prezenta directivă ar trebui să stabilească norme autonome privind intrarea și șederea în scopul efectuării unor activități de cercetare sau a studiilor într-un stat membru, altul decât cel care a eliberat autorizația inițială, ar trebui să continue să se aplice toate celelalte norme care reglementează trecerea frontierelor de către persoane, astfel cum sunt prevăzute în dispozițiile relevante din *acquis-ul Schengen*.
- (49) În cazul în care autorizația este eliberată de un stat membru care nu aplică integral *acquis-ul Schengen*, iar cercetătorul, membrii săi de familie sau studentul, în cadrul mobilității în interiorul UE, trec o frontieră externă în înțelesul Regulamentului (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, un stat membru ar trebui să aibă dreptul de a solicita dovezi care să demonstreze că cercetătorul sau studentul se deplasează pe teritoriul său în scopul efectuării unor activități de cercetare sau a studiilor sau că membrii de familie se deplasează pe teritoriul său în scopul de a-l însoți pe cercetător în cadrul mobilității. În plus, în cazul trecerii unei frontiere externe în înțelesul Regulamentului (UE) 2016/399, statele membre care aplică integral *acquis-ul Schengen* ar trebui să consulte Sistemul de Informații Schengen și să refuze intrarea sau să se opună mobilității persoanelor pentru care în respectivul sistem a fost emisă o alertă în scopul refuzării intrării sau șederii, astfel cum se prevede în Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.
- (50) Prezenta directivă ar trebui să permită celui de al doilea stat membru să solicite unui cercetător sau student care circulă pe baza unei autorizații eliberate de primul stat membru și care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile pentru mobilitate să părăsească teritoriul lor. În cazul în care cercetătorul sau studentul deține o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru, al doilea stat membru ar trebui să poată să îi solicite acestuia să revină în primul stat membru, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾. În cazul în care mobilitatea este permisă de către al doilea stat membru în temeiul autorizației eliberate de primul stat membru, iar respectiva autorizație este retrasă sau a expirat în decursul perioadei de mobilitate, al doilea stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a decide fie să returneze cercetătorul sau studentul către o țară terță, în conformitate cu Directiva 2008/115/CE, fie să solicite fără întârziere primului stat membru să permită reîntrirea cercetătorului sau a studentului pe teritoriul său. În acest din urmă caz, primul stat membru ar trebui să elibereze cercetătorului sau studentului un document care să permită reîntrirea pe teritoriul său.
- (51) Politicile și normele Uniunii în materie de imigrare, pe de o parte, și politicile și programele Uniunii care favorizează mobilitatea cercetătorilor și a studenților la nivelul Uniunii, pe de altă parte, ar trebui să se completeze reciproc într-o mai mare măsură. Atunci când stabilesc perioada de valabilitate a autorizației eliberate cercetătorilor și studenților, statele membre ar trebui să țină seama de mobilitatea planificată către alte state

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

⁽³⁾ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

membre, în conformitate cu dispozițiile privind mobilitatea. Cercetătorii și studenții participanți la programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate sau acorduri între două sau mai multe instituții de învățământ superior ar trebui să aibă dreptul să primească autorizații cu o durată de cel puțin doi ani, cu condiția ca aceștia să îndeplinească condițiile de admitere relevante pentru perioada respectivă.

- (52) Pentru a permite studenților să suporte o parte din costurile studiilor lor și, dacă este posibil, să dobândească experiență practică, acestora ar trebui să li se acorde, pe durata studiilor lor, acces la piața forței de muncă a statului membru în care sunt efectuate studiile, în conformitate cu condițiile stabilite de prezenta directivă. În acest scop, ar trebui să li se permită studenților să muncească un număr minim de ore, după cum se precizează în prezenta directivă. Principiul accesului studenților la piața forței de muncă ar trebui să funcționeze ca regulă generală; cu toate acestea, în situații excepționale, statele membre ar trebui să poată lua în considerare situația piețelor lor de forță de muncă naționale.
- (53) Ca parte a intenției de a asigura o forță de muncă bine pregătită pentru viitor, studenții care își obțin diploma în Uniune ar trebui să aibă posibilitatea să rămână pe teritoriul statului membru în cauză, cu intenția de a căuta un loc de muncă sau de a deschide o afacere, pentru perioada precizată în prezenta directivă. De asemenea, cercetătorii ar trebui să aibă posibilitatea respectivă la finalizarea activității lor de cercetare, astfel cum se prevede în acordul de găzduire. Pentru a li se elibera un permis de ședere în acest scop, studenților și cercetătorilor li se poate cere să furnizeze dovezi în conformitate cu cerințele prezentei directive. De îndată ce statele membre le eliberează un astfel de permis de ședere, aceștia încetează să mai fie considerați cercetători sau studenți în înțelesul prezentei directive. Statele membre ar trebui să poată să verifice, după o perioadă minimă stabilită în prezenta directivă, dacă aceștia au o șansă reală de a fi angajați sau de a deschide o afacere. Această posibilitate nu aduce atingere altor obligații de raportare prevăzute în dreptul intern în alte scopuri. Autorizația eliberată în scopul căutării unui loc de muncă sau al deschiderii unei afaceri nu ar trebui să acorde un drept automat de acces la piața forței de muncă sau de a deschide o afacere. Statele membre ar trebui să își rezerve dreptul de a lua în considerare situația de pe propriile piețe ale forței de muncă atunci când un resortisant al unei țări terțe, căruia i-a fost eliberată o autorizație de a rămâne pe teritoriul său în scopul căutării unui loc de muncă sau al deschiderii unei afaceri, solicită un permis de muncă pentru a ocupa un post.
- (54) Tratatamentul echitabil al resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența prezentei directive ar trebui să fie asigurat în conformitate cu articolul 79 din TFUE. Cercetătorii ar trebui să se bucure de un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză în ceea ce privește articolul 12 alineatele (1) și (4) din Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, sub rezerva posibilității statului membru respectiv de a limita aplicarea egalității de tratament în cazurile specifice prevăzute în prezenta directivă. Directiva 2011/98/UE ar trebui să se aplice în continuare în cazul studenților, inclusiv restricțiile prevăzute de directiva respectivă. Directiva 2011/98/UE ar trebui să se aplice în cazul stagiatorilor, voluntarilor și lucrătorilor au pair atunci când sunt considerați a se afla într-un raport de muncă în statul membru în cauză. Stagiarii, voluntarii și lucrătorii au pair, în cazul în care nu sunt considerați a se afla într-un raport de muncă în statul membru în cauză, precum și elevii ar trebui să se bucure de un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză în ceea ce privește un set minim de drepturi, astfel cum se prevede în prezenta directivă. Aceasta include accesul la bunuri și servicii care nu acoperă subvenții sau împrumuturi profesionale sau pentru studii.
- (55) Egalitatea de tratament acordată cercetătorilor și studenților, precum și stagiatorilor, voluntarilor și lucrătorilor au pair, atunci când sunt considerați a se afla într-un raport de muncă în statul membru în cauză, include egalitatea de tratament în ceea ce privește ramurile de securitate socială enumerate la articolul 3 din Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Prezenta directivă nu armonizează legislația în materie de securitate socială a statelor membre. Aceasta se limitează la aplicarea principiului egalității de tratament în domeniul securității sociale în cazul resortisanților țărilor terțe care intră sub incidența sa. În plus, prezenta directivă nu ar trebui să acorde drepturi în legătură cu situații care nu intră sub incidența dreptului Uniunii, de exemplu, în legătură cu membrii de familie care își au reședința într-o țară terță. Cu toate acestea, acest lucru nu ar trebui să afecteze dreptul urmașilor care beneficiază de drepturi provenind de la resortisanți ai unor țări terțe care intră sub incidența prezentei directive, după caz, de a primi pensii de urmaș atunci când își au reședința într-o țară terță.
- (56) În multe state membre, dreptul la prestații familiale este condiționat de o anumită legătură cu statul membru respectiv, întrucât prestațiile sunt concepute pentru a sprijini o dezvoltare demografică pozitivă în scopul asigurării forței de muncă pe viitor în respectivul stat membru. Prin urmare, prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere dreptului unui stat membru de a restricționa, în anumite condiții, egalitatea de tratament în ceea ce privește prestațiile familiale atunci când cercetătorul și membrii de familie care îl însoțesc au ședere temporară în respectivul stat membru.

⁽¹⁾ Directiva 2011/98/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind o procedură unică de solicitare a unui permis unic pentru resortisanții țărilor terțe în vederea șederii și ocupării unui loc de muncă pe teritoriul statelor membre și un set comun de drepturi pentru lucrătorii din țările terțe cu ședere legală pe teritoriul unui stat membru (JO L 343, 23.12.2011, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 883/2004 al Parlamentului European și al Consiliului din 29 aprilie 2004 privind coordonarea sistemelor de securitate socială (JO L 166, 30.4.2004, p. 1).

- (57) În eventualitatea mobilității între state membre, se aplică Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Prezenta directivă nu ar trebui să confere mai multe drepturi decât cele pe care dreptul Uniunii existent în domeniul securității sociale le acordă deja în cazul resortisanților țărilor terțe care au interese transfrontaliere între statele membre.
- (58) Prezenta directivă ar trebui să se aplice fără a aduce atingere dispozițiilor mai favorabile cuprinse în dreptul Uniunii și în instrumentele internaționale aplicabile.
- (59) Permisele de ședere prevăzute în prezenta directivă ar trebui să fie eliberate de către autoritățile competente ale statului membru prin utilizarea modelului uniform stabilit de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului ⁽²⁾.
- (60) Fiecare stat membru ar trebui să se asigure că sunt puse la dispoziția publicului informații adecvate și actualizate periodic, în special pe internet, cu privire la entitățile gazdă aprobate în sensul prezentei directive și cu privire la condițiile și procedurile de admitere a resortisanților țărilor terțe pe teritoriul statelor membre în sensul prezentei directive.
- (61) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și se conformează principiilor recunoscute de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în conformitate cu articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).
- (62) Statele membre ar trebui să aplice dispozițiile prezentei directive fără discriminare pe criterii de sex, rasă, culoare, origine etnică sau socială, caracteristici genetice, limbă, religie sau convingeri, opinii politice sau de orice altă natură, apartenența la o minoritate națională, avere, naștere, handicap, vârstă sau orientare sexuală.
- (63) În conformitate cu Declarația politică comună din 28 septembrie 2011 a statelor membre și a Comisiei privind documentele explicative ⁽³⁾, statele membre s-au angajat să însoțească, în cazuri justificate, notificarea măsurilor de transpunere cu unul sau mai multe documente care să explice relația dintre componentele unei directive și părțile corespunzătoare din instrumentele naționale de transpunere. În ceea ce privește prezenta directivă, legiuitorul consideră că este justificată transmiterea unor astfel de documente.
- (64) Deoarece obiectivul prezentei directive, și anume stabilirea condițiilor de intrare și de ședere a resortisanților țărilor terțe pentru cercetare, studii, formare profesională și Serviciul european de voluntariat, drept dispoziții obligatorii, și pentru schimb de elevi, servicii de voluntariat, altele decât cele din cadrul Serviciului european de voluntariat, sau muncă au pair, drept dispoziții facultative, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele acțiunii, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității astfel cum este definit la articolul 5 din TUE. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este definit la articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului menționat.
- (65) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din respectivul protocol, aceste state membre nu participă la adoptarea prezentei directive, nu au obligații în temeiul acesteia și aceasta nu li se aplică.
- (66) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentei directive, nu are obligații în temeiul acesteia și aceasta nu i se aplică.
- (67) Obligația de a transpune prezenta directivă în dreptul intern ar trebui să se limiteze la acele dispoziții care reprezintă o modificare de fond față de Directivele 2004/114/CE și 2005/71/CE. Obligația de a transpune dispozițiile care rămân nemodificate decurge din directivele respective.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1231/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de extindere a Regulamentului (CE) nr. 883/2004 și a Regulamentului (CE) nr. 987/2009 la resortisanții țărilor terțe care nu fac obiectul regulamentelor respective exclusiv pe motive de cetățenie (JO L 344, 29.12.2010, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 al Consiliului din 13 iunie 2002 de instituire a unui model uniform de permis de ședere pentru resortisanții țărilor terțe (JO L 157, 15.6.2002, p. 1).

⁽³⁾ JO C 369, 17.12.2011, p. 14.

- (68) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a Directivelor menționate în anexa I partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă stabilește:

- (a) condițiile de intrare și de ședere pe o perioadă mai mare de 90 de zile pe teritoriul statelor membre, precum și a drepturilor resortisanților țărilor terțe și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora, în ceea ce privește cercetarea, studiile, formarea profesională sau serviciul de voluntariat în cadrul Serviciului european de voluntariat și, în cazul în care statele membre decid astfel, în ceea ce privește programele de schimb de elevi sau proiectele educaționale, serviciile de voluntariat, altele decât Serviciul european de voluntariat sau munca au pair;
- (b) condițiile de intrare și de ședere, precum și drepturile cercetătorilor și studenților și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora, menționate la litera (a), în alte state membre decât cel care acordă pentru prima dată unui resortisant al unei țări terțe o autorizație pe baza prezentei directive.

Articolul 2

Domeniul de aplicare

- (1) Prezenta directivă se aplică resortisanților țărilor terțe care solicită admisia sau care au fost admiși pe teritoriul unui stat membru pentru cercetare, studii, formare profesională și serviciul de voluntariat în cadrul Serviciului european de voluntariat. Statele membre pot decide, de asemenea, să aplice dispozițiile prezentei directive în cazul resortisanților țărilor terțe care solicită admisia pentru un program de schimb de elevi sau pentru un proiect educațional, pentru un serviciu de voluntariat, altul decât Serviciul european de voluntariat, sau pentru munca au pair.
- (2) Prezenta directivă nu se aplică în cazul resortisanților țărilor terțe:
 - (a) care solicită protecție internațională sau care beneficiază de o protecție internațională în conformitate cu Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau care beneficiază de protecție temporară în conformitate cu Directiva 2001/55/CE a Consiliului ⁽²⁾ într-un stat membru;
 - (b) a căror expulzare a fost suspendată din motive de fapt sau de drept;
 - (c) care sunt membri de familie ai unor cetățeni ai Uniunii Europene care și-au exercitat dreptul la liberă circulație în Uniune;
 - (d) care se bucură de statutul de rezident pe termen lung într-un stat membru în conformitate cu Directiva 2003/109/CE a Consiliului ⁽³⁾;
 - (e) care beneficiază, împreună cu membrii familiilor lor și indiferent de cetățenia lor, de drepturi în materie de liberă circulație echivalente cu cele ale cetățenilor Uniunii în temeiul acordurilor încheiate fie între Uniune și statele membre ale acesteia și țări terțe, fie între Uniune și țări terțe;
 - (f) care călătoresc în Uniune ca angajați stagiați în contextul unui transfer în cadrul aceleiași companii în temeiul Directivei 2014/66/UE;
 - (g) care sunt admiși în calitate de lucrători cu înaltă calificare în conformitate cu Directiva 2009/50/CE a Consiliului ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau pentru persoanele eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate (JO L 337, 20.12.2011, p. 9).

⁽²⁾ Directiva 2001/55/CE a Consiliului din 20 iulie 2001 privind standardele minime pentru acordarea protecției temporare, în cazul unui aflus masiv de persoane strămutate, și măsurile de promovare a unui echilibru între eforturile statelor membre pentru primirea acestor persoane și suportarea consecințelor acestei primiri (JO L 212, 7.8.2001, p. 12).

⁽³⁾ Directiva 2003/109/CE a Consiliului din 25 noiembrie 2003 privind statutul resortisanților țărilor terțe care sunt rezidenți pe termen lung (JO L 16, 23.1.2004, p. 44).

⁽⁴⁾ Directiva 2009/50/CE a Consiliului din 25 mai 2009 privind condițiile de intrare și de ședere a resortisanților din țările terțe pentru ocuparea unor locuri de muncă înalt calificate (JO L 155, 18.6.2009, p. 17).

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

1. „resortisant al unei țări terțe” înseamnă o persoană care nu este cetățean al Uniunii în înțelesul articolului 20 alineatul (1) din TFUE;
2. „cercetător” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome de doctor sau al unei diplome corespunzătoare de absolvire a studiilor superioare, de natură să îi permită accesul la programe de doctorat și care este selecționat de o organizație de cercetare și este admis pe teritoriul unui stat membru pentru realizarea unei activități de cercetare pentru care este necesară, de regulă, o astfel de calificare;
3. „student” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care a fost acceptat de o instituție de învățământ superior și admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma ca activitate principală un ciclu de studii la cursuri de zi, care conduce la obținerea unui titlu de calificare în urma absolvirii unei unități de învățământ superior recunoscută de respectivul stat membru, inclusiv diplome, certificate sau titluri de doctor obținute într-o instituție de învățământ superior, care pot cuprinde cursuri pregătitoare prelabile acestei forme de învățământ în conformitate cu dreptul intern sau formarea obligatorie;
4. „elev” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a urma un program recunoscut, de stat sau regional, de învățământ secundar echivalent cu nivelul 2 sau 3 din Clasificarea Internațională Standard a Educației, în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional gestionat de o unitate de învățământ în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative;
5. „stagiar” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este titular al unei diplome de învățământ superior sau care urmează un ciclu de studii într-o țară terță care conduce la o diplomă de învățământ superior și care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru un program de formare în vederea dobândirii de cunoștințe, de practici și de experiență într-un mediu profesional;
6. „voluntar” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a participa la un program de servicii de voluntariat;
7. „program de servicii de voluntariat” înseamnă un program de activități de solidaritate practică pe baza unui program recunoscut ca atare de statul membru în cauză sau de Uniune, care urmărește obiective de interes general pentru o cauză nonprofit, în care activitățile nu sunt remunerate, cu excepția rambursării cheltuielilor și/sau a banilor de buzunar;
8. „lucrător au pair” înseamnă un resortisant al unei țări terțe care este admis pe teritoriul unui stat membru pentru a fi primit temporar de o familie pentru a-și îmbunătăți competențele lingvistice și cunoștințele despre statul membru în cauză, în schimbul unor activități casnice ușoare și de îngrijire a copiilor;
9. „cercetare” înseamnă o activitate creatoare întreprinsă sistematic în scopul creșterii volumului de cunoștințe, inclusiv cunoștințele despre om, cultură și societate, și a utilizării acestora pentru conceperea unor noi aplicații;
10. „organizație de cercetare” înseamnă o organizație publică sau privată care desfășoară activități de cercetare;
11. „instituție de învățământ” înseamnă o unitate publică sau privată de învățământ secundar recunoscută de statul membru în cauză sau ale cărei cicluri de studii sunt recunoscute în conformitate cu legislația sau practicile administrative naționale, pe baza unor criterii transparente, care participă la un program de schimb sau la un proiect educațional, în scopurile stabilite de prezenta directivă;
12. „proiect educațional” înseamnă un set de acțiuni educative elaborate de o unitate de învățământ dintr-un stat membru în cooperare cu unități similare dintr-o țară terță, în scopul schimbului de culturi și de cunoștințe;
13. „instituție de învățământ superior” înseamnă orice tip de instituție de învățământ superior recunoscută sau considerată ca atare în conformitate cu dreptul intern care, în conformitate cu legislația sau practicile naționale, oferă diplome de învățământ superior recunoscute sau alte calificări de nivel terțiar recunoscute, oricare ar fi denumirea respectivelor unități, sau orice instituție care, în conformitate cu dreptul intern sau cu practica națională, oferă educație sau formare profesională la nivel terțiar;
14. „entitate gazdă” înseamnă o organizație de cercetare, o instituție de învățământ superior, o unitate de învățământ, o organizație responsabilă cu un program de servicii de voluntariat sau o entitate care găzduiește stagiați a căreia îi este repartizat resortisantul țării terțe în sensul prezentei directive și care se află pe teritoriul statului membru în cauză, indiferent de forma sa juridică, în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză;
15. „familie gazdă” înseamnă o familie care primește temporar un lucrător au pair și care îi permite să participe la viața sa de familie de zi cu zi pe teritoriul unui stat membru, pe baza unui acord încheiat între familia respectivă și lucrătorul au pair;

16. „angajare” înseamnă exercitarea unor activități care includ orice formă de lucru sau de muncă reglementată de dreptul intern sau de contractele colective de muncă aplicabile sau în conformitate cu practicile curente, efectuată pentru un angajator sau desfășurată sub coordonarea și supravegherea acestuia;
17. „angajator” înseamnă orice persoană fizică sau juridică pentru care sau sub a cărei conducere sau supraveghere are loc angajarea;
18. „primul stat membru” înseamnă statul membru care eliberează primul o autorizație unui resortisant al unei țări terțe, în baza prezentei directive;
19. „al doilea stat membru” înseamnă orice stat membru, altul decât primul stat membru;
20. „programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate” înseamnă programele finanțate de Uniune sau de statele membre de promovare a mobilității resortisanților țărilor terțe în Uniune sau în statele membre participante la programele respective;
21. „autorizație” înseamnă un permis de ședere sau, dacă acest lucru este prevăzut în dreptul intern, o viză de lungă ședere eliberată în sensul prezentei directive;
22. „permis de ședere” înseamnă o autorizație eliberată folosind modelul prevăzut de Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 care conferă titularului acesteia dreptul la ședere legală pe teritoriul unui stat membru;
23. „viză de lungă ședere” înseamnă o autorizație eliberată de către un stat membru, astfel cum se prevede la articolul 18 din Convenția Schengen ⁽¹⁾, sau eliberată în conformitate cu dreptul intern al statelor membre care nu aplică în întregime acquis-ul Schengen;
24. „membri de familie” înseamnă resortisanți ai unei țări terțe, conform definiției prevăzute la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/86/CE.

Articolul 4

Dispoziții mai favorabile

- (1) Prezenta directivă nu aduce atingere dispozițiilor mai favorabile ale:
 - (a) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între Uniune sau între Uniune și statele membre ale acesteia și una sau mai multe țări terțe; sau
 - (b) acordurilor bilaterale sau multilaterale încheiate între unul sau mai multe state membre și una sau mai multe țări terțe.
- (2) Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului statelor membre de a adopta sau de a menține dispoziții mai favorabile pentru resortisanții țărilor terțe cărora li se aplică prezenta directivă în ceea ce privește articolul 10 alineatul (2) litera (a), articolele 18, 22, 23, 24, 25, 26, 34 și 35.

CAPITOLUL II

ADMISIE

Articolul 5

Principii

- (1) Admisia unui resortisant al unei țări terțe în temeiul prezentei directive este supusă verificării documentelor justificative care atestă faptul că resortisantul țării terțe îndeplinește:
 - (a) condițiile generale stabilite la articolul 7; și
 - (b) condițiile speciale relevante stabilite la articolul 8, 11, 12, 13, 14 sau 16.
- (2) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze documentele justificative menționate la alineatul (1) într-o limbă oficială a statului membru în cauză sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.

⁽¹⁾ Convenție de aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele lor comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

(3) Atunci când sunt îndeplinite toate condițiile generale și condițiile speciale relevante, resortisantul țării terțe are dreptul la o autorizație.

În cazul în care un stat membru eliberează permise de ședere doar pe teritoriul său și toate condițiile de admisie prevăzute în prezenta directivă sunt îndeplinite, statul membru în cauză eliberează resortisantului țării terțe viza necesară.

Articolul 6

Volumul admiterii

Prezenta directivă nu aduce atingere dreptului unui stat membru de a stabili, în conformitate cu articolul 79 alineatul (5) din TFUE, volumul admiterii resortisanților țărilor terțe menționați la articolul 2 alineatul (1) din prezenta directivă, cu excepția studenților, în cazul în care statul membru în cauză consideră că aceștia se află sau se vor afla într-un raport de muncă. Pe această bază, o cerere de eliberare a unei autorizații poate fi considerată inadmisibilă sau poate să fie respinsă.

Articolul 7

Condiții generale

(1) În ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în temeiul prezentei directive, solicitantul:

- (a) prezintă un document de călătorie valabil, în conformitate cu dreptul intern și, dacă este necesar, o cerere de eliberare a unei vize sau o viză valabilă sau, după caz, un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă; statele membre pot solicita ca perioada de valabilitate a documentului de călătorie să acopere cel puțin durata șederii planificate;
- (b) dacă resortisantul țării terțe este minor în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, prezintă declarația de consimțământ a părinților sau un document echivalent pentru șederea planificată;
- (c) prezintă dovada că resortisantul țării terțe deține sau, dacă este prevăzut de dreptul intern, că a solicitat o asigurare de sănătate care să acopere toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză; asigurarea este valabilă pe durata șederii planificate;
- (d) dovedește, în cazul în care statul membru o solicită, că a fost plătită taxa de prelucrare a cererii prevăzută la articolul 36;
- (e) prezintă dovezile solicitate de statul membru în cauză care să probeze faptul că pe durata șederii planificate resortisantul țării terțe va dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, precum și costurile de întoarcere în țara de origine. Evaluarea suficienței resurselor se bazează pe examinarea individuală a cazului și ține seama de resursele care provin, printre altele, din acordarea unei subvenții sau a unor burse, dintr-un contract de muncă valabil, dintr-o ofertă fermă de angajare sau dintr-un angajament financiar din partea unei organizații de programe de schimb de elevi, a unei entități care găzduiește stagiați, a unei organizații de programe de servicii de voluntariat, a unei familii gazdă sau din partea unei organizații de plasare a lucrătorilor au pair.

(2) Statele membre pot impune solicitantului să furnizeze adresa resortisantului țării terțe în cauză pe teritoriul acestora.

În cazul în care dreptul intern al unui stat membru impune furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii și resortisantul țării terțe în cauză nu își cunoaște adresa viitoare, statele membre acceptă o adresă temporară. Într-un astfel de caz, resortisantul țării terțe furnizează adresa sa permanentă cel târziu la momentul eliberării unei autorizații în temeiul articolului 17.

(3) Statele membre pot indica o sumă de referință pe care o consideră ca reprezentând „resurse suficiente”, astfel cum se menționează la alineatul (1) litera (e). Evaluarea suficienței resurselor se bazează pe o examinare individuală a cazului.

(4) Cererea este depusă și analizată fie atunci când reședința resortisantului țării terțe în cauză este în afara teritoriului statului membru în care resortisantul țării terțe dorește să fie admis, fie atunci când resortisantul țării terțe este deja rezident al statului membru respectiv, fiind titularul unui permis de ședere valabil sau al unei vize de lungă ședere.

Prin derogare, un stat membru poate accepta, în conformitate cu dreptul său intern, o cerere depusă atunci când resortisantul țării terțe în cauză nu deține un permis de ședere valabil sau o viză de lungă ședere valabilă, însă prezența pe teritoriul statului membru în cauză este legală.

(5) Statele membre stabilesc dacă cererile se depun de către resortisantul țării terțe, de către entitatea gazdă sau de oricare dintre aceștia.

(6) Nu sunt admiși resortisanții țărilor terțe care sunt considerați a reprezenta o amenințare pentru ordinea publică, pentru siguranța publică sau pentru sănătatea publică.

Articolul 8

Condiții speciale pentru cercetători

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul cercetării, solicitantul prezintă un acord de găzduire sau un contract, dacă este prevăzut de dreptul intern, în conformitate cu articolul 10.

(2) Statele membre pot solicita, în conformitate cu dreptul intern, un angajament scris al organizației de cercetare în sensul că, în cazul în care un cercetător rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, organizația de cercetare respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice legate de ședere și de repatriere. Răspunderea financiară a organizației de cercetare încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de găzduire.

În cazul în care dreptul de reședință al cercetătorului este prelungit în conformitate cu articolul 25, responsabilitatea organizației de cercetare menționată la primul paragraf din prezentul alineat este limitată până la data emiterii permisului de ședere în scopul căutării unui loc de muncă sau al inițierii de activități antreprenoriale.

(3) Un stat membru care a instituit o procedură de aprobare pentru organizațiile de cercetare în conformitate cu articolul 9 exceptează solicitanții de la prezentarea unuia sau mai multora dintre documentele sau dovezile menționate la alineatul (2) din prezentul articol sau la articolul 7 alineatul (1) litera (c), (d) sau (e) și la articolul 7 alineatul (2), atunci când resortisanții țărilor terțe urmează să fie găzduiți de organizații de cercetare aprobate.

Articolul 9

Aprobarea organizațiilor de cercetare

(1) Statele membre pot decide să prevadă o procedură de aprobare pentru organizațiile de cercetare publice și/sau private care doresc să primească un cercetător în conformitate cu procedura de admisie prevăzută de prezenta directivă.

(2) Aprobarea organismelor de cercetare se face în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statelor membre în cauză. Organizațiile de cercetare întocmesc cererile de aprobare în conformitate cu procedurile respective și pe baza îndatoririlor statutare sau a obiectivelor lor, după caz, precum și pe baza dovezii că desfășoară activități de cercetare.

Aprobarea unei organizații de cercetare se face pentru o perioadă de cel puțin cinci ani. În cazuri excepționale, statele membre pot acorda aprobarea pentru o perioadă mai scurtă.

(3) Statele membre pot, printre alte măsuri, să refuze reînnoirea sau să decidă retragerea aprobării în cazul în care:

(a) organizația de cercetare nu mai respectă alineatul (2) din prezentul articol, articolul 8 alineatul (2) sau articolul 10 alineatul (7);

(b) aprobarea a fost obținută în mod fraudulos; sau

(c) organizația de cercetare a semnat în mod fraudulos ori neglijent un acord de găzduire cu un resortisant al unei țări terțe.

În cazul în care o cerere de reînnoire este refuzată sau în cazul în care aprobarea este retrasă, organizației în cauză îi poate fi interzis să solicite din nou aprobarea pe o perioadă de până la cinci ani de la data publicării deciziei de refuz al reînnoirii sau de retragere.

Articolul 10

Acordul de găzduire

(1) O organizație de cercetare care dorește să găzduiască un resortisant al unei țări terțe în scopul cercetării semnează un acord de găzduire cu acesta. Statele membre pot prevedea ca acele contracte care conțin elementele menționate la alineatul (2) și, după caz, la alineatul (3) să fie considerate echivalente cu acordurile de găzduire încheiate în sensul prezentei directive.

(2) Acordul de găzduire conține:

- (a) titlul sau scopul activității de cercetare sau al domeniului de cercetare;
- (b) un angajament din partea resortisantului țării terțe de a face eforturi pentru a finaliza activitatea de cercetare;
- (c) un angajament din partea organizației de cercetare de a primi resortisantul țării terțe în scopul finalizării activității de cercetare;
- (d) data de început și data de sfârșit sau durata estimată a activității de cercetare;
- (e) informații privind intențiile de mobilitate într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state membre, în cazul în care mobilitatea este cunoscută la momentul depunerii cererii în primul stat membru.

(3) Statele membre pot solicita, de asemenea, ca acordul de găzduire să cuprindă:

- (a) informații privind relația juridică dintre organizația de cercetare și cercetător;
- (b) informații privind condițiile de lucru ale cercetătorului.

(4) Organizațiile de cercetare pot semna acorduri de găzduire doar dacă activitatea de cercetare a fost acceptată de forurile competente ale organizației după examinarea:

- (a) scopului și duratei estimate ale activității de cercetare, precum și a disponibilității resurselor financiare necesare pentru realizarea acesteia;
- (b) calificării profesionale a resortisantului țării terțe în lumina obiectivelor cercetării, dovedită cu o copie certificată a calificărilor.

(5) Acordul de găzduire încetează în mod automat în cazul în care resortisantul țării terțe nu este admis sau în cazul în care relația juridică dintre cercetător și organizația de cercetare încetează.

(6) Organizațiile de cercetare informează prompt autoritatea competentă a statului membru în cauză despre orice eveniment care poate împiedica punerea în aplicare a acordului de găzduire.

(7) Statele membre pot adopta o dispoziție în sensul că, în termen de două luni de la data expirării acordului de găzduire respectiv, organizația de cercetare transmite autorităților competente desemnate în acest scop confirmarea faptului că activitatea de cercetare a fost efectuată.

(8) Statele membre pot stabili, prin dreptul lor intern, consecințele unei retrageri a aprobării sau ale unui refuz de a reînnoi aprobarea în cazul acordurilor de găzduire existente, încheiate în conformitate cu prezentul articol, precum și consecințele în ceea ce privește autorizațiile cercetătorilor în cauză.

Articolul 11

Condiții speciale pentru studenți

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe pentru studii, solicitantul trebuie să facă dovada:

- (a) că resortisantul țării terțe a fost acceptat de o instituție de învățământ superior pentru a urma un ciclu de studii;
- (b) la solicitarea statului membru, că taxele percepute de instituția de învățământ superior au fost achitate;
- (c) la solicitarea statului membru, a cunoașterii suficiente a limbii în care se va desfășura programul de studii pe care îl va urma;
- (d) la solicitarea statului membru, că resortisantul țării terțe va dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de studii.

(2) Se consideră că resortisanții unei țări terțe care se califică în mod automat pentru asigurare de boală care să acopere toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, ca urmare a înscrierii la o instituție de învățământ superior, îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) litera (c).

(3) Un stat membru care a instituit o procedură de aprobare pentru instituții de învățământ superior în conformitate cu articolul 15 exceptează solicitanții de la prezentarea unuia sau mai multora dintre documentele sau dovezile menționate la alineatul (1) litera (b), (c) sau (d) din prezentul articol, la articolul 7 alineatul (1) litera (d) sau la articolul 7 alineatul (2), atunci când resortisanții țării terțe urmează să fie primiți de instituții de învățământ superior aprobate.

Articolul 12

Condiții speciale pentru elevi

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional, solicitantul trebuie să dovedească următoarele:

- (a) faptul că resortisantul țării terțe nu este nici sub minimul, nici peste maximul stabilite de statul membru în cauză în ceea ce privește vârsta și clasa;
- (b) faptul că a fost acceptat de către o unitate de învățământ;
- (c) participarea la un program recunoscut, de stat sau regional, de învățământ în cadrul unui program de schimb de elevi sau al unui proiect educațional derulat de o unitate de învățământ în conformitate cu legislația sau practicile administrative naționale;
- (d) faptul că unitatea de învățământ sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, un terț își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe durata șederii sale pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de studii;
- (e) faptul că resortisantul țării terțe va fi cazat pe întreaga durată a șederii la o familie, într-o unitate specială de cazare din cadrul unității de învățământ sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, în orice altă unitate care îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză și este selecționată în conformitate cu normele programului de schimb de elevi sau ale proiectului educațional la care participă resortisantul țării terțe.

(2) Statele membre pot limita admisia elevilor participanți într-un program de schimb de elevi sau într-un proiect educațional la resortisanții țărilor terțe care oferă aceleași oportunități propriilor lor resortisanți.

Articolul 13

Condiții speciale privind stagiarii

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul formării profesionale, solicitantul trebuie:

- (a) să prezinte un acord de formare profesională, care prevede o formare teoretică și practică, cu o entitate gazdă. Statele membre pot impune ca acordul de formare profesională să fie aprobat de autoritatea competentă și ca clauzele pe care se bazează acordul să îndeplinească cerințele stabilite de dreptul intern, de contractele colective de muncă sau de practicile statului membru în cauză. Acordul de formare profesională conține:
 - (i) o descriere a programului de formare profesională, inclusiv obiectivul educațional sau componentele de învățare ale acestuia;
 - (ii) durata stagiului;
 - (iii) condițiile de plasare și de supraveghere ale stagiului;
 - (iv) orarul stagiului; și
 - (v) raporturile juridice dintre stagiar și entitatea gazdă;
- (b) să facă dovada obținerii unei diplome de învățământ superior în ultimii doi ani care precedă data cererii sau privind urmarea unui ciclu de studii care conduce la obținerea unei diplome de învățământ superior;
- (c) la solicitarea statului membru, să facă dovada că pe durata șederii resortisantul țării terțe dispune de suficiente resurse pentru a-și acoperi cheltuielile de formare profesională;
- (d) la solicitarea statului membru, să facă dovada că resortisantul țării terțe a primit sau va primi cursuri de bază de învățare a limbii pentru a acumula cunoștințele necesare în scopul îndeplinirii sarcinilor pe care le implică stagiul;
- (e) la solicitarea statului membru, să facă dovada că entitatea gazdă își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe întreaga durată a șederii sale pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de întreținere și de cazare;
- (f) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că, în cazul în care resortisantul unei țări terțe este cazat pe întreaga durată a șederii sale de către entitatea gazdă, unitatea de cazare îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză.

- (2) Statele membre pot solicita ca stagiul să fie în același domeniu și la același nivel de calificare precum diploma de învățământ superior sau precum ciclul studii menționat la alineatul (1) litera (b).
- (3) Statele membre pot solicita entității gazdă să dovedească faptul că stagiul nu înlocuiește un loc de muncă.
- (4) Statele membre pot solicita, în conformitate cu dreptul intern, un angajament scris al entității gazdă în sensul că, în cazul în care un stagiar rămâne în mod ilegal pe teritoriul statului membru în cauză, entitatea respectivă răspunde de rambursarea cheltuielilor suportate din fonduri publice pentru șederea și returnarea stagiului respectiv. Răspunderea financiară a entității gazdă încetează cel târziu la șase luni după încetarea acordului de formare profesională.

Articolul 14

Condiții speciale pentru voluntari

- (1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe în scopul serviciului de voluntariat, solicitantul trebuie:
- (a) să furnizeze un acord încheiat cu entitatea gazdă sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, cu un alt organism responsabil în statul membru în cauză pentru programul de servicii de voluntariat la care participă resortisantul țării terțe. Acordul include:
 - (i) descrierea programului de servicii de voluntariat;
 - (ii) durata serviciului de voluntariat;
 - (iii) condițiile de plasare și de supraveghere ale serviciului de voluntariat;
 - (iv) orarul de voluntariat;
 - (v) resursele disponibile resortisantului țării terțe pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere și de cazare, precum și o sumă minimă de bani ca bani de buzunar pe întreaga durată a șederii; și,
 - (vi) după caz, formarea profesională la care participă resortisantul țării terțe, care este menită să îl ajute să își îndeplinească serviciul de voluntariat;
 - (b) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că, în cazul în care resortisantul unei țări terțe este cazat pe întreaga durată a șederii sale de către entitatea gazdă, unitatea de cazare îndeplinește condițiile stabilite de statul membru în cauză;
 - (c) să facă dovada faptului că entitatea gazdă sau, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, un alt organism responsabil cu programul de servicii de voluntariat a încheiat o poliță de asigurare civilă;
 - (d) să facă dovada, la solicitarea statului membru, că resortisantul țării terțe a participat sau va participa la cursuri de bază de învățare a limbii, a istoriei și a structurilor politice și sociale ale respectivului stat membru în cauză.
- (2) Statele membre pot stabili o limită de vârstă minimă și maximă pentru resortisanții unei țări terțe care solicită admisia în cadrul unui program de servicii de voluntariat, fără a aduce atingere normelor din cadrul Serviciului european de voluntariat.
- (3) Voluntarii care participă la Serviciul european de voluntariat nu sunt obligați să prezinte dovezile prevăzute la alineatul (1) litera (c) și, după caz, litera (d).

Articolul 15

Aprobarea instituțiilor de învățământ superior, a unităților de învățământ, a organizațiilor responsabile cu un program de servicii de voluntariat sau a entităților care găzduiesc stagii

- (1) În sensul prezentei directive, statele membre pot decide să prevadă o procedură de aprobare pentru instituțiile de învățământ superior, pentru unitățile de învățământ, pentru organizațiile responsabile cu un program de servicii de voluntariat sau pentru entitățile care găzduiesc stagii.
- (2) Aprobarea se face în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern sau de practicile administrative ale statului membru în cauză.

(3) În cazul în care un stat membru decide să instituie o procedură de aprobare în conformitate cu alineatele (1) și (2), acesta furnizează informații clare și transparente entităților gazdă în cauză în legătură cu, printre altele, condițiile și criteriile de aprobare, perioada de valabilitate a acesteia, consecințele nerespectării, inclusiv posibila retragere și posibilul refuz al reînnoirii, precum și orice sancțiune aplicabilă.

Articolul 16

Condiții speciale pentru lucrătorii au pair

(1) Pe lângă condițiile generale prevăzute la articolul 7, în ceea ce privește admisia unui resortisant al unei țări terțe pentru a exercita o muncă au pair, resortisantul țării terțe trebuie:

- (a) să furnizeze un acord încheiat între resortisantul țării terțe și familia gazdă care să definească drepturile și obligațiile resortisantului țării terțe ca lucrător au pair, inclusiv detaliile cu privire la banii de buzunar pe care urmează să îi primească, măsurile adecvate care îi permit lucrătorului au pair să participe la cursuri și numărul maxim de ore pentru treburile casnice;
- (b) să aibă vârsta cuprinsă între 18 și 30 de ani. În cazuri excepționale, statele membre pot permite admisia unui resortisant al unei țări terțe în calitate de lucrător au pair, a cărui vârstă depășește limita maximă;
- (c) să facă dovada că familia gazdă sau o organizație de plasare a lucrătorilor au pair, în măsura în care acest lucru este prevăzut de dreptul intern, își asumă răspunderea pentru resortisantul țării terțe pe întreaga durată a șederii lor pe teritoriul statului membru în cauză, în special în ceea ce privește cheltuielile de întreținere, cazarea și riscurile de accidente.

(2) Statele membre pot impune resortisantului unei țări terțe care solicită să fie admis ca lucrător au pair să facă dovada:

- (a) cunoașterii elementare a limbii statului membru în cauză; sau
- (b) că a absolvit o formă de învățământ secundar, că are calificări profesionale sau, după caz, că îndeplinește condițiile pentru exercitarea unei profesii reglementate, astfel cum este prevăzut de dreptul intern.

(3) Statele membre pot stabili ca plasamentul lucrătorilor au pair să fie efectuat numai de către o organizație de plasare a lucrătorilor au pair în condițiile definite de dreptul intern.

(4) Statele membre pot impune cerința ca membrii familiei gazdă să aibă altă cetățenie decât resortisantul unei țări terțe care solicită să fie admis pentru a exercita o muncă au pair și să nu aibă legături de familie cu resortisantul unei țări terțe în cauză.

(5) Numărul maxim de ore pe săptămână pentru sarcinile au pair nu depășește 25 de ore. Lucrătorul au pair dispune de cel puțin o zi pe săptămână în care este scutit de sarcinile au pair.

(6) Statele membre pot stabili o sumă de bani minimă ca bani de buzunar ce trebuie plătiți lucrătorului au pair.

CAPITOLUL III

AUTORIZAȚIILE ȘI DURATA ȘEDERII

Articolul 17

Autorizațiile

(1) În cazul în care autorizația este acordată sub forma unui permis de ședere, statele membre utilizează modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și înscriu mențiunea „cercetător”, „student”, „elev”, „stagiar”, „voluntar” sau „lucrător au pair” pe respectivul permis de ședere.

(2) În cazul în care autorizația este acordată sub forma unei vize de lungă ședere, statele membre introduc, la rubrica „observații” de pe autocolantul de viză, o mențiune prin care se precizează că aceasta este eliberată „cercetătorului”, „studentului”, „elevului”, „stagiarului”, „voluntarului” sau „lucrătorului au pair” în cauză.

(3) Pentru cercetătorii și studenții care se deplasează în Uniune în cadrul unui program specific al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate ori în cadrul unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior recunoscute, autorizația face trimitere la programul sau la acordul respectiv.

(4) În cazul în care o autorizație pentru mobilitate pe termen lung este eliberată unui cercetător sub forma unui permis de ședere, statele membre utilizează modelul prevăzut în Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și înscriu mențiunea „cercetător-mobilitate” pe respectivul permis de ședere. În cazul în care o autorizație pentru mobilitate pe termen lung este eliberată unui cercetător sub forma unei vize de lungă ședere, statele membre includ mențiunea „cercetător-mobilitate” la rubrica „observații” de pe autocolantul de viză.

Articolul 18

Durata autorizației

(1) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru cercetători este de cel puțin un an sau coincide cu durata acordului de găzduire în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. Autorizația se reînnoiește în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

Durata autorizației pentru cercetătorii care beneficiază de programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate este de cel puțin doi ani sau este egală cu durata acordului de găzduire, în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. În cazul în care condițiile generale prevăzute la articolul 7 nu sunt îndeplinite pe durata celor doi ani sau pe întreaga durată a acordului de găzduire, se aplică primul paragraf din prezentul alineat. Statele membre își rezervă dreptul de a verifica dacă motivele retragerii prevăzute la articolul 21 nu se aplică.

(2) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru studenți este de cel puțin un an sau coincide cu durata studiilor în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. Autorizația se reînnoiește în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

Durata autorizației pentru studenții care beneficiază de programe ale Uniunii sau multilaterale care cuprind măsuri de mobilitate sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior este de cel puțin doi ani sau este egală cu durata studiilor efectuate de studenții respectivi, în cazul în care aceasta din urmă este mai scurtă. În cazul în care condițiile generale prevăzute la articolul 7 nu sunt îndeplinite pe durata celor doi ani sau pe întreaga durată a studiilor, se aplică primul paragraf din prezentul alineat. Statele membre își rezervă dreptul de a verifica dacă motivele retragerii prevăzute la articolul 21 nu se aplică.

(3) Statele membre pot stabili ca perioada totală de ședere pentru studii să nu depășească durata maximă a studiilor, astfel cum este definită în dreptul intern.

(4) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru elevi este egală cu durata programului de schimb sau a proiectului educațional, în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau nu depășește durata de un an. Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru a acoperi perioada necesară finalizării programului de schimb de elevi sau a proiectului educațional, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

(5) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru lucrători au pair este egală cu durata acordului dintre lucrătorul au pair și familia gazdă, în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau nu depășește durata de un an. Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru o perioadă maximă de șase luni, la cererea justificată a familiei gazdă, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

(6) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru stagiați este egală cu durata acordului de formare profesională, în cazul în care aceasta este mai scurtă de șase luni, sau nu depășește durata de șase luni. Dacă durata acordului depășește șase luni, durata valabilității autorizației poate corespunde perioadei respective în conformitate cu dreptul intern.

Statele membre pot decide să permită reînnoirea autorizației o dată pentru a acoperi perioada necesară finalizării stagiului, în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

(7) Perioada de valabilitate a unei autorizații pentru voluntari este durata acordului menționat la articolul 14 alineatul (1) litera (a), în cazul în care aceasta este mai scurtă de un an, sau maximum un an. Dacă durata acordului depășește un an, durata valabilității autorizației poate corespunde perioadei respective în conformitate cu dreptul intern.

(8) Statele membre pot decide ca, în cazul în care valabilitatea documentului de călătorie al resortisantului unei țări terțe în cauză este mai scurtă de un an sau mai scurtă de doi ani în cazurile menționate la alineatele (1) și (2), perioada de valabilitate a autorizației să nu depășească perioada de valabilitate a documentului de călătorie.

(9) În cazurile în care statele membre permit intrarea și șederea în primul an pe baza unei vize de lungă ședere, cererea de permis de ședere se depune înainte de expirarea vizei de lungă ședere. Permisul de ședere se eliberează în cazul în care articolul 21 nu se aplică.

Articolul 19

Informații suplimentare

(1) Statele membre pot menționa informații suplimentare pe suport de hârtie sau pot stoca astfel de informații în format electronic, astfel cum se menționează la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 1030/2002 și la litera (a) punctul 16 din anexa la acesta. Aceste informații se pot referi la ședere și, în cazurile care intră sub incidența articolului 24 din prezenta directivă, la activitățile economice ale studentului și includ în special lista completă a statelor membre în care cercetătorul sau studentul intenționează să se deplaseze sau informații relevante privind un program al Uniunii sau multilateral specific care cuprinde măsuri de mobilitate ori un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior.

(2) De asemenea, statele membre pot prevedea ca informațiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol să fie indicate pe viza de lungă ședere, astfel cum se prevede la punctul 12 din anexa la Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului ⁽¹⁾.

CAPITOLUL IV

MOTIVELE RESPINGERII, RETRAGERII SAU REFUZULUI REÎNNOIRII AUTORIZAȚIILOR

Articolul 20

Motive de respingere

(1) Statele membre resping o cerere în următoarele cazuri:

- (a) condițiile generale prevăzute la articolul 7 sau condițiile speciale relevante prevăzute la articolul 8, 11, 12, 13, 14 sau 16 nu sunt îndeplinite;
- (b) documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;
- (c) statele membre în cauză permit admisia doar prin intermediul unei entități gazdă aprobate, iar entitatea gazdă nu este aprobată.

(2) Statele membre pot respinge o cerere în următoarele cazuri:

- (a) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
- (b) după caz, condițiile de angajare, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern sau contractele colective de muncă sau practicile din statul membru în cauză, nu sunt respectate de către entitatea gazdă sau de către familia gazdă care va angaja resortisantul unei țări terțe;
- (c) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată sau pentru angajare ilegală;
- (d) entitatea gazdă a fost înființată sau funcționează în principal pentru a facilita intrarea resortisanților unei țări terțe care fac obiectul prezentei directive;
- (e) după caz, activitatea entității gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;
- (f) statul membru deține dovezi sau are motive serioase și obiective pentru a stabili că resortisantul unei țări terțe ar locui în alte scopuri decât cele pentru care solicită să fie admis.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1683/95 al Consiliului din 29 mai 1995 de instituire a unui model uniform de viză (JO L 164, 14.7.1995, p. 1).

(3) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită să fie admis pentru a începe un raport de muncă într-un stat membru, statul membru respectiv poate verifica dacă postul în cauză ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru respectiv sau de alți cetățeni ai Uniunii, ori de resortisanți ai unei țări terțe cu drept de ședere legală în statul membru respectiv, caz în care pot respinge cererea. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este enunțat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare relevante.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de respingere a unei cereri ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.

Articolul 21

Motivele retragerii sau refuzului reînnoirii unei autorizații

(1) Statele membre retrag sau, după caz, refuză să reînnoiască o autorizație în cazul în care:

- (a) resortisanții unei țări terțe nu mai îndeplinesc condițiile generale prevăzute la articolul 7, cu excepția articolului 7 alineatul (6), sau condițiile speciale relevante stabilite la articolul 8, 11, 12, 13, 14, 16 sau condițiile stabilite la articolul 18;
- (b) autorizațiile sau documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate;
- (c) statul membru în cauză permite admisia doar prin intermediul unei entități gazdă aprobate, iar entitatea gazdă nu este aprobată;
- (d) resortisantul unei țări terțe își are reședința pe teritoriul statului membru din alte motive decât cele pentru care a primit drept de ședere.

(2) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască o autorizație în cazul în care:

- (a) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair nu și-a îndeplinit obligațiile legale în ceea ce privește securitatea socială, impozitarea, drepturile lucrătorilor sau condițiile de lucru;
- (b) după caz, condițiile de angajare, astfel cum sunt prevăzute în dreptul intern sau contractele colective de muncă sau de practicile din statul membru în cauză, nu sunt respectate de către entitatea gazdă sau de către familia gazdă care angajează resortisantul unei țări terțe;
- (c) entitatea gazdă, un alt organism, astfel cum se menționează la articolul 14 alineatul (1) litera (a), o parte terță, astfel cum se menționează la articolul 12 alineatul (1) litera (d), familia gazdă sau organizația de plasare a lucrătorilor au pair a fost sancționată în conformitate cu dreptul intern pentru muncă nedeclarată sau pentru angajare ilegală;
- (d) entitatea gazdă a fost înființată sau funcționează în principal pentru a facilita intrarea resortisanților unei țări terțe care fac obiectul prezentei directive;
- (e) după caz, activitatea entității gazdă face sau a făcut obiectul unei proceduri de lichidare în conformitate cu legislația națională în materie de insolvență sau nu se derulează nicio activitate economică;
- (f) în ceea ce privește studenții, termenele impuse cu privire la accesul la activitățile economice prevăzute la articolul 24 nu sunt respectate sau un student nu înregistrează un progres suficient în studiile relevante, în conformitate cu dreptul intern sau cu practicile administrative ale statului membru în cauză.

(3) În cazul retragerii, atunci când evaluează lipsa progresului în studiile relevante, astfel cum este menționat la alineatul (2) litera (f), un stat membru se poate consulta cu entitatea gazdă.

(4) Statele membre pot retrage sau refuza să reînnoiască o autorizație pe motiv de ordine publică, de siguranță publică sau de sănătate publică.

(5) În cazul în care un resortisant al unei țări terțe solicită reînnoirea autorizației pentru a începe sau a continua un raport de muncă într-un stat membru, cu excepția cercetătorilor care își continuă raportul de muncă cu aceeași entitate gazdă, statul membru respectiv poate verifica dacă postul în cauză ar putea fi ocupat de resortisanți ai statului membru respectiv sau de alți cetățeni ai Uniunii, ori de resortisanți ai unei țări terțe care sunt rezidenți pe termen lung în statul membru respectiv, caz în care statul membru poate refuza să reînnoiască autorizația. Prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere principiului preferinței acordate cetățenilor Uniunii, astfel cum este enunțat în dispozițiile relevante ale actelor de aderare relevante.

(6) În cazul în care un stat membru intenționează să retragă sau să nu reînnoiască autorizația unui student în conformitate cu alineatul (2) litera (a), (c), (d) sau (e), studentului i se permite să depună o cerere pentru a fi primit de o altă instituție de învățământ superior la care să urmeze un ciclu de studii echivalent, cu scopul de a i se permite finalizarea studiilor. Studentului i se permite să rămână pe teritoriul statului membru în cauză până când autoritățile competente iau o decizie cu privire la cerere.

(7) Fără a aduce atingere alineatului (1), orice decizie de retragere sau de refuz al reînnoirii unei autorizații ia în considerare circumstanțele specifice ale cazului, respectând principiul proporționalității.

CAPITOLUL V

DREPTURI

Articolul 22

Egalitatea de tratament

(1) Cercetătorii au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatele (1) și (4) din Directiva 2011/98/UE.

(2) Statele membre pot restricționa egalitatea de tratament în ceea ce privește cercetătorii:

- (a) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2011/98/UE, prin excluderea burselor și a împrumuturilor de studii și de întreținere și a altor burse și împrumuturi;
- (b) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (e) din Directiva 2011/98/UE, prin neacordarea de prestații familiale cercetătorilor care au primit drept de ședere pe teritoriul statului membru în cauză pentru o perioadă care nu depășește șase luni;
- (c) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2011/98/UE, prin limitarea aplicării acestora la cazurile în care domiciliul înregistrat sau obișnuit al membrilor de familie ai cercetătorului pentru care acesta solicită acordarea de prestații se află pe teritoriul statului membru în cauză;
- (d) în conformitate cu articolul 12 alineatul (1) litera (g) din Directiva 2011/98/UE, prin limitarea accesului la locuințe.

(3) Stagiarii, voluntarii și lucrătorii au pair, în cazul în care se consideră că aceștia se află într-un raport de muncă în statul membru în cauză, precum și studenții au dreptul la un tratament egal cu cel aplicat resortisanților statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 12 alineatele (1) și (4) din Directiva 2011/98/UE, sub rezerva restricțiilor prevăzute la alineatul (2) din articolul respectiv.

(4) Stagiarii, voluntarii și lucrătorii au pair, în cazul în care nu se consideră că aceștia se află într-un raport de muncă în statul membru în cauză, precum și elevii au dreptul la un tratament egal în ceea ce privește accesul la bunuri și servicii și oferta de bunuri și servicii puse la dispoziția publicului, în conformitate cu dreptul intern, precum și, după caz, în ceea ce privește recunoașterea diplomelor, a certificatelor și a altor calificări profesionale, în conformitate cu procedurile naționale relevante.

Statele membre pot decide să nu le acorde un tratament egal în ceea ce privește procedurile de obținere a unei locuințe și/sau serviciile prestate de oficiile publice de ocupare a forței de muncă în conformitate cu dreptul intern.

Articolul 23

Activitatea didactică a cercetătorilor

Cercetătorii pot desfășura, pe lângă activități de cercetare, activități didactice în conformitate cu dreptul intern. Statele membre pot stabili un număr maxim de ore sau zile de activitate didactică.

Articolul 24

Activități economice desfășurate de studenți

- (1) În afara timpului lor de studiu și sub rezerva respectării normelor și condițiilor aplicabile activității relevante în statul membru în cauză, studenții au dreptul de a fi angajați și pot avea dreptul să exercite o activitate economică independentă, sub rezerva limitărilor prevăzute la alineatul (3).
- (2) Atunci când este necesar, statele membre acordă studenților și/sau angajatorilor aprobarea prealabilă în conformitate cu dreptul intern.
- (3) Fiecare stat membru stabilește numărul maxim de ore pe săptămână sau numărul zilelor ori lunilor dintr-un an permise pentru o asemenea activitate, care nu este mai mic de 15 ore pe săptămână, sau echivalentul în zile sau luni dintr-un an. Poate fi luată în considerare situația pieței forței de muncă din statul membru în cauză.

Articolul 25

Șederea în scopul căutării unui loc de muncă sau al inițierii de activități antreprenoriale de către cercetători și studenți

- (1) După încheierea cercetării sau a studiilor, cercetătorii și studenții au posibilitatea de a rămâne pe teritoriul statului membru care a eliberat o autorizație în temeiul articolului 17, pe baza permisului de ședere menționat la alineatul (3) din prezentul articol, pentru o perioadă de cel puțin nouă luni, cu scopul de a căuta un loc de muncă sau de a deschide o afacere.
- (2) Statele membre pot decide să stabilească un nivel minim al diplomei pe care studenții trebuie să o fi obținut pentru a beneficia de aplicarea prezentului articol. Nivelul respectiv nu poate fi superior nivelului 7 din Cadrul european al calificărilor ⁽¹⁾.
- (3) În scopul șederii la care se face trimitere la alineatul (1), statele membre, la cererea cercetătorului sau a studentului, eliberează un permis de ședere resortisantului unei țări terțe în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1030/2002, în cazul în care condițiile prevăzute la articolul 7 alineatul (1) literele (a), (c), (d) și (e), articolul 7 alineatul (6) și, după caz, articolul 7 alineatul (2) din prezenta directivă sunt îndeplinite în continuare. Statele membre solicită, în cazul cercetătorilor, o confirmare din partea organizației de cercetare cu privire la finalizarea activității de cercetare sau, în cazul studenților, dovada obținerii unei diplome de învățământ superior, a unui certificat sau a altui document de calificare oficială. După caz, și în cazul în care dispozițiile articolului 26 sunt în continuare îndeplinite, permisul de ședere prevăzut la respectivul articol este reînnoit în consecință.
- (4) Statele membre pot respinge o cerere în temeiul prezentului articol în cazul în care:
- (a) condițiile stabilite la alineatul (3) și, după caz, la alineatele (2) și (5) nu sunt îndeplinite;
 - (b) documentele prezentate au fost dobândite în mod fraudulos, au fost falsificate sau modificate.
- (5) Statele membre pot impune ca cererea cercetătorului sau a studentului în temeiul prezentului articol și, după caz, a membrilor de familie ai cercetătorului, să fie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de expirarea autorizației eliberate în temeiul articolului 17 sau 26.
- (6) Dacă dovada obținerii unei diplome de învățământ superior, a unui certificat sau a altui document de calificare oficială sau confirmarea din partea organizației de cercetare cu privire la finalizarea activității de cercetare nu este disponibilă înainte de expirarea autorizației eliberate în temeiul articolului 17 și dacă toate celelalte condiții sunt îndeplinite, statele membre permit resortisantului unei țări terțe să rămână pe teritoriul lor pentru a depune dovada respectivă într-un termen rezonabil, în conformitate cu dreptul intern.
- (7) După o perioadă minimă de trei luni de la eliberarea permisului de ședere în temeiul prezentului articol de către statul membru în cauză, acesta din urmă poate impune resortisanților unei țări terțe să dovedească faptul că au o șansă reală de a fi angajați sau de a deschide o afacere.

Statele membre pot impune ca locul de muncă pe care resortisantul unei țări terțe îl caută sau afacerea pe care acesta este pe cale să o deschidă să corespundă nivelului cercetării sau al studiilor finalizate.

⁽¹⁾ Recomandarea Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2008 privind stabilirea Cadrului european al calificărilor pentru învățarea de-a lungul vieții (JO C 111, 6.5.2008, p. 1).

(8) În cazul în care condițiile prevăzute la alineatul (3) sau (7) nu mai sunt îndeplinite, statele membre pot retrage permisul de ședere al resortisantului unei țări terțe și, după caz, al membrilor de familie ai acestuia, în conformitate cu dreptul intern.

(9) Al doilea stat membru poate aplica prezentul articol cercetătorilor și, după caz, membrilor de familie ai cercetătorului sau studenților care își au reședința sau și-au avut reședința în cel de al doilea stat membru în cauză, în conformitate cu articolul 28, 29, 30 sau 31.

Articolul 26

Membrii de familie ai cercetătorilor

(1) În scopul de a permite membrilor de familie ai cercetătorilor să se alăture cercetătorului în primul stat membru sau, în cazul unei mobilități pe termen lung, în cel de al doilea stat membru, statele membre aplică dispozițiile Directivei 2003/86/CE, cu derogările stabilite la prezentul articol.

(2) Prin derogare de la articolul 3 alineatul (1) și de la articolul 8 din Directiva 2003/86/CE, acordarea unui permis de ședere membrilor de familie nu este condiționată de cerința ca cercetătorul să aibă perspective întemeiate de a obține dreptul de ședere permanentă și să aibă o perioadă minimă de ședere.

(3) Prin derogare de la articolul 4 alineatul (1) ultimul paragraf și de la articolul 7 alineatul (2) din Directiva 2003/86/CE, condițiile și măsurile privind integrarea menționate în dispozițiile respective pot fi aplicate numai după ce persoanelor în cauză li s-a acordat un permis de ședere.

(4) Prin derogare de la articolul 5 alineatul (4) primul paragraf din Directiva 2003/86/CE, permisele de ședere pentru membrii de familie se acordă de către un stat membru, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile pentru reîntregirea familiei, în termen de 90 de zile de la data la care a fost depusă cererea completă. Autoritatea competentă a statului membru în cauză tratează concomitent cererea pentru membrii de familie și cererea de admisie sau de mobilitate pe termen lung pentru cercetător, în cazul în care cele două cereri sunt depuse în același timp. Permisul de ședere pentru membrii de familie se acordă numai în cazul în care cercetătorului i se eliberează o autorizație temeiul articolului 17.

(5) Prin derogare de la articolul 13 alineatele (2) și (3) din Directiva 2003/86/CE, durata perioadei de valabilitate a permiselor de ședere ale membrilor de familie se încheie, ca regulă generală, la data expirării autorizației cercetătorului. Sunt avute în vedere inclusiv, după caz, autorizațiile eliberate cercetătorului în scopul căutării unui loc de muncă sau al inițierii de activități antreprenoriale, în conformitate cu articolul 25. Statele membre pot impune ca perioada de valabilitate a documentelor de călătorie ale membrilor de familie să acopere cel puțin durata șederii planificate.

(6) Prin derogare de la articolul 14 alineatul (2) a doua teză din Directiva 2003/86/CE, primul stat membru sau, în cazul mobilității pe termen lung, al doilea stat membru nu aplică nicio limită de timp în ceea ce privește accesul pe piața forței de muncă pentru membrii familiei, cu excepția unor circumstanțe excepționale, cum ar fi niveluri deosebit de ridicate ale șomajului.

CAPITOLUL VI

MOBILITATEA ÎNTRE STATELE MEMBRE

Articolul 27

Mobilitatea în interiorul UE

(1) Un resortisant al unei țări terțe care deține o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru în vederea efectuării unor studii în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior ori în scopul cercetării poate avea drept de intrare și de ședere pentru efectuarea unei părți a studiilor sau a activității sale de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, în baza autorizației respective și a unui document de călătorie valabil, în condițiile prevăzute la articolele 28, 29 și 31 și sub rezerva articolului 32.

(2) În cursul mobilității menționate la alineatul (1), cercetătorii pot, pe lângă activitățile de cercetare, să predea, iar studenții pot, pe lângă studii, să lucreze într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, în conformitate cu condițiile prevăzute la articolul 23 și, respectiv, la articolul 24.

(3) Atunci când cercetătorii se deplasează într-un al doilea stat membru în conformitate cu articolul 28 sau 29, membrii de familie care dețin un permis de ședere eliberat în conformitate cu articolul 26 sunt autorizați să îi însoțească în cadrul mobilității cercetătorilor în condițiile prevăzute la articolul 30.

Articolul 28

Mobilitatea pe termen scurt a cercetătorilor

(1) Cercetătorii care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru au dreptul la ședere pentru a efectua o parte a activității lor de cercetare în orice organizație de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă de până la 180 de zile în orice perioadă de 360 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva condițiilor prevăzute la prezentul articol.

(2) Al doilea stat membru poate impune cercetătorului, organizației de cercetare din primul stat membru sau organizației de cercetare din cel de al doilea stat membru să notifice autorităților competente ale primului stat membru și ale celui de al doilea stat membru intenția cercetătorului de a efectua o parte a activității de cercetare în organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru.

În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc fie:

- (a) la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; fie
- (b) după ce cercetătorul a fost admis pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru.

(3) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (7), mobilitatea cercetătorului către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a autorizației.

(4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b), mobilitatea poate fi inițiată după notificarea transmisă celui de al doilea stat membru, imediat sau la orice moment ulterior pe durata de valabilitate a autorizației.

(5) Notificarea include documentul de călătorie valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și autorizația valabilă eliberată de primul stat membru care acoperă perioada de mobilitate.

(6) Al doilea stat membru poate impune ca notificarea să includă transmiterea următoarelor documente și informații:

- (a) acordul de găzduire în primul stat membru, astfel cum este menționat la articolul 10, sau, în cazul în care al doilea stat membru impune acest lucru, un acord de găzduire încheiat cu organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru;
- (b) în cazul în care nu sunt specificate în acordul de găzduire, durata și datele planificate pentru mobilitate;
- (c) dovada că cercetătorii dispun de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);
- (d) dovada că pe perioada șederii cercetătorul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), precum și cheltuielile aferente călătoriei sale către primul stat membru în cazurile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b).

Al doilea stat membru poate impune notificatorului să transmită, înainte de începerea mobilității, adresa cercetătorului în cauză de pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Al doilea stat membru poate impune notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.

(7) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea cercetătorului pe teritoriul său în termen de 30 de zile de la primirea notificării complete, în cazul în care:

- (a) condițiile prevăzute la alineatul (5) sau, după caz, la alineatul (6) nu sunt îndeplinite;
- (b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) sau (c) sau la alineatul (2) din articolul respectiv;
- (c) s-a împlinit durata maximă a șederii, astfel cum este menționată la alineatul (1).

(8) Dacă se consideră că cercetătorii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

(9) Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează în scris, fără întârziere, autoritățile competente ale primului stat membru și notificatorul cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea. În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (7) și mobilitatea nu a avut încă loc, cercetătorilor nu li se permite să efectueze o parte a activității lor de cercetare în cadrul organizației de cercetare în cel de al doilea stat membru. În cazul în care mobilitatea a avut deja loc, se aplică articolul 32 alineatul (4).

(10) După expirarea termenului pentru formularea de obiecții, al doilea stat membru poate elibera un document cercetătorului care să ateste faptul că acesta are drept de ședere pe teritoriul său și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 29

Mobilitatea pe termen lung a cercetătorilor

(1) În legătură cu cercetătorii care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru și care intenționează să rămână pentru a efectua o parte a activității lor de cercetare în orice organizație de cercetare într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă care depășește 180 de zile pentru fiecare stat membru, al doilea stat membru fie:

- (a) aplică articolul 28 și acordă cercetătorului drept de ședere pe teritoriul său pe baza și pe durata valabilității autorizației eliberate de primul stat membru; fie
- (b) aplică procedura prevăzută la alineatele (2)-(7).

Al doilea stat membru poate stabili o perioadă maximă de mobilitate pe termen lung a unui cercetător care nu este mai mică de 360 de zile.

(2) Atunci când se depune o cerere de mobilitate pe termen lung:

- (a) al doilea stat membru poate impune cercetătorului, organizației de cercetare din primul stat membru sau organizației de cercetare din cel de al doilea stat membru să transmită următoarele documente:
 - (i) un document de călătorie valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru;
 - (ii) dovada că cercetătorul dispune de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);
 - (iii) dovada că pe perioada șederii cercetătorul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), precum și cheltuielile aferente călătoriei sale către primul stat membru în cazurile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b);
 - (iv) acordul de găzduire în primul stat membru, astfel cum este menționat la articolul 10, sau, în cazul în care al doilea stat membru impune acest lucru, un acord de găzduire încheiat cu organizația de cercetare din cel de al doilea stat membru;
 - (v) în cazul în care nu sunt specificate în niciunul dintre documentele prezentate de solicitant, durata și datele planificate pentru mobilitate.

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să furnizeze adresa cercetătorului în cauză pe teritoriul său. În cazul în care dreptul intern al celui de al doilea stat membru impune furnizarea unei adrese în momentul depunerii cererii și cercetătorul în cauză nu își cunoaște adresa viitoare, statul membru respectiv acceptă o adresă temporară. Într-un astfel de caz, cercetătorul furnizează adresa permanentă cel târziu la momentul eliberării autorizației pentru mobilitate pe termen lung.

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv;

- (b) al doilea stat membru ia o decizie privind cererea de mobilitate pe termen lung și notifică solicitantului decizia în scris, cât mai repede posibil, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data la care cererea completă a fost depusă la autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru;
- (c) cercetătorul nu face obiectul unei cerințe de a părăsi teritoriul statelor membre pentru a depune cererea și nu este supus obligației de a deține viză;

- (d) cercetătorului i se permite să efectueze o parte din activitatea de cercetare în organizația de cercetare în cel de al doilea stat membru până la luarea unei decizii privind cererea de mobilitate pe termen lung de către autoritățile competente, cu condiția ca:
- (i) termenul prevăzut la articolul 28 alineatul (1) și durata de valabilitate a autorizației eliberate de primul stat membru să nu fi expirat; și
 - (ii) dacă al doilea stat membru o solicită, cererea completă să fi fost depusă la al doilea stat membru cu cel puțin 30 de zile înainte de începerea mobilității pe termen lung a cercetătorului;
- (e) o cerere de mobilitate pe termen lung nu poate fi depusă în același timp cu o notificare de mobilitate pe termen scurt. În cazul în care mobilitatea pe termen lung devine necesară după data începerii mobilității pe termen scurt a cercetătorului, cel de al doilea stat membru poate solicita ca cererea de mobilitate pe termen lung să fie depusă cu cel puțin 30 de zile înainte de încheierea mobilității pe termen scurt.
- (3) Al doilea stat membru poate respinge o cerere de mobilitate pe termen lung în cazul în care:
- (a) condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) nu sunt îndeplinite;
 - (b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20, cu excepția alineatului (1) litera (a) din articolul respectiv;
 - (c) autorizația cercetătorului în primul stat membru expiră în cursul procedurii;
 - (d) după caz, s-a împlinit durata maximă a șederii menționată la alineatul (1) al doilea paragraf.
- (4) Dacă se consideră că cercetătorii reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.
- (5) În cazul în care al doilea stat membru ia o decizie pozitivă cu privire la cererea de mobilitate pe termen lung, astfel cum se menționează la alineatul (2) din prezentul articol, cercetătorului i se eliberează o autorizație în conformitate cu articolul 17 alineatul (4). Al doilea stat membru informează autoritățile competente din primul stat membru atunci când se eliberează o autorizație pentru mobilitate pe termen lung.
- (6) Al doilea stat membru poate retrage autorizația pentru mobilitate pe termen lung în cazul în care:
- (a) condițiile prevăzute la alineatul (2) litera (a) sau la alineatul (4) din prezentul articol nu sunt sau nu mai sunt respectate; sau
 - (b) se aplică unul dintre motivele de retragere a unei autorizații, astfel cum sunt prevăzute la articolul 21, cu excepția alineatului (1) litera (a), a alineatului (2) litera (f) și a alineatelor (3), (5) și (6) din articolul respectiv.
- (7) Atunci când un stat membru ia o decizie privind mobilitatea pe termen lung, articolul 34 alineatele (2)-(5) se aplică în consecință.

Articolul 30

Mobilitatea membrilor de familie ai cercetătorilor

- (1) Membrii de familie ai unui cercetător care dețin un permis de ședere valabil eliberat de primul stat membru au dreptul de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state, pentru a însoți cercetătorul.
- (2) În cazul în care al doilea stat membru aplică procedura de notificare prevăzută la articolul 28 alineatul (2), acesta solicită transmiterea următoarelor documente și informații:
- (a) documentele și informațiile prevăzute la articolul 28 alineatul (5) și alineatul (6) literele (b), (c) și (d) referitoare la membrii de familie care însoțesc cercetătorul;
 - (b) dovada că membrul de familie a avut reședința în primul stat membru în calitate de membru de familie al cercetătorului, în conformitate cu articolul 26.

Al doilea stat membru poate impune notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.

Al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea membrului de familie pe teritoriul său în cazul în care condițiile prevăzute în primul paragraf nu sunt îndeplinite. Articolul 28 alineatul (7) literele (b) și (c) și alineatul (9) se aplică membrilor de familie respectivi în consecință.

(3) Atunci când al doilea stat membru aplică procedura menționată la articolul 29 alineatul (1) litera (b), cererea este depusă de cercetător sau de membrii de familie ai cercetătorului la autoritățile competente din cel de al doilea stat membru. Al doilea stat membru impune solicitantului să transmită următoarele documente și informații referitoare la membrii de familie:

- (a) documentele și informațiile prevăzute la articolul 29 alineatul (2) litera (a) punctele (i), (ii), (iii) și (v) referitoare la membrii de familie care însoțesc cercetătorul;
- (b) dovada că membrul de familie și-a avut reședința în primul stat membru ca membru de familie al cercetătorului, în conformitate cu articolul 26.

Al doilea stat membru poate impune solicitantului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.

Al doilea stat membru poate respinge cererea de mobilitate pe termen lung a membrului de familie pe teritoriul său în cazul în care condițiile prevăzute la primul paragraf nu sunt îndeplinite. Articolul 29 alineatul (2) literele (b) și (c), alineatul (3) literele (b), (c) și (d), alineatul (5), alineatul (6) litera (b) și alineatul (7) se aplică membrilor de familie respectivi în consecință.

Valabilitatea autorizației de mobilitate pe termen lung pentru membrii de familie ai cercetătorului încetează, ca regulă generală, la data expirării autorizației eliberate cercetătorului de al doilea stat membru.

Autorizația pentru mobilitate pe termen lung a membrilor de familie poate fi retrasă sau reînnoirea acesteia poate fi refuzată în cazul în care autorizația pentru mobilitate pe termen lung a cercetătorului pe care îl însoțesc este retrasă sau reînnoirea acesteia este refuzată, iar membrii de familie respectivi nu beneficiază de un drept de ședere autonom.

(4) Membrilor de familie considerați că reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice nu li se autorizează intrarea sau șederea pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Articolul 31

Mobilitatea studenților

(1) Studenții care dețin o autorizație valabilă eliberată de primul stat membru și care beneficiază de un program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior au drept de intrare și de ședere în scopul de a efectua o parte a studiilor acestora în cadrul unei instituții de învățământ superior într-un al doilea stat membru sau în mai multe astfel de state pentru o perioadă de până la 360 de zile pentru fiecare stat membru, sub rezerva îndeplinirii condițiilor prevăzute la alineatele (2)-(10).

Un student care nu beneficiază de un program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau de un acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior depune o cerere de eliberare a unei autorizații de intrare și de ședere într-un al doilea stat membru pentru a efectua o parte a studiilor în cadrul unei instituții de învățământ superior în conformitate cu articolele 7 și 11.

(2) Al doilea stat membru poate impune instituției de învățământ superior din primul stat membru, instituției de învățământ superior din cel de al doilea stat membru sau studentului să notifice autorităților competente ale primului stat membru și ale celui de al doilea stat membru intenția studentului de a efectua o parte a studiilor în instituția de învățământ superior din cel de al doilea stat membru.

În astfel de cazuri, al doilea stat membru permite ca notificarea să aibă loc fie:

- (a) la data depunerii cererii în primul stat membru, în cazul în care mobilitatea către al doilea stat membru este deja prevăzută în această etapă; fie
- (b) după ce studentul a fost admis pe teritoriul primului stat membru, de îndată ce se cunoaște intenția de mobilitate către al doilea stat membru.

(3) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (a) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție către primul stat membru în conformitate cu alineatul (7), mobilitatea studentului către al doilea stat membru poate avea loc în orice moment pe durata de valabilitate a autorizației.

(4) În cazul în care notificarea a avut loc în conformitate cu alineatul (2) litera (b) și în cazul în care al doilea stat membru nu a formulat nicio obiecție în scris cu privire la mobilitatea studentului, în conformitate cu alineatele (7) și (9), mobilitatea este considerată aprobată și poate avea loc în cel de al doilea stat membru.

(5) Notificarea include documentul de călătorie valabil, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (a), și autorizația valabilă eliberată de primul stat membru care acoperă întreaga perioadă de mobilitate.

(6) Al doilea stat membru poate impune ca notificarea să includă următoarele documente și informații:

- (a) dovada că studentul efectuează o parte a studiilor în cel de al doilea stat membru în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior și dovada că studentul a fost acceptat de o instituție de învățământ superior în cel de al doilea stat membru;
- (b) în cazul în care nu sunt specificate la litera (a), durata și datele planificate pentru mobilitate;
- (c) dovada că studentul dispune de asigurare de sănătate pentru toate riscurile împotriva cărora sunt în mod normal asigurați resortisanții statului membru în cauză, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (c);
- (d) dovada că pe perioada șederii studentul va dispune de resurse suficiente pentru a-și acoperi cheltuielile de întreținere fără a recurge la sistemul de asistență socială al statului membru, astfel cum se prevede la articolul 7 alineatul (1) litera (e), cheltuielile de studii, precum și costurile aferente călătoriei către primul stat membru în cazurile menționate la articolul 32 alineatul (4) litera (b);
- (e) dovada că taxele percepute de instituția de învățământ superior au fost achitate, după caz.

Al doilea stat membru poate impune notificatorului să transmită, înainte de începerea mobilității, adresa studentului în cauză de pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

Al doilea stat membru poate impune notificatorului să prezinte documentele într-o limbă oficială a statului membru respectiv sau în orice limbă oficială a Uniunii stabilită de statul membru respectiv.

(7) Pe baza notificării menționate la alineatul (2), al doilea stat membru poate formula obiecții cu privire la mobilitatea studentului pe teritoriul său în termen de 30 de zile de la primirea notificării complete, în cazul în care:

- (a) condițiile prevăzute la alineatul (5) sau (6) nu sunt îndeplinite;
- (b) se aplică unul dintre motivele de respingere prevăzute la articolul 20 alineatul (1) litera (b) sau (c) sau la alineatul (2) din articolul respectiv;
- (c) s-a împlinit durata maximă a șederii menționată la alineatul (1).

(8) Dacă se consideră că studenții reprezintă o amenințare la adresa ordinii publice, a siguranței publice sau a sănătății publice, nu se autorizează intrarea sau șederea acestora pe teritoriul celui de al doilea stat membru.

(9) Autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru informează în scris, fără întârziere, autoritățile competente ale primului stat membru și notificatorul cu privire la obiecțiile lor privind mobilitatea. În cazul în care al doilea stat membru formulează obiecții cu privire la mobilitate în conformitate cu alineatul (7), studentului nu i se permite să efectueze o parte a studiilor în cadrul instituției de învățământ superior în cel de al doilea stat membru.

(10) După expirarea termenului pentru formularea de obiecții, al doilea stat membru poate elibera un document studentului care să ateste faptul că acesta are drept de ședere pe teritoriul său și beneficiază de drepturile prevăzute de prezenta directivă.

Articolul 32

Garanții și sancțiuni în cazuri de mobilitate

(1) În cazul în care autorizația pentru efectuarea unor activități de cercetare sau a studiilor este eliberată de autoritățile competente ale unui stat membru care nu aplică integral acquis-ul Schengen, iar cercetătorul sau studentul trece o frontieră externă pentru a intra într-un al doilea stat membru în cadrul mobilității, autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru au dreptul de a solicita, ca dovadă a mobilității, autorizația valabilă eliberată de primul stat membru și:

- (a) o copie a notificării, în conformitate cu articolul 28 alineatul (2) sau cu articolul 31 alineatul (2); sau
- (b) în cazul în care al doilea stat membru permite mobilitatea fără notificare, dovada că studentul efectuează o parte a studiilor în cel de al doilea stat membru în cadrul unui program al Uniunii sau multilateral care cuprinde măsuri de mobilitate sau al unui acord între două sau mai multe instituții de învățământ superior sau, în cazul cercetătorilor, fie o copie a acordului de găzduire care să specifice detaliile privind mobilitatea cercetătorului, fie, în cazul în care detaliile privind mobilitatea nu sunt specificate în acordul de găzduire, o scrisoare din partea organizației de cercetare din cel de al doilea stat membru în care se specifică cel puțin durata mobilității în interiorul UE și amplasamentul organizației de cercetare în cel de al doilea stat membru.

În cazul membrilor de familie ai cercetătorului, autoritățile competente ale celui de al doilea stat membru au dreptul de a solicita, ca dovadă a mobilității, autorizația valabilă eliberată de primul stat membru și o copie a notificării în conformitate cu articolul 30 alineatul (2) sau dovada care să ateste faptul că aceștia însoțesc cercetătorul.

(2) În cazul în care autoritățile competente ale primului stat membru retrag autorizația, acestea informează imediat autoritățile celui de al doilea stat membru, dacă este cazul.

(3) Al doilea stat membru poate solicita să fie informat de către entitatea gazdă din cel de al doilea stat membru sau de către cercetător sau student cu privire la orice modificare care afectează condițiile pe baza cărora s-a permis efectuarea mobilității.

(4) În cazul în care cercetătorul sau, după caz, membrii de familie ai acestuia sau studentul nu îndeplinesc sau nu mai îndeplinesc condițiile pentru mobilitate:

- (a) al doilea stat membru poate solicita cercetătorului și, după caz, membrilor de familie ai acestuia sau studentului să înceteze de îndată toate activitățile și să părăsească teritoriul său;
- (b) primul stat membru permite, la solicitarea celui de al doilea stat membru, reintrarea cercetătorului și, după caz, a membrilor de familie ai acestuia, sau a studentului, fără formalități și fără întârziere. Aceasta se aplică, de asemenea, în cazul în care autorizația eliberată de primul stat membru a expirat sau a fost retrasă în perioada mobilității în al doilea stat membru.

(5) În cazul în care cercetătorul sau membrii de familie ai acestuia sau studentul trec o frontieră externă a unui stat membru care aplică integral acquis-ul Schengen, statul membru respectiv consultă Sistemul de Informații Schengen. Statul membru respectiv refuză intrarea sau formulează obiecții față de mobilitatea persoanelor pentru care a fost emisă, în Sistemul de Informații Schengen, o alertă vizând refuzarea intrării și șederii acestora.

CAPITOLUL VII

PROCEDURĂ ȘI TRANSPARENȚĂ

Articolul 33

Sancțiuni împotriva entităților gazdă

Statele membre pot să prevadă sancțiuni împotriva entităților gazdă sau, în cazurile care intră sub incidența articolului 24, împotriva angajatorilor care nu și-au îndeplinit obligațiile care le revin în temeiul prezentei directive. Sancțiunile respective sunt eficace, proporționale și disuasive.

Articolul 34

Garanții procedurale și transparență

(1) Autoritățile competente ale statului membru în cauză adoptă o decizie privind cererea de eliberare a unei autorizații sau de reînnoire a acesteia și notifică solicitantului în scris decizia, în conformitate cu procedurile de notificare prevăzute în dreptul intern, de îndată ce este posibil, însă nu mai târziu de 90 de zile de la data depunerii cererii complete.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) din prezentul articol, în cazul în care procedura de admisie vizează o entitate gazdă aprobată, astfel cum se menționează la articolele 9 și 15, decizia privind cererea completă se adoptă cât mai curând posibil, dar cel mai târziu în termen de 60 de zile.

(3) În cazul în care informațiile sau documentele furnizate pe care se întemeiază cererea sunt incomplete, autoritățile competente notifică solicitantului, în timp util, informațiile suplimentare necesare și stabilesc un termen rezonabil pentru trimiterea acestora. Termenul menționat la alineatul (1) sau (2) se suspendă până la primirea de către autoritățile competente a informațiilor suplimentare necesare. Dacă nu au fost furnizate informații sau documente suplimentare până la termenul prevăzut, cererea poate fi respinsă.

(4) Motivarea unei decizii prin care se declară inadmisibilă sau se respinge o cerere sau se refuză reînnoirea se comunică în scris solicitantului. Motivarea unei decizii de retragere a unei autorizații se comunică în scris resortisantului țării terțe. Motivarea unei decizii de retragere a unei autorizații poate să fie comunicată în scris, de asemenea, entității gazdă.

(5) Orice decizie prin care se declară inadmisibilă sau se respinge o cerere, se refuză reînnoirea sau se retrage o autorizație poate fi atacată în justiție în statul membru în cauză, în conformitate cu dreptul intern. Notificarea scrisă menționează instanța sau autoritatea administrativă la care poate fi introdusă calea de atac și termenul pentru introducerea căii de atac.

Articolul 35

Transparența și accesul la informații

Statele membre pun la dispoziția solicitanților, într-o formă ușor accesibilă, informații privind toate documentele justificative necesare în vederea depunerii unei cereri și informații referitoare la condițiile de intrare și de ședere, inclusiv privind drepturile, obligațiile și garanțiile procedurale ale resortisanților unei țări terțe care intră sub incidența prezentei directive și, după caz, ale membrilor de familie ai acestora. Aceste informații includ, după caz, nivelul resurselor lunare suficiente, inclusiv resursele suficiente necesare pentru acoperirea cheltuielilor de studii sau a cheltuielilor de formare, fără a se aduce atingere unei eventuale examinări a fiecărui caz în parte, precum și taxele aplicabile.

Autoritățile competente din fiecare stat membru publică listele entităților gazdă aprobate în sensul prezentei directive. Versiunile actualizate ale acestor liste sunt publicate cât mai curând posibil, în urma oricărei modificări aduse acestora.

Articolul 36

Taxe

Statele membre pot impune resortisanților unei țări terțe, inclusiv, după caz, membrilor de familie, sau entităților gazdă să plătească taxe pentru prelucrarea notificărilor și a cererilor în conformitate cu prezenta directivă. Valoarea unor asemenea taxe nu este disproporționată sau excesivă.

CAPITOLUL VIII

DISPOZIȚII FINALE

Articolul 37

Cooperarea între punctele de contact

(1) Statele membre desemnează punctele de contact care cooperează în mod eficace și sunt responsabile de primirea și transmiterea informațiilor necesare pentru punerea în aplicare a articolelor 28-32. Statele membre acordă prioritate schimbului de informații prin mijloace electronice.

(2) Fiecare stat membru informează celelalte state membre, prin intermediul punctelor naționale de contact menționate la alineatul (1), cu privire la:

- (a) procedurile aplicate în caz de mobilitate prevăzute la articolele 28-31;
- (b) împrejurarea că statul membru respectiv permite admiterea studenților și a cercetătorilor numai prin intermediul organizațiilor de cercetare sau al instituțiilor de învățământ superior aprobate;
- (c) programe multilaterale pentru studenți și cercetători care cuprind măsuri de mobilitate și acorduri între două sau mai multe instituții de învățământ superior.

*Articolul 38***Statistici**

(1) Statele membre transmit Comisiei statistici privind numărul autorizațiilor eliberate în sensul prezentei directive și al notificărilor primite în temeiul articolului 28 alineatul (2) sau articolului 31 alineatul (2) și, în măsura în care este posibil, numărul resortisanților țărilor terțe ale căror autorizații au fost reînnoite sau retrase. Statisticile privind membrii de familie ai cercetătorilor care au fost admiși pe teritoriul statelor membre sunt comunicate în același mod. Statisticile respective sunt defalcate în funcție de cetățenie și, în măsura în care este posibil, în funcție de durata de valabilitate a autorizațiilor.

(2) Statisticile menționate la alineatul (1) se referă la perioade de referință de un an calendaristic și sunt comunicate Comisiei în termen de șase luni de la încheierea anului de referință. Primul an de referință este 2019.

(3) Statisticile menționate la alineatul (1) sunt comunicate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

*Articolul 39***Raportarea**

Periodic, iar pentru prima dată până la 23 mai 2023, Comisia transmite un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentei directive în statele membre și propune modificări, după caz.

*Articolul 40***Transpunere**

(1) Statele membre asigură intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 mai 2018. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor dispoziții.

Atunci când statele membre adoptă aceste dispoziții, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. De asemenea, ele conțin o mențiune care precizează că trimiterile, în cuprinsul actelor cu putere de lege și al actelor administrative în vigoare, la directivele abrogate prin prezenta directivă se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și formularea acestei mențiuni.

(2) Statele membre comunică Comisiei textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 41***Abrogare**

Directivele 2004/114/CE și 2005/71/CE sunt abrogate de la 24 mai 2018 pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor respective menționate în partea B din anexa I la prezenta directivă.

Pentru statele membre care au obligații în temeiul prezentei directive, trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelele de corespondență din anexa II.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 862/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 privind statisticile comunitare din domeniul migrației și protecției internaționale și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 311/76 al Consiliului privind elaborarea de statistici cu privire la lucrătorii străini (JO L 199, 31.7.2007, p. 23).

*Articolul 42***Intrare în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 43***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 11 mai 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

ANEXA I

Partea A

Directive abrogate

(menționate la articolul 41)

Directiva 2004/114/CE a Consiliului (JO L 375, 23.12.2004, p. 12)

Directiva 2005/71/CE a Consiliului (JO L 289, 3.11.2005, p. 15)

Partea B

Termene de transpunere în dreptul intern [și datele de aplicare]

(menționate la articolul 41)

Directiva	Termen de transpunere	Data aplicării
2004/114/CE	12.1.2007	
2005/71/CE	12.10.2007	

ANEXA II

Tabele de corespondență

Directiva 2004/114/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 litera (a)	Articolul 1 litera (a)
Articolul 1 litera (b)	—
—	Articolul 1 litera (b)
Articolul 2 formula introductivă	Articolul 3 formula introductivă
Articolul 2 litera (a)	Articolul 3 punctul 1
Articolul 2 litera (b)	Articolul 3 punctul 3
Articolul 2 litera (c)	Articolul 3 punctul 4
Articolul 2 litera (d)	Articolul 3 punctul 5
—	Articolul 3 punctul 6
Articolul 2 litera (e)	Articolul 3 punctele 11 și 13
Articolul 2 litera (f)	Articolul 3 punctul 7
Articolul 2 litera (g)	Articolul 3 punctul 22
—	Articolul 3 punctul 8
—	Articolul 3 punctul 12
—	Articolul 3 punctele 14-21
—	Articolul 3 punctele 23 și 24
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2) literele (a)-(d)	Articolul 2 alineatul (2) literele (a)-(d)
Articolul 3 alineatul (2) litera (e)	—
—	Articolul 2 alineatul (2) literele (e)-(g)
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5	Articolul 5 alineatul (1)
—	Articolul 5 alineatele (2) și (3)
—	Articolul 6
Articolul 6 alineatul (1) literele (a)-(c) și litera (e)	Articolul 7 alineatul (1) literele (a)-(d)
Articolul 6 alineatul (1) litera (d)	Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 6 alineatul (2)	—
—	Articolul 7 alineatele (2) și (3)
Articolul 7 alineatul (1) formula introductivă	Articolul 11 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 7 alineatul (1) litera (a)	Articolul 11 alineatul (1) litera (a)
Articolul 7 alineatul (1) litera (b)	Articolul 7 alineatul (1) litera (e) și articolul 11 alineatul (1) litera (d)
Articolul 7 alineatul (1) litera (c)	Articolul 11 alineatul (1) litera (c)
Articolul 7 alineatul (1) litera (d)	Articolul 11 alineatul (1) litera (b)

Directiva 2004/114/CE	Prezenta directivă
Articolul 7 alineatul (2)	Articolul 11 alineatul (2)
—	Articolul 11 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 31
Articolul 9 alineatele (1) și (2)	Articolul 12 alineatele (1) și (2)
Articolul 10 formula introductivă	Articolul 13 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 10 litera (a)	Articolul 13 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 13 alineatul (1) litera (b)
Articolul 10 litera (b)	Articolul 7 alineatul (1) litera (e) și articolul 13 alineatul (1) litera (c)
Articolul 10 litera (c)	Articolul 13 alineatul (1) litera (d)
—	Articolul 13 alineatul (1) literele (e) și (f)
—	Articolul 13 alineatele (2)-(4)
Articolul 11 formula introductivă	Articolul 14 alineatul (1) formula introductivă
Articolul 11 litera (a)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 11 litera (b)	Articolul 14 alineatul (1) litera (a)
—	Articolul 14 alineatul (1) litera (b)
Articolul 11 litera (c)	Articolul 14 alineatul (1) litera (c)
Articolul 11 litera (d)	Articolul 14 alineatul (1) litera (d)
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 18 alineatul (2)
Articolul 12 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (2) litera (f)
Articolul 13	Articolul 18 alineatul (4)
Articolul 14	Articolul 18 alineatul (6)
Articolul 15	Articolul 18 alineatul (7)
—	Articolul 18 alineatele (3), (5), (8) și (9)
—	Articolele 16, 17 și 19
Articolul 16 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1) literele (a) și (b)
—	Articolul 21 alineatul (1) literele (c) și (d)
Articolul 16 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (4)
—	Articolul 21 alineatul (2) literele (a)-(e)
—	Articolul 21 alineatul (3)
—	Articolul 21 alineatele (5)-(7)
—	Articolul 22 alineatele (3) și (4)
Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf prima teză	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (1) primul paragraf a doua teză	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 17 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 24 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 17 alineatele (3) și (4)	—
—	Articolul 24
—	Articolul 27

Directiva 2004/114/CE	Prezenta directivă
—	Articolul 30
—	Articolele 32 și 33
Articolul 18 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
—	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 18 alineatele (2), (3) și (4)	Articolul 34 alineatele (3), (4) și (5)
Articolul 19	—
—	Articolul 35 primul paragraf
Articolul 20	Articolul 36
—	Articolele 37 și 38
Articolul 21	Articolul 39
Articolele 22-25	—
—	Articolele 40-42
Articolul 26	Articolul 43
—	Anexele I și II

Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
Articolul 1	Articolul 1 litera (a)
Articolul 2 formula introductivă	Articolul 3 formula introductivă
Articolul 2 litera (a)	Articolul 3 punctul 1
Articolul 2 litera (b)	Articolul 3 punctul 9
Articolul 2 litera (c)	Articolul 3 punctul 10
Articolul 2 litera (d)	Articolul 3 punctul 2
Articolul 2 litera (e)	Articolul 3 punctul 22
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2) litera (a)	Articolul 2 alineatul (2) litera (a)
Articolul 3 alineatul (2) litera (b)	—
Articolul 3 alineatul (2) litera (c)	Articolul 2 alineatul (2) litera (b)
Articolul 3 alineatul (2) litera (d)	—
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 5 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 5 alineatul (2)	Articolul 9 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 5 alineatul (4)	Articolul 10 alineatul (7)
Articolul 5 alineatul (5)	Articolul 35 al doilea paragraf
Articolul 5 alineatul (6)	Articolul 9 alineatul (3)
Articolul 5 alineatul (7)	Articolul 10 alineatul (8)

Directiva 2005/71/CE	Prezenta directivă
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 10 alineatul (1)
—	Articolul 10 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2) litera (a)	Articolul 10 alineatul (4)
Articolul 6 alineatul (2) litera (b)	Articolul 7 alineatul (1) litera (e)
Articolul 6 alineatul (2) litera (c)	Articolul 7 alineatul (1) litera (c)
Articolul 6 alineatul (2) litera (d)	Articolul 10 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (3)	—
Articolul 6 alineatele (4) și (5)	Articolul 10 alineatele (5) și (6)
Articolul 7 alineatul (1) litera (a)	Articolul 7 alineatul (1) litera (a)
Articolul 7 alineatul (1) litera (b)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (1) litera (c)	Articolul 8 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (1) litera (d)	Articolul 7 alineatul (6)
Articolul 7 alineatul (1) ultimul paragraf	—
Articolul 7 alineatul (2)	—
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 8	Articolul 18 alineatul (1)
Articolul 9	Articolul 26
Articolul 10 alineatul (1)	Articolul 21 alineatul (1) literele (a), (b) și (d)
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 21 alineatul (4)
Articolul 11 alineatele (1) și (2)	Articolul 23
Articolul 12	Articolul 22 alineatele (1) și (2)
Articolul 13	Articolele 28 și 29
Articolul 14 alineatul (1)	Articolul 7 alineatul (5)
Articolul 14 alineatele (2) și (3)	Articolul 7 alineatul (4)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 5 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
—	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 34 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (4)
Articolul 15 alineatul (4)	Articolul 34 alineatul (5)
Articolul 16	Articolul 39
Articolele 17-20	—
Articolul 21	Articolul 43

DIRECTIVA (UE) 2016/802 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**din 11 mai 2016****privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi****(text codificat)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directiva 1999/32/CE a Consiliului ⁽³⁾ a fost modificată de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁴⁾. Din motive de claritate și de raționalizare, directiva respectivă ar trebui să fie codificată.
- (2) Printre obiectivele politicii de mediu a Uniunii, astfel cum se menționează în programele de acțiune privind mediul, în special în cel de al șaselea program de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁵⁾ și în cel de al șaptelea program de acțiune pentru mediu adoptat prin Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽⁶⁾, se află și atingerea unor niveluri de calitate a aerului care să nu genereze efecte negative semnificative și riscuri pentru sănătatea umană și pentru mediu.
- (3) Articolul 191 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) prevede că politica Uniunii în domeniul mediului urmărește să asigure un nivel ridicat de protecție, ținând seama de diversitatea situațiilor din diferitele regiuni ale Uniunii.
- (4) Prezenta directivă stabilește conținutul maxim permis de sulf din păcura grea, din motorină, din combustibilul pentru motoare navale și din combustibilul pentru motoare diesel navale, utilizate în Uniune.
- (5) Emisiile generate de transportul maritim prin arderea combustibililor marini cu conținut ridicat de sulf contribuie la poluarea aerului cu dioxid de sulf și pulberi în suspensie, ceea ce dăunează sănătății umane și mediului și contribuie la depunerile de acizi. În absența măsurilor stabilite prin prezenta directivă, emisiile generate de transportul maritim ar fi fost în scurt timp mai ridicate decât emisiile generate de toate sursele terestre.

⁽¹⁾ JO C 12, 15.1.2015, p. 117.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 9 martie 2016 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 aprilie 2016.

⁽³⁾ Directiva 1999/32/CE a Consiliului din 26 aprilie 1999 privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi și de modificare a Directivei 93/12/CEE (JO L 121, 11.5.1999, p. 13).

⁽⁴⁾ A se vedea partea A din anexa III.

⁽⁵⁾ Decizia 1600/2002/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 iulie 2002 de stabilire a celui de-al șaselea program comunitar de acțiune pentru mediu (JO L 242, 10.9.2002, p. 1).

⁽⁶⁾ Decizia nr. 1386/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 privind un Program general al Uniunii de acțiune pentru mediu până în 2020 „O viață bună, în limitele planetei noastre” (JO L 354, 28.12.2013, p. 171).

- (6) Acidificarea și dioxidul de sulf din atmosferă sunt dăunătoare ecosistemelor sensibile, reduc biodiversitatea și valoarea de agrement și afectează culturile și creșterea pădurilor. Ploaia acidă din mediul urban poate determina daune importante clădirilor și patrimoniului arhitectural. Poluarea cu dioxid de sulf poate avea un efect important și asupra sănătății umane, în special asupra populației care suferă de boli ale aparatului respirator.
- (7) Acidificarea reprezintă un fenomen transfrontalier care necesită soluții atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național sau local.
- (8) Emisiile de dioxid de sulf contribuie la formarea de noxe în atmosferă.
- (9) Poluarea aerului generată de navele aflate la dană reprezintă o preocupare majoră pentru numeroase orașe portuare în ceea ce privește eforturile lor de a atinge valorile-limită ale calității aerului aplicabile în Uniune.
- (10) Statele membre ar trebui să încurajeze utilizarea energiei electrice din rețeaua electrică terestră, întrucât, în prezent, energia electrică pentru nave este furnizată de obicei de motoare auxiliare.
- (11) Uniunea și statele membre sunt părți contractante ale Convenției UNECE din 13 noiembrie 1979 privind poluarea atmosferică transfrontalieră pe distanțe lungi. Cel de al doilea protocol UNECE privind poluarea transfrontalieră cu dioxid de sulf prevede că părțile contractante ar trebui să reducă emisiile de sulf cu 30 %, așa cum se precizează în primul protocol, sau chiar mai mult, iar cel de al doilea protocol UNECE pornește de la premisa că nivelurile și cantitățile critice vor fi în continuare depășite în anumite zone sensibile. Vor fi necesare măsuri suplimentare pentru reducerea emisiilor de dioxid de sulf. Părțile contractante ar trebui, prin urmare, să reducă în continuare, în mod semnificativ, emisiile de dioxid de sulf.
- (12) Sulfur, care este prezent în mod natural în cantități mici în petrol și în cărbune, a fost recunoscut în urmă cu câteva decenii ca fiind sursa principală a emisiilor de dioxid de sulf, care reprezintă una dintre cauzele principale ale „ploii acide” și una dintre cauzele majore ale poluării aerului, care afectează majoritatea zonelor urbane și industriale.
- (13) Studiile efectuate au arătat că avantajele obținute din reducerea emisiilor de dioxid de sulf prin reducerea conținutului de sulf din combustibili sunt deseori mai mari decât costurile industriale estimate în cadrul prezentei directive. Tehnologia necesară pentru reducerea nivelului de sulf din combustibilii lichizi există și este bine stabilită.
- (14) În conformitate cu articolul 193 din TFUE, prezenta directivă nu ar trebui să împiedice statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte pentru a încuraja implementarea timpurie a dispozițiilor referitoare la conținutul maxim de sulf al combustibililor marini, de exemplu prin utilizarea unor metode de reducere a emisiilor în afara zonele de control al emisiilor de SO_x. Asemenea măsuri trebuie să fie compatibile cu tratatele și trebuie să fie notificate Comisiei.
- (15) Un stat membru, înainte de a introduce noi măsuri de protecție mai stricte, ar trebui să notifice măsurile preconizate Comisiei în conformitate cu Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.
- (16) TFUE impune să fie luate în considerare caracteristicile speciale ale regiunilor ultraperiferice ale Uniunii, respectiv ale departamentelor franceze de peste mări, ale Insulelor Azore, Madeira și ale Insulelor Canare.
- (17) În ceea ce privește conținutul maxim de sulf din păcura grea, ar trebui să fie prevăzute derogări în statele membre și în regiunile în care condițiile de mediu permit acest lucru.
- (18) În ceea ce privește conținutul maxim de sulf din păcura grea, ar trebui să fie prevăzute, de asemenea, derogări privind folosirea acestuia în instalații de ardere care respectă valorile-limită de emisie prevăzute în Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ sau în anexa V la Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/1535 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 septembrie 2015 referitoare la procedura de furnizare de informații în domeniul reglementărilor tehnice și al normelor privind serviciile societății informaționale (JO L 241, 17.9.2015, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2001/80/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 octombrie 2001 privind limitarea emisiilor în atmosferă a anumitor poluanți provenind de la instalații de ardere de dimensiuni mari (JO L 309, 27.11.2001, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

- (19) Pentru rafinăriile de petrol excluse din domeniul de aplicare al articolului 3 alineatul (2) litera (d) sau al articolului 3 alineatul (3) litera (c) din prezenta directivă, media emisiilor de dioxid de sulf nu trebuie să depășească valorile-limită stabilite în Directiva 2001/80/CE sau în anexa V la Directiva 2010/75/UE sau în orice viitoare versiune revizuită a directivelor respective. La aplicarea prezentei directive, statele membre trebuie să țină cont de faptul că înlocuirea cu combustibili alții decât cei menționați la articolul 2 nu trebuie să conducă la o creștere a emisiilor de poluanți acidifiianți.
- (20) În 2008, Organizația Maritimă Internațională (OMI) a adoptat o rezoluție pentru modificarea anexei VI la Protocolul din 1997 de modificare a Convenției internaționale din 1973 pentru prevenirea poluării de către nave, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta (MARPOL), conținând reglementări privind prevenirea poluării aerului de către nave. Anexa VI revizuită la MARPOL a intrat în vigoare la 1 iulie 2010.
- (21) Anexa VI revizuită la MARPOL introduce, printre altele, limite mai stricte în ceea ce privește conținutul de sulf al combustibililor marini în cadrul zonelor de control al emisiilor de SO_x (de 1,00 % începând cu 1 iulie 2010 și de 0,10 % începând cu 1 ianuarie 2015), precum și în zonele maritime din afara zonelor de control al emisiilor de SO_x (de 3,50 % începând cu 1 ianuarie 2012 și, în principiu, de 0,50 % începând cu 1 ianuarie 2020). Majoritatea statelor membre sunt obligate, în conformitate cu angajamentele lor internaționale, să solicite navelor să utilizeze combustibili cu un conținut maxim de sulf de 1,00 % în cadrul zonelor de control al emisiilor de SO_x începând cu 1 iulie 2010. Pentru a se asigura coerența cu legislația internațională, precum și aplicarea corespunzătoare a noilor standarde stabilite la nivel global privind conținutul de sulf în cadrul Uniunii, prezenta directivă ar trebui pusă în acord cu anexa VI revizuită la MARPOL. Pentru a se asigura o minimă calitate a combustibililor utilizați de nave pentru respectarea standardelor tehnologice sau a celor privind calitatea combustibililor, ar trebui să se interzică utilizarea în Uniune a combustibililor marini al căror conținut de sulf depășește standardul general de 3,50 % din greutate, cu excepția combustibililor destinați aprovizionării navelor care utilizează metodele de reducere a emisiilor care funcționează în circuit închis.
- (22) În cadrul procedurilor OMI se pot aduce modificări anexei VI la MARPOL în ceea ce privește zonele de control al emisiilor de SO_x. În cazul în care se introduc modificări suplimentare, inclusiv scutiri, în ceea ce privește aplicarea limitelor zonelor de control al emisiilor de SO_x în anexa VI la MARPOL, Comisia ar trebui să analizeze toate modificările de acest tip și, dacă este cazul, să prezinte fără întârziere propunerea necesară, în conformitate cu TFUE, pentru a alinia integral prezenta directivă la normele OMI privind zonele de control al emisiilor de SO_x.
- (23) Introducerea unor noi zone de control al emisiilor ar trebui să se facă în temeiul procedurii OMI, în conformitate cu anexa VI la MARPOL, și ar trebui să se fondeze pe o documentație bine pregătită pe baza unor criterii ecologice și economice și sprijinită de date științifice.
- (24) În conformitate cu regula 18 din anexa VI revizuită la MARPOL, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a asigura disponibilitatea combustibililor marini care respectă prezenta directivă.
- (25) Având în vedere dimensiunea mondială a politicii de mediu și a emisiilor din transportul naval, ar trebui stabilite standarde de emisie ambițioase la nivel mondial.
- (26) Uniunea va continua să reclame OMI o protecție mai eficientă a zonelor sensibile la emisiile de SO_x și o reducere a valorii-limită normale pentru păcura de rezervor.
- (27) Navele de pasageri operează în principal în porturi sau în apropiere de zonele costiere și au efecte semnificative asupra sănătății umane și a mediului. Pentru a îmbunătăți calitatea aerului în jurul porturilor și în zonele de coastă, navele respective trebuie să utilizeze combustibili marini cu un conținut maxim de sulf de 1,50 % până în momentul în care se aplică standarde mai stricte tuturor navelor din apele teritoriale, zonele economice exclusive și zonele de control al poluării ale statelor membre.
- (28) Pentru a facilita tranziția către noile tehnologii de motoare cu potențialul de a asigura alte reduceri semnificative ale emisiilor în sectorul maritim, Comisia ar trebui să exploreze și alte posibilități care să permită și să încurajeze utilizarea pe nave a motoarelor alimentate cu gaz.
- (29) Se impune asigurarea respectării corespunzătoare a obligațiilor privind conținutul de sulf al combustibililor marini pentru atingerea obiectivelor prezentei directive. Experiența punerii în aplicare a Directivei 1999/32/CE a demonstrat că este necesar un sistem mai puternic de monitorizare și aplicare pentru a garanta punerea în aplicare corespunzătoare a prezentei directive. În acest scop, este necesar ca statele membre să asigure eșantionarea corespunzătoare și suficient de frecventă a combustibililor marini introduși pe piață sau utilizați la bordul navelor, precum și verificarea periodică a jurnalelor de bord și a notelor de livrare a buncherului. De asemenea, este necesar ca statele membre să stabilească un regim de sancțiuni eficiente, proporționale și disuasive în cazul nerespectării dispozițiilor prezentei directive. De asemenea, pentru a se asigura o transparență mai mare a informațiilor, este oportună publicarea registrului furnizorilor locali de combustibili marini.

- (30) Respectarea limitelor privind conținutul scăzut de sulf al combustibililor marini, în special în interiorul zonelor de control al emisiilor de SO_x, poate avea drept rezultat o creștere semnificativă a prețurilor la astfel de combustibili, cel puțin pe termen scurt, și poate avea un efect negativ asupra competitivității transportului maritim pe distanțe scurte în raport cu alte moduri de transport, precum și asupra competitivității industriilor din țările vecine cu zonele de control al emisiilor de SO_x. Se impun soluții corespunzătoare pentru reducerea costurilor aferente punerii în conformitate, suportate de industriile afectate, cum ar fi autorizarea unor metode de conformitate alternative și mai eficiente din punct de vedere al costurilor decât punerea în conformitate sub aspectul calității combustibililor și, după caz, acordarea de sprijin. Comisia ar trebui să monitorizeze îndeaproape, între altele pe baza rapoartelor primite de la statele membre, efectele respectării de către sectorul transportului maritim a noilor standarde calitative pentru combustibili, acordând o atenție specială unui posibil transfer modal dinspre transportul maritim către cel terestru, și ar trebui să propună, dacă este cazul, măsuri adecvate pentru a contracara o asemenea tendință.
- (31) Este important să se limiteze transferul modal de la transportul maritim către cel terestru, întrucât creșterea volumului de mărfuri transportate pe cale rutieră ar contrazice în multe cazuri obiectivele Uniunii în materie de schimbări climatice și ar agrava aglomerația din trafic.
- (32) Costurile aferente noilor cerințe de reducere a emisiilor de dioxid de sulf ar putea determina transferul modal de la transportul maritim către cel terestru și ar putea avea efecte negative asupra competitivității industriilor. Comisia ar trebui să utilizeze pe deplin instrumente precum Marco Polo și rețeaua transeuropeană de transport, pentru a oferi asistență punctuală și pentru a reduce la minimum riscul transferului modal. Statele membre ar putea considera necesar să ofere sprijin operatorilor afectați de prezenta directivă în conformitate cu regulile aplicabile privind ajutoarele de stat.
- (33) În conformitate cu orientările existente în materie de ajutoare de stat pentru protecția mediului și fără a aduce atingere viitoarelor modificări ale acestora, statele membre pot acorda ajutoare de stat operatorilor afectați de prezenta directivă, inclusiv ajutoare pentru operațiunile de modernizare a navelor existente, cu condiția ca aceste ajutoare să fie considerate a fi compatibile cu piața internă în conformitate cu articolele 107 și 108 din TFUE, în special în lumina orientărilor aplicabile în domeniul ajutoarelor de stat pentru protecția mediului. În acest context, Comisia poate lua în considerare faptul că utilizarea unor metode de reducere a emisiilor depășește cerințele prezentei directive prin reducerea nu doar a emisiilor de dioxid de sulf, ci și a altor emisii.
- (34) Ar trebui să se faciliteze accesul la metodele de reducere a emisiilor. Metodele respective pot asigura reduceri ale emisiilor cel puțin echivalente cu cele care pot fi obținute prin utilizarea combustibililor cu conținut redus de sulf, cu condiția ca acestea să nu aibă efecte negative semnificative asupra mediului (de exemplu, asupra ecosistemelor marine) și să fie dezvoltate în urma aprobării mecanismelor corespunzătoare de autorizare și de control. Metodele alternative deja cunoscute, cum ar fi utilizarea sistemelor de purificare a gazelor de evacuare de la bordul navelor, amestecul de combustibil și gaz natural lichefiat sau utilizarea biocombustibililor, ar trebui recunoscute în Uniune. Este important să fie promovată testarea și dezvoltarea unor noi metode de reducere a emisiilor, printre altele pentru a limita transferul modal de la transportul maritim către cel terestru.
- (35) Metodele de reducere a emisiilor prezintă potențialul unor reduceri semnificative ale emisiilor. Prin urmare, Comisia ar trebui să promoveze testarea și dezvoltarea unor astfel de tehnologii, printre altele analizând posibilitatea creării unui program comun, cofinanțat împreună cu industria, bazat pe principiile unor programe similare, cum ar fi programul „Clean Sky”.
- (36) Comisia, în cooperare cu statele membre și cu părțile interesate, ar trebui să dezvolte în continuare măsuri dintre cele identificate în documentul de lucru al serviciilor Comisiei din 16 septembrie 2011 intitulat „Reducerea emisiilor poluante generate de transportul maritim și setul de instrumente pentru un transport durabil pe căi navigabile”.
- (37) În cazul unei întreruperi în aprovizionarea cu țiței, produse din petrol sau alte hidrocarburi, Comisia poate autoriza aplicarea unei valori-limită mai ridicate pe teritoriul unui stat membru.
- (38) Statele membre ar trebui să stabilească mecanisme adecvate pentru monitorizarea respectării prevederilor prezentei directive. Comisiei ar trebui să îi fie prezentate rapoarte privind conținutul de sulf din combustibilii lichizi.
- (39) Prezenta directivă ar trebui să conțină indicații detaliate în ceea ce privește conținutul și formatul rapoartelor, pentru a se asigura o raportare armonizată.

- (40) Competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea valorilor echivalente ale emisiilor și a criteriilor aplicabile în cazul utilizării metodelor de reducere a emisiilor, prevăzute în anexele I și II la prezenta directivă, în vederea adaptării acestora la progresul științific și tehnic și în vederea asigurării unei coerențe stricte cu instrumentele relevante ale OMI, precum și în ceea ce privește modificarea articolului 2 literele (a)-(e) și (p), a articolului 13 alineatul (2) litera (b) punctul (i) și a articolului 13 alineatul (3) din prezenta directivă, în vederea adaptării respectivelor dispoziții la progresul științific și tehnic. Este deosebit de important ca în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți. Comisia, atunci când pregătește și elaborează acte delegate, ar trebui să asigure o transmitere simultană, în timp util și adecvată a documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (41) Pentru a se asigura condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (42) Comitetul pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS), instituit în temeiul Regulamentului (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, ar trebui să asiste Comisia în aprobarea metodelor de reducere a emisiilor care nu sunt reglementate de Directiva 96/98/CE a Consiliului ⁽³⁾.
- (43) Sancțiunile eficace, proporționale și disuasive sunt importante pentru punerea în aplicare a prezentei directive. Statele membre ar trebui să includă printre respectivele sancțiuni amenzi calculate astfel încât să garanteze, cel puțin, privarea celor responsabili de beneficiile economice obținute în urma încălcării și faptul că respectivele amenzi cresc progresiv în cazul unor încălcări repetate. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei dispozițiile privind sancțiunile.
- (44) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în partea B din anexa III,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectiv și domeniu de aplicare

- (1) Obiectivul prezentei directive îl constituie reducerea emisiilor de dioxid de sulf rezultate din arderea anumitor tipuri de combustibili lichizi și, prin urmare, reducerea efectelor nefaste ale acestor emisii asupra omului și mediului.
- (2) Reducerile emisiilor de dioxid de sulf rezultate din arderea anumitor combustibili lichizi derivați din petrol se realizează prin instituirea unor limite privind conținutul de sulf al acestor combustibili, ca o condiție pentru utilizarea acestora pe teritoriul statelor membre, în mările teritoriale, în zonele economice exclusive sau în zonele de control al poluării.

Cu toate acestea, limitele privind conținutul de sulf al anumitor combustibili lichizi derivați din petrol, instituite prin prezenta directivă, nu se aplică:

- (a) combustibililor destinați cercetării și testării;
- (b) combustibililor destinați prelucrării înainte de arderea finală;
- (c) combustibililor care urmează să fie prelucrați în industria de rafinare;
- (d) combustibililor utilizați și introduși pe piață în regiunile ultraperiferice ale Uniunii, cu condiția ca statele membre interesate să ia măsurile necesare pentru ca, în respectivele regiuni:
 - (i) să fie respectate standardele de calitate a aerului;
 - (ii) să nu fie utilizată păcura grea în cazul în care conținutul său de sulf depășește 3 % din greutate;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2099/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 5 noiembrie 2002 de instituire a unui Comitet pentru siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (COSS) și de modificare a regulamentelor privind siguranța maritimă și prevenirea poluării de către nave (JO L 324, 29.11.2002, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 96/98/CE a Consiliului din 20 decembrie 1996 privind echipamentele maritime (JO L 46, 17.2.1997, p. 25).

- (e) combustibililor utilizați de navele de război și de alte vase în serviciul militar. Cu toate acestea, fiecare stat membru se străduiește să asigure, prin adoptarea unor măsuri adecvate care nu influențează în mod negativ operațiile sau capacitatea operațională a navelor respective, faptul că navele acționează în conformitate cu prezenta directivă, în măsura în care acest fapt este rezonabil și posibil;
- (f) oricărei utilizări a combustibililor pe o navă în scopul de a asigura securitatea unei nave sau pentru salvarea vieților omenești pe mare;
- (g) oricărei utilizări a combustibililor pe o navă din cauza deteriorării navei sau a echipamentului acesteia, cu condiția ca, după producerea daunei, să fie luate toate măsurile pentru prevenirea sau reducerea emisiilor excedentare și cu condiția adoptării, cât mai curând posibil, a măsurilor de reparare a avariei. Prezenta dispoziție nu se aplică în situația în care armatorul sau căpitanul au acționat nechibzuit sau cu intenția de a produce daune;
- (h) fără a aduce atingere articolului 5, combustibililor utilizați la bordul navelor care folosesc metode de reducere a emisiilor în conformitate cu articolele 8 și 10.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive se aplică următoarele definiții:

- (a) „păcură grea” înseamnă:
 - (i) orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, care se încadrează la codurile NC 2710 19 51-2710 19 68, 2710 20 31, 2710 20 35 sau 2710 20 39; sau
 - (ii) orice combustibil lichid derivat din petrol, altul decât benzina definită la litera (b) și combustibilii marini definiți la literele (c), (d) și (e), care, din cauza limitelor de distilare, se încadrează în categoria uleiurilor grele destinate să fie utilizate drept combustibil și din care mai puțin de 65 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 250 °C prin metoda ASTM D86. Dacă distilarea nu poate fi determinată prin metoda ASTM D86, produsul derivat din petrol intră în categoria păcurii grele;
 - (b) „benzină” înseamnă:
 - (i) orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, care se încadrează la codurile NC 2710 19 25, 2710 19 29, 2710 19 47, 2710 19 48, 2710 20 17 sau 2710 20 19; sau
 - (ii) orice combustibil lichid derivat din petrol, cu excepția combustibilului marin, din care mai puțin de 65 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 250 °C și din care cel puțin 85 % din volum (inclusiv pierderile) se distilează la 350 °C prin metoda ASTM D86.
- Este exclusă din prezenta definiție motorina definită la articolul 2 punctul 2 din Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾. Combustibilii utilizați pentru echipamentele mobile fără destinație rutieră și pentru tractoarele agricole sunt, de asemenea, excluși din prezenta definiție;
- (c) „combustibil marin” înseamnă orice carburant lichid derivat din petrol destinat utilizării sau utilizat la bordul unui vas, inclusiv acei carburanți definiți în ISO 8217. Combustibilul cuprinde orice combustibil lichid derivat din petrol care se utilizează la bordul navelor de navigație interioară sau al ambarcațiunilor de agrement, astfel cum sunt definite în articolul 2 din Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și în articolul 1 alineatul (3) din Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾, când navele respective se află pe mare;
 - (d) „combustibil pentru motoare diesel navale” înseamnă orice combustibil marin definit pentru tipul DMB în tabelul I din ISO 8217, cu excepția trimeriei la conținutul de sulf;
 - (e) „combustibil pentru motoare navale” înseamnă orice combustibil marin definit pentru tipul DMB în tabelul I din ISO 8217, cu excepția trimeriei la conținutul de sulf;

⁽¹⁾ Directiva 98/70/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 1998 privind calitatea benzinei și a motorinei și de modificare a Directivei 93/12/CEE a Consiliului (JO L 350, 28.12.1998, p. 58).

⁽²⁾ Directiva 97/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1997 privind apropierea legislațiilor statelor membre referitoare la măsurile împotriva emisiei de poluanți gazoși și de pulberi provenind de la motoarele cu ardere internă care urmează să fie instalate pe echipamentele mobile fără destinație rutieră (JO L 59, 27.2.1998, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 94/25/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 iunie 1994 de apropiere a actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre referitoare la ambarcațiunile de agrement (JO L 164, 30.6.1994, p. 15).

- (f) „MARPOL” înseamnă Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave, 1973, astfel cum a fost modificată prin Protocolul din 1978 referitor la aceasta;
- (g) „anexa VI la MARPOL” înseamnă anexa intitulată „Reglementări pentru prevenirea poluării aerului de către nave”, pe care Protocolul din 1997 a adăugat-o la MARPOL;
- (h) „zone de control al emisiilor de SO_x” înseamnă zonele maritime definite ca atare de Organizația Maritimă Internațională (OMI) în conformitate cu anexa VI la MARPOL;
- (i) „nave de pasageri” înseamnă navele care pot transporta mai mult de 12 pasageri, unde un pasager este orice persoană în afara:
 - (i) căpitanului și a membrilor echipajului sau a oricărei alte persoane care este salariată sau angajată în orice calitate la bordul unei nave pentru activitățile navei respective; și
 - (ii) unui copil cu vârsta mai mică de un an;
- (j) „servicii regulate” înseamnă o serie de traversări ale navelor de pasageri efectuate astfel încât să deservească traficul dintre aceleași două sau mai multe porturi sau o serie de voiaje de la și către același port fără escale intermediare, fie:
 - (i) în conformitate cu un orar publicat; fie
 - (ii) cu traversări efectuate cu o regularitate sau cu o frecvență care pot constitui un program care poate fi recunoscut;
- (k) „navă de război” înseamnă o navă care aparține forțelor armate ale unui stat, poartă însemnele exterioare distinctive ale acestor nave sau ale naționalității sale, se află sub comanda unui ofițer autorizat în mod corespunzător de guvernul statului respectiv, al cărui nume figurează pe lista de serviciu corespunzătoare sau echivalentul acesteia și are un echipaj care se află în serviciul regulat al forțelor armate;
- (l) „nave la dană” înseamnă navele care sunt amaratate sau ancorate în siguranță într-un port al Uniunii în timp ce încarcă, descarcă sau efectuează o escală, incluzând perioada de timp petrecută atunci când nu sunt angajate în operațiuni de manipulare a mărfii;
- (m) „introducerea pe piață” înseamnă furnizarea sau punerea la dispoziția terților, contra cost sau în mod gratuit, oriunde în cadrul jurisdicției statelor membre, a combustibililor marini pentru ardere la bord. Se exclude furnizarea sau punerea la dispoziție a combustibililor marini pentru export în rezervoarele de încărcătură ale navelor;
- (n) „regiuni ultraperiferice” înseamnă departamentele franceze de peste mări, Insulele Azore, Madeira și Insulele Canare, prevăzute la articolul 349 din TFUE;
- (o) „metodă de reducere a emisiilor” înseamnă orice accesorii, materiale, dispozitive sau aparate care urmează să fie instalate pe o navă sau orice altă procedură, combustibil alternativ sau metodă de punere în conformitate utilizată ca alternativă la combustibilii marini cu conținut redus de sulf care îndeplinesc cerințele stabilite în prezenta directivă, care poate fi verificată, cuantificată și aplicată;
- (p) „metoda ASTM” înseamnă metodele prevăzute de către Societatea Americană pentru Testare și Materiale în ediția din 1976 privind definițiile și specificațiile pentru produsele derivate din petrol și pentru lubrifianți;
- (q) „instalație de ardere” înseamnă orice instalație tehnică în care se oxidează combustibili pentru a se utiliza căldura generată.

Articolul 3

Conținutul maxim de sulf al păcurii grele

- (1) Statele membre se asigură că pe teritoriul lor nu sunt utilizate tipurile de păcură grea al căror conținut de sulf depășește 1,00 % din greutate.
- (2) Până la 31 decembrie 2015, sub rezerva monitorizării corespunzătoare a emisiilor de către autoritățile competente, alineatul (1) nu se aplică tipurilor de păcură grea utilizate:
 - (a) în instalațiile de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2001/80/CE, cărora li se aplică articolul 4 alineatul (1) sau (2) ori articolul 4 alineatul (3) litera (a) din directiva menționată și care respectă limitele emisiilor de dioxid de sulf pentru astfel de instalații stabilite în directiva respectivă;
 - (b) în instalațiile de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2001/80/CE, cărora li se aplică articolul 4 alineatul (3) litera (b) și articolul 4 alineatul (6) din directiva menționată și în cazul cărora media lunară a emisiilor de dioxid de sulf generate nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată;

- (c) în instalațiile de ardere care nu intră sub incidența literelor (a) sau (b), în cazul cărora media lunară a emisiilor de dioxid de sulf generate nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată;
- (d) pentru ardere în rafinării, în cazul în care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf, luată ca medie a tuturor instalațiilor de ardere din rafinărie, indiferent de tipul de combustibil sau de combinația de combustibili utilizată, cu excepția instalațiilor prevăzute la litera (a) și (b), a turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată.
- (3) Începând cu 1 ianuarie 2016, sub rezerva monitorizării corespunzătoare a emisiilor de către autoritățile competente, alineatul (1) nu se aplică tipurilor de păcură grea utilizate:
- (a) în instalațiile de ardere care se încadrează în domeniul de aplicare al capitolului III din Directiva 2010/75/UE și care respectă limitele de emisii de dioxid de sulf pentru astfel de instalații, stabilite în anexa V la directiva menționată sau, în cazul în care limitele de emisii respective nu sunt aplicabile în conformitate cu directiva respectivă, pentru care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată;
- (b) în instalațiile de ardere care nu intră sub incidența literei (a), în cazul în care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf generate de instalațiile respective nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată;
- (c) pentru ardere în rafinării, în cazul în care media lunară a emisiilor de dioxid de sulf, luată ca medie a tuturor instalațiilor de ardere din rafinărie, indiferent de tipul de combustibil sau de combinația de combustibili utilizată, cu excepția instalațiilor prevăzute la litera (a), a turbinelor cu gaz și a motoarelor cu gaz, nu depășește 1 700 mg/Nm³ la un conținut de oxigen din gazele arse de 3 % din volum în stare uscată.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că nicio instalație de ardere care utilizează păcură grea cu o concentrație de sulf mai mare decât cea menționată la alineatul (1) nu este exploatată în absența unui permis eliberat de o autoritate competentă, care specifică limitele de emisii.

Articolul 4

Conținutul maxim de sulf din benzină

Statele membre se asigură că pe teritoriul lor nu sunt utilizate tipurile de combustibil pentru motoare al căror conținut de sulf depășește 0,10 % din greutate.

Articolul 5

Conținutul maxim de sulf al combustibililor marini

Statele membre se asigură că pe teritoriul lor nu sunt utilizați combustibilii marini al căror conținut de sulf depășește 3,50 % din greutate, cu excepția combustibililor destinați aprovizionării navelor care utilizează metodele de reducere a emisiilor prevăzute la articolul 8 care funcționează în circuit închis.

Articolul 6

Conținutul maxim de sulf al combustibililor marini utilizați în apele teritoriale, în zonele economice exclusive și în zonele de control al poluării aparținând statelor membre, inclusiv în zonele de control al emisiilor de SO_x, precum și de către navele de pasageri care operează în serviciu regulat înspre sau dinspre porturile Uniunii

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că în zonele din apele lor teritoriale, în zonele economice exclusive și în zonele de control al poluării nu se utilizează combustibili marini al căror conținut de sulf depășește:

- (a) 3,50 % din greutate, începând cu 18 iunie 2014;
- (b) 0,50 % din greutate, începând cu 1 ianuarie 2020.

Prezentul alineat se aplică tuturor navelor înregistrate sub orice pavilion, inclusiv navelor al căror voiaj a început în afara Uniunii, fără a aduce atingere alineatelor (2) și (5) de la prezentul articol și articolului 7.

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că în zonele din apele lor teritoriale, în zonele economice exclusive și în zonele de control al poluării care se încadrează în zonele de control al emisiilor de SO_x nu se utilizează combustibili marini al căror conținut de sulf depășește:

(a) 1,00 % din greutate, până la 31 decembrie 2014;

(b) 0,10 % din greutate, începând cu 1 ianuarie 2015.

Prezentul alineat se aplică tuturor navelor înregistrate sub orice pavilion, inclusiv navelor al căror voiaj a început în afara Uniunii.

Comisia ține seama în mod corespunzător de orice modificare ulterioară a cerințelor în conformitate cu anexa VI la MARPOL aplicabile în cadrul zonelor de control al emisiilor de SO_x și, după caz, prezintă fără întârzieri nejustificate propunerile relevante în vederea modificării în mod corespunzător a prezentei directive.

(3) Data de aplicare a dispozițiilor alineatului (2) pentru oricare alte zone maritime, inclusiv porturile, pe care OMI le desemnează ulterior ca zone pentru controlul emisiilor de SO_x în conformitate cu regula 14 alineatul (3) litera (b) din anexa VI la MARPOL este de 12 luni de la intrarea în vigoare a desemnării.

(4) Statele membre răspund de punerea în aplicare a dispozițiilor alineatului (2) cel puțin în privința:

— navelor care arborează pavilionul lor; și

— în cazul statelor membre care se învecinează cu zonele de control al emisiilor de SO_x, a navelor înregistrate sub orice pavilion, cât timp se află în porturile lor.

De asemenea, statele membre pot lua măsuri de punere în aplicare suplimentare în privința altor nave, în conformitate cu dreptul maritim internațional.

(5) Statele membre iau, până la 1 ianuarie 2020, toate măsurile necesare pentru a se asigura că, în zonele din apele lor teritoriale, în zonele economice exclusive și în zonele de control al poluării care nu se încadrează în zonele de control al emisiilor de SO_x, navele de pasageri care operează în serviciu regulat înspre sau dinspre orice port al Uniunii nu utilizează combustibili marini al căror conținut de sulf depășește 1,50 % din greutate.

Statele membre răspund de asigurarea punerii în aplicare a acestei cerințe cel puțin de către navele care arborează pavilionul lor și de către navele înregistrate sub orice pavilion cât timp se află în porturile lor.

(6) Statele membre solicită completarea corectă a jurnalelor de bord ale navelor, inclusiv cu privire la operațiunile de schimbare a combustibilului.

(7) Statele membre depun eforturi pentru a asigura disponibilitatea combustibililor marini care se conformează prezentei directive și informează Comisia cu privire la disponibilitatea unor astfel de combustibili marini în porturile și terminalele lor.

(8) În cazul în care un stat membru constată că o navă nu respectă standardele pentru combustibilii marini conformi cu prezenta directivă, autoritatea competentă a statului membru respectiv are dreptul de a solicita navei:

(a) să prezinte o evidență a măsurilor luate în încercarea de a asigura conformitatea; și

(b) să prezinte dovezi că a încercat să achiziționeze combustibil marin care se conformează prezentei directive și în conformitate cu orarul său de curse și, dacă acesta nu a fost disponibil în locurile planificate, că s-a încercat localizarea unor surse alternative de astfel de combustibili și că, în ciuda tuturor eforturilor depuse pentru obținerea de combustibil marin care se conformează prezentei directive, acest tip de combustibil nu a fost disponibil pentru a fi achiziționat.

Nava nu este obligată să se abată de la traseul său prevăzut sau să întârzie în mod nejustificat călătoria pentru asigurarea conformității.

Dacă o navă furnizează informațiile menționate la primul paragraf, statul membru în cauză ia în considerare toate circumstanțele relevante și dovezile prezentate pentru a stabili măsurile corespunzătoare care trebuie luate, inclusiv neluarea unor măsuri de control.

O navă informează statul al cărui pavilion îl arborează și autoritatea competentă a portului relevant de destinație în cazul în care nu poate achiziționa combustibil marin care se conformează prezentei directive.

Un stat de port informează Comisia dacă o navă a prezentat dovezi privind indisponibilitatea combustibilului marin care se conformează prezentei directive.

(9) Statele membre, în conformitate cu regula 18 din anexa VI la MARPOL:

- (a) păstrează un registru public al furnizorilor locali de combustibili marini;
- (b) se asigură că furnizorul specifică în nota de livrare a buncherului conținutul de sulf al tuturor combustibililor marini vânduți pe teritoriul lor, nota fiind însoțită de o probă sigilată purtând semnătura reprezentantului navei care face recepția;
- (c) iau măsuri adecvate împotriva furnizorilor de combustibili marini în legătură cu care s-a constatat că livrează combustibili care nu corespund cu specificația menționată pe nota de livrare a buncherului;
- (d) asigură aplicarea unor măsuri de remediere pentru a pune în conformitate cu specificația orice combustibil marin neconform.

(10) Statele membre se asigură că nu sunt introduse pe piață pe teritoriul lor tipuri de combustibili pentru motoare diesel navale al căror conținut de sulf depășește 1,5 % din greutate.

Articolul 7

Conținutul maxim de sulf al combustibililor marini utilizați de navele aflate la dană în porturile Uniunii

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că navele aflate la dană în porturile Uniunii nu utilizează combustibili marini cu un conținut de sulf ce depășește 0,10 % din greutate, acordând echipajului suficient timp pentru a finaliza orice operațiune necesară de schimbare a combustibilului, cât mai curând posibil după sosirea la dană și cât mai târziu posibil înainte de plecare.

Statele membre solicită ca durata oricărei operațiuni de schimbare a combustibilului să fie înregistrată în jurnalele de bord ale navei.

(2) Alineatul (1) nu se aplică:

- (a) ori de câte ori, în conformitate cu orarele publicate, navele sunt programate să stea la dană mai puțin de două ore;
- (b) navelor care întrerup funcționarea tuturor motoarelor și utilizează electricitate din rețeaua electrică terestră cât timp se află la dană în porturi.

(3) Statele membre se asigură că nu sunt introduse pe piață pe teritoriul lor tipuri de combustibili pentru motoare navale al căror conținut de sulf depășește 0,10 % din greutate.

Articolul 8

Metode de reducere a emisiilor

(1) Statele membre autorizează utilizarea metodelor de reducere a emisiilor de către nave, indiferent de pavilionul arborat, în porturile, apele teritoriale, zonele economice exclusive și în zonele lor de control al poluării ca alternativă la utilizarea combustibililor marini care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolele 6 și 7, sub rezerva alineatelor (2) și (4) de la prezentul articol.

(2) Navele care utilizează metodele de reducere a emisiilor prevăzute la alineatul (1) înregistrează în mod continuu reduceri ale emisiilor de dioxid de sulf care să fie cel puțin echivalente cu cele care s-ar obține prin utilizarea combustibililor marini care îndeplinesc cerințele menționate la articolele 6 și 7. Valorile de emisie echivalente se determină în conformitate cu anexa I.

(3) Statele membre încurajează, ca soluție alternativă de reducere a emisiilor, ca navele ce staționează în port să utilizeze energie electrică produsă la țărm.

(4) Metodele de reducere a emisiilor prevăzute la alineatul (1) trebuie să respecte criteriile precizate în instrumentele menționate în anexa II.

(5) Atunci când progresele științifice și tehnice în ceea ce privește metodele alternative de reducere a emisiilor justifică aceasta și într-o manieră care să asigure coerența strictă cu instrumentele și standardele relevante adoptate de OMI, Comisia:

- (a) este împuternicită să adopte acte delegate, în conformitate cu articolul 16, pentru modificarea anexelor I și II;
- (b) adoptă acte de punere în aplicare în care se stabilesc cerințele detaliate privind monitorizarea emisiilor, după caz. Respectivul acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

Articolul 9

Aprobarea metodelor de reducere a emisiilor care urmează să fie utilizate la bordul navelor care arborează pavilionul unui stat membru

(1) Metodele de reducere a emisiilor care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 96/98/CE se aprobă în conformitate cu directiva respectivă.

(2) Metodele de reducere a emisiilor care nu intră sub incidența alineatului (1) de la prezentul articol se aprobă în conformitate cu procedura menționată la articolul 3 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 2099/2002, luând în considerare:

- (a) orientările elaborate de OMI;
- (b) rezultatele oricăror încercări efectuate în conformitate cu articolul 10;
- (c) efectele asupra mediului, inclusiv reducerile realizabile ale emisiilor și impactul asupra ecosistemelor în porturi și estuare închise; și
- (d) fezabilitatea monitorizării și verificării.

Articolul 10

Încercarea noilor metode de reducere a emisiilor

Statele membre, în cooperare cu alte state, pot, după caz, să aprobe încercări pentru metodele de reducere a emisiilor pe navele care arborează pavilionul lor sau în zonele maritime aflate sub jurisdicția lor. În timpul încercărilor nu este obligatorie utilizarea combustibililor marini care respectă cerințele articolelor 6 și 7, dacă sunt îndeplinite toate condițiile următoare:

- (a) Comisia și orice stat al portului respectiv să fie anunțate în scris cu cel puțin șase luni înaintea începerii încercărilor;
- (b) autorizațiile pentru încercări să nu depășească o durată de 18 luni;
- (c) toate navele implicate să instaleze echipamente de protecție împotriva manipulării frauduloase pentru monitorizarea continuă a emisiilor de gaze de coș și să utilizeze echipamentele respective pe întreaga perioadă a încercărilor;
- (d) toate navele implicate să realizeze reduceri ale emisiilor care să fie cel puțin echivalente cu cele care s-ar obține prin aplicarea valorilor-limită ale conținutului de sulf din combustibili specificate în prezenta directivă;
- (e) să existe sisteme adecvate de gestionare a deșeurilor pentru orice tip de deșeu generat de tehnologiile de reducere a emisiilor pe întreaga perioadă a încercărilor;
- (f) să existe o evaluare a impactului asupra mediului marin, în special asupra ecosistemelor din porturi și estuare închise, pe întreaga perioadă a încercărilor; și
- (g) rezultatele complete să fie transmise Comisiei și să fie făcute publice în termen de șase luni de la finalizarea încercărilor.

*Articolul 11***Măsuri financiare**

Statele membre pot adopta măsuri financiare în favoarea operatorilor afectați de prezenta directivă în cazul în care măsurile financiare respective sunt conforme cu regulile privind ajutoarele de stat aplicabile sau care urmează să fie adoptate în acest domeniu.

*Articolul 12***Modificarea aprovizionării cu combustibili**

Dacă, din cauza unei modificări neprevăzute în aprovizionarea cu țiței, produse din petrol sau alte hidrocarburi, un stat membru întâmpină dificultăți în aplicarea valorilor-limită privind conținutul maxim de sulf menționat la articolele 3 și 4, statul membru respectiv informează Comisia cu privire la aceasta. Comisia poate autoriza o valoare-limită mai mare care să poată fi folosită pe teritoriul statului membru respectiv pentru o perioadă maximă de 6 luni. Comisia notifică statele membre și Consiliul cu privire la decizia luată. Oricare stat membru poate înainta decizia respectivă Consiliului în termen de o lună. Consiliul, hotărând cu majoritate calificată, poate lua o altă decizie în termen de două luni.

*Articolul 13***Eșantionarea și analiza**

- (1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a verifica prin prelevarea de eșantioane dacă conținutul de sulf al combustibililor utilizați respectă cerințele de la articolele 3-7. Prelevarea eșantioanelor începe la data la care intră în vigoare limita aplicabilă privind conținutul maxim de sulf al combustibilului. Aceasta se efectuează periodic, cu o frecvență suficientă și în cantități suficiente și astfel încât eșantioanele să fie reprezentative pentru combustibilul examinat și, în cazul combustibililor marini, pentru combustibilul utilizat de nave pe perioada în care se află în zonele maritime și porturile respective. Eșantioanele se analizează fără întârzieri nejustificate.
- (2) Se utilizează următoarele metode de prelevare a eșantioanelor, analiză și inspecție a combustibililor marini:
 - (a) inspectarea jurnalelor de bord ale navelor și a notelor de livrare a buncherului; și
 - (b) după caz, următoarele metode de prelevare a eșantioanelor și de analiză:
 - (i) prelevarea eșantioanelor de combustibil marin destinat arderii la bordul navelor în timp ce este livrat navelor, în conformitate cu orientările pentru eșantionarea păcurei pentru stabilirea nivelului de conformitate cu anexa VI revizuită la MARPOL adoptată la 17 iulie 2009 prin Rezoluția 182(59) a Comitetului pentru protecția mediului marin (MEPC) al OMI, și analiza conținutului de sulf al acestuia; sau
 - (ii) prelevarea eșantioanelor și analiza conținutului de sulf al combustibilului marin destinat arderii la bordul navelor, conținut în rezervoare, în cazul în care acest lucru este fezabil din punct de vedere tehnic și economic, și în eșantioane sigilate de combustibil la bordul navelor.
- (3) Metoda de referință adoptată pentru determinarea conținutului de sulf este metoda ISO 8754 (2003) sau EN ISO 14596:2007.

Pentru a stabili dacă combustibilul marin furnizat către nave și utilizat la bordul acestora respectă limitele privind conținutul de sulf menționate la articolele 4-7, se utilizează procedura de verificare a combustibilului prevăzută la apendicele VI din anexa VI la MARPOL.

- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte de punere în aplicare cu privire la:
 - (a) frecvența prelevării de eșantioane;
 - (b) metodele de prelevare a eșantioanelor;
 - (c) definiția unui eșantion reprezentativ al combustibilului examinat.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

*Articolul 14***Raportarea și revizuirea**

(1) Pe baza rezultatelor prelevării de eșantioane, a analizelor și a inspecțiilor efectuate în conformitate cu articolul 13, statele membre transmit Comisiei, până la data de 30 iunie a fiecărui an, un raport referitor la conformitatea cu standardele privind conținutul de sulf prevăzute în prezenta directivă pentru anul calendaristic precedent.

Pe baza rapoartelor primite în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat și a notificărilor privind indisponibilitatea combustibilului marin conform cu prezenta directivă trimise de către statele membre în conformitate cu articolul 6 alineatul (8) al cincilea paragraf, Comisia întocmește și publică, în termen de 12 luni de la data menționată la primul paragraf din prezentul alineat, un raport cu privire la punerea în aplicare a prezentei directive. Comisia evaluează necesitatea consolidării suplimentare a dispozițiilor relevante ale prezentei directive și prezintă propuneri legislative adecvate în acest sens.

(2) Până la 31 decembrie 2013, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului, însoțit, dacă este cazul, de propuneri legislative. Comisia analizează în raportul său potențialul de reducere a poluării aerului ținând seama, printre altele, de: rapoartele anuale înaintate în conformitate cu alineatele (1) și (3), calitatea aerului și acidifierea observate, costurile combustibililor, impactul economic potențial și transferul modal observat, precum și progresele realizate în reducerea emisiilor provenite de la nave.

(3) Comisia poate adopta acte de punere în aplicare cu privire la informațiile care urmează să fie incluse în raport și la formatul acestuia prevăzut la alineatul (1). Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 17 alineatul (2).

*Articolul 15***Adaptarea la progresul științific și tehnic**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 16 cu privire la adaptările articolului 2 literele (a)-(e) și litera (p), ale articolului 13 alineatul (2) litera (b) punctul (i) și ale articolului 13 alineatul (3) la progresul științific și tehnic. Astfel de adaptări nu pot avea drept rezultat efectuarea vreunei modificări directe a domeniului de aplicare a prezentei directive și nici a limitelor privind conținutul de sulf al combustibililor specificate de prezenta directivă.

*Articolul 16***Exercitarea delegării de competențe**

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute în prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 8 alineatul (5) și la articolul 15 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani începând de la 17 decembrie 2012. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (5) și la articolul 15 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificată în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 8 alineatul (5) și al articolului 15 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliul sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 17

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 18

Sancțiuni

Statele membre stabilesc sancțiunile aplicabile în cazurile de încălcare a dispozițiilor de drept intern adoptate în conformitate cu prezenta directivă.

Sancțiunile stabilite sunt eficace, proporționale și disuasive și pot include amenzi calculate într-o asemenea manieră încât să se asigure, cel puțin, privarea celor responsabili de beneficiile economice obținute în urma încălcării dispozițiilor de drept intern menționate la primul paragraf și faptul că respectivele amenzi cresc progresiv în cazul unor încălcări repetate.

Articolul 19

Abrogare

Directiva 1999/32/CE, astfel cum a fost modificată prin actele prevăzute în partea A din anexa III, se abrogă, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre cu privire la termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor prevăzute în partea B din anexa III.

Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

Articolul 20

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 21***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 11 mai 2016.

Pentru Parlamentul European
Președintele
M. SCHULZ

Pentru Consiliu
Președintele
J.A. HENNIS-PLASSCHAERT

ANEXA I

**VALORILE ECHIVALENTE ALE EMISIILOR PENTRU METODELE DE REDUCERE A EMISIILOR MENȚIONATE
LA ARTICOLUL 8 ALINEATUL (2)**

Limitele privind conținutul de sulf al combustibililor marini menționate la articolele 6 și 7 din prezenta directivă și în regulile 14.1 și 14.4 din anexa VI la MARPOL și valorile corespunzătoare ale emisiilor menționate la articolul 8 alineatul (2):

Conținutul de sulf al combustibililor marini (% m/m)	Raportul emisii de SO ₂ (ppm)/CO ₂ (% v/v)
3,50	151,7
1,50	65,0
1,00	43,3
0,50	21,7
0,10	4,3

Observații

- Utilizarea limitelor privind raportul emisiilor este aplicabilă doar în cazul utilizării păcurii reziduale sau distilate pe bază de petrol.
- În cazuri justificate, când concentrația de CO₂ este redusă de unitatea de purificare a gazelor de evacuare (EGC), concentrația de CO₂ poate fi măsurată la intrarea unității EGC, cu condiția să se poată demonstra clar corectitudinea acestei metode.

ANEXA II

CRITERII PRIVIND UTILIZAREA METODELOR DE REDUCERE A EMISIILOR MENȚIONATE LA ARTICOLUL 8 ALINEATUL (4)

Metodele de reducere a emisiilor menționate la articolul 8 respectă cel puțin criteriile specificate în următoarele instrumente, după caz:

Metoda de reducere a emisiilor	Criterii de utilizare
Amestec de combustibil marin și gaz lichefiat pierdut prin vaporizare pe durata stocării	Decizia 2010/769/UE a Comisiei ⁽¹⁾
Sisteme de purificare a gazelor de evacuare	Rezoluția MEPC.184(59) adoptată la 17 iulie 2009 „Apa de spălare provenită de la sistemele de epurare a gazelor de eșapament care utilizează substanțe chimice, aditivi, preparate și alte produse chimice relevante create <i>in situ</i> ”, menționate la punctul 10.1.6.1 din Rezoluția MEPC.184(59), nu se deversează în mare, inclusiv în porturi și estuare închise, decât dacă operatorul navei demonstrează că deversarea apei de spălare nu are un impact negativ semnificativ asupra sănătății umane și a mediului și nu prezintă riscuri pentru acestea. În cazul în care substanța chimică utilizată este sodă caustică, este suficient ca apa de spălare să îndeplinească criteriile stabilite în Rezoluția MEPC.184(59) și ca pH-ul acesteia să nu depășească 8,0.
Biocombustibili	Utilizarea biocombustibililor, astfel cum sunt definiți în Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ , care sunt conformi cu standardele relevante CEN și ISO. Amestecurile de biocombustibili și combustibili marini trebuie să fie conforme cu standardele privind conținutul de sulf stabilite la articolul 5, la articolul 6 alineatele (1), (2) și (5) și la articolul 7 din prezenta directivă.

⁽¹⁾ Decizia 2010/769/UE a Comisiei din 13 decembrie 2010 privind stabilirea criteriilor pentru utilizarea de către navele transportatoare de gaz natural lichefiat a metodelor tehnologice ca alternativă la utilizarea combustibililor marini cu conținut redus de sulf care respectă cerințele articolului 4b din Directiva 1999/32/CE a Consiliului privind reducerea conținutului de sulf din anumiți combustibili lichizi, astfel cum a fost modificată prin Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la conținutul de sulf al combustibililor marini (JO L 328, 14.12.2010, p. 15).

⁽²⁾ Directiva 2009/28/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE și 2003/30/CE (JO L 140, 5.6.2009, p. 16).

ANEXA III

PARTEA A

Directiva abrogată și lista modificărilor sale ulterioare
(menționate la articolul 19)

Directiva 1999/32/CE a Consiliului

(JO L 121, 11.5.1999, p. 13)

Regulamentul (CE) nr. 1882/2003 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 284, 31.10.2003, p. 1)

Numai punctul 19 din anexa I

Directiva 2005/33/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 191, 22.7.2005, p. 59)

Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului

(JO L 87, 31.3.2009, p. 109)

Numai punctul 3.4 din anexa I

Directiva 2009/30/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 140, 5.6.2009, p. 88)

Numai articolul 2

Directiva 2012/33/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 327, 27.11.2012, p. 1)

PARTEA B

Termene de transpunere în dreptul intern
(menționate la articolul 19)

Directiva	Termenul de transpunere
1999/32/CE	1 iulie 2000
2005/33/CE	11 august 2006
2009/30/CE	31 decembrie 2010
2012/33/UE	18 iunie 2014

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 1999/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 1 alineatul (1)	Articolul 1 alineatul (1)
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf cuvintele introductive	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf cuvintele introductive
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c)	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf literele (a), (b) și (c)
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) cuvintele introductive	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) cuvintele introductive
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) prima liniuță	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) punctul (i)
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) a doua liniuță	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf litera (d) punctul (ii)
Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf literele (e)-(h)	Articolul 1 alineatul (2) al doilea paragraf literele (e)-(h)
Articolul 2 cuvintele introductive	Articolul 2 cuvintele introductive
Articolul 2 punctul 1	Articolul 2 litera (a)
Articolul 2 punctul 1 prima liniuță	Articolul 2 litera (a) punctul (i)
Articolul 2 punctul 1 a doua liniuță	Articolul 2 litera (a) punctul (ii)
Articolul 2 punctul 2	Articolul 2 litera (b)
Articolul 2 punctul 2 prima liniuță	Articolul 2 litera (b) punctul (i)
Articolul 2 punctul 2 a doua liniuță	Articolul 2 litera (b) punctul (ii)
Articolul 2 punctul 2 cuvintele finale	Articolul 2 litera (b) cuvintele finale
Articolul 2 punctul 3	Articolul 2 litera (c)
Articolul 2 punctul 3a	Articolul 2 litera (d)
Articolul 2 punctul 3b	Articolul 2 litera (e)
Articolul 2 punctul 3c	Articolul 2 litera (f)
Articolul 2 punctul 3d	Articolul 2 litera (g)
Articolul 2 punctul 3e	Articolul 2 litera (h)
Articolul 2 punctul 3f	Articolul 2 litera (i)
Articolul 2 punctul 3g	Articolul 2 litera (j)
Articolul 2 punctul 3h	Articolul 2 litera (k)
Articolul 2, punctul 3i	Articolul 2 litera (l)
Articolul 2 punctul 3k	Articolul 2 litera (m)
Articolul 2 punctul 3l	Articolul 2 litera (n)
Articolul 2 punctul 3m	Articolul 2 litera (o)
Articolul 2 punctul 4	Articolul 2 litera (p)
Articolul 2 punctul 5	Articolul 2 litera (q)
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 3a	Articolul 5

Directiva 1999/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 4	Articolul 4
Articolul 4a alineatul (1)	Articolul 6 alineatul (2)
Articolul 4a alineatul (1a)	Articolul 6 alineatul (1)
Articolul 4a alineatul (2)	Articolul 6 alineatul (3)
Articolul 4a alineatul (3)	Articolul 6 alineatul (4)
Articolul 4a alineatul (4)	Articolul 6 alineatul (5)
Articolul 4a alineatul (5)	Articolul 6 alineatul (6)
Articolul 4a alineatul (5a)	Articolul 6 alineatul (7)
Articolul 4a alineatul (5b)	Articolul 6 alineatul (8)
Articolul 4a alineatul (6)	Articolul 6 alineatul (9)
Articolul 4a alineatul (7)	Articolul 6 alineatul (10)
Articolul 4b	Articolul 7
Articolul 4c alineatele (1) și (2)	Articolul 8 alineatele (1) și (2)
Articolul 4c alineatul (2a)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 4c alineatul (3)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 4c alineatul (4)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 4d	Articolul 9
Articolul 4e	Articolul 10
Articolul 4f	Articolul 11
Articolul 5	Articolul 12
Articolul 6 alineatul (1)	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 6 alineatul (1a)	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (1b)	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 7 alineatele (1) și (2)	Articolul 14 alineatele (1) și (2)
Articolul 7 alineatul (1a)	Articolul 14 alineatul (3)
Articolul 7 alineatul (3)	—
Articolul 7 alineatul (4)	Articolul 15
Articolul 9	Articolul 17
Articolul 9a	Articolul 16
Articolul 10	—
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 18, primul paragraf
Articolul 11 alineatul (2)	Articolul 18, al doilea paragraf
—	Articolul 19
Articolul 12	Articolul 20

Directiva 1999/32/CE	Prezenta directivă
Articolul 13	Articolul 21
Anexele I și II	Anexele I și II
—	Anexa III
—	Anexa IV

II

(Acte fără caracter legislativ)

ACORDURI INTERNAȚIONALE

DECIZIA (UE) 2016/803 A CONSILIULUI

din 7 mai 2015

privind semnarea, în numele Uniunii și al statelor sale membre, și aplicarea provizorie a unui Protocol de modificare a Acordului euro-mediteraneean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2) coroborat cu articolul 218 alineatul (5),

având în vedere Actul de aderare a Croației, în special articolul 6 alineatul (2) al doilea paragraf,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) La 14 septembrie 2012, Consiliul a autorizat Comisia să deschidă negocieri, în numele Uniunii, al statelor sale membre și al Republicii Croația, în vederea încheierii unui Protocol de modificare a Acordului euro-mediteraneean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte ⁽¹⁾, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană („protocolul”).
- (2) Negocierile s-au încheiat cu succes la 24 aprilie 2014.
- (3) Protocolul ar trebui semnat în numele Uniunii și al statelor sale membre, sub rezerva încheierii sale la o dată ulterioară.
- (4) Protocolul ar trebui să se aplice cu titlu provizoriu,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se autorizează semnarea, în numele Uniunii și al statelor sale membre, a Protocolului de modificare a Acordului euro-mediteraneean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană, sub rezerva încheierii respectivului protocol.

Textul protocolului este atașat la prezenta decizie.

⁽¹⁾ Textul acordului este publicat în JO L 334, 6.12.2012, p. 3.

Articolul 2

Președintele Consiliului este autorizat să desemneze persoana (persoanele) împuternicită (împuternicite) să semneze protocolul în numele Uniunii și al statelor sale membre.

Articolul 3

În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) din protocol, acesta se aplică cu titlu provizoriu de la data semnării sale de către părți ⁽¹⁾ până la intrarea sa în vigoare.

Articolul 4

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Adoptată la Bruxelles, 7 mai 2015.

Pentru Consiliu

Președintele

E. RINKĒVIČS

⁽¹⁾ Data de la care protocolul se aplică provizoriu va fi publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* de către Secretariatul General al Consiliului.

PROTOCOL

de modificare a Acordului euro-mediteraneeen privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte, pentru a se ține seama de aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană

REGATUL BELGIEI,

REPUBLICA BULGARIA,

REPUBLICA CEHĂ,

REGATUL DANEMARCEI,

REPUBLICA FEDERALĂ GERMANIA,

REPUBLICA ESTONIA,

IRLANDA,

REPUBLICA ELENĂ,

REGATUL SPANIEI,

REPUBLICA FRANCEZĂ,

REPUBLICA CROAȚIA,

REPUBLICA ITALIANĂ,

REPUBLICA CIPRU,

REPUBLICA LETONIA,

REPUBLICA LITUANIA,

MARELE DUCAT AL LUXEMBURGULUI,

UNGARIA,

REPUBLICA MALTA,

REGATUL ȚĂRILOR DE JOS,

REPUBLICA AUSTRIA,

REPUBLICA POLONĂ,

REPUBLICA PORTUGHEZĂ,

ROMÂNIA,

REPUBLICA SLOVENIA,

REPUBLICA SLOVACĂ,

REPUBLICA FINLANDA,

REGATUL SUEDEI,

REGATUL UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD,

fiind părți la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și state membre ale Uniunii Europene (denumite în continuare „statele membre”) și

UNIUNEA EUROPEANĂ,

pe de o parte, și

REGATUL HAȘEMIT AL IORDANIEI,

pe de altă parte,

AVÂND ÎN VEDERE aderarea Republicii Croația la Uniunea Europeană la 1 iulie 2013,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

Articolul 1

Republica Croația este parte la Acordul euro-mediteraneean privind serviciile aeriene între Uniunea Europeană și statele sale membre, pe de o parte, și Regatul Hașemit al Iordaniei, pe de altă parte ⁽¹⁾, semnat la 15 decembrie 2010 (denumit în continuare „acordul”).

Articolul 2

Textul în limba croată al acordului ⁽²⁾ este autentic în aceleași condiții ca celelalte versiuni lingvistice.

Articolul 3

(1) Prezentul protocol se aprobă de către părți în conformitate cu propriile proceduri. Acesta intră în vigoare la data intrării în vigoare a acordului. Cu toate acestea, în cazul în care prezentul protocol este aprobat de părți la o dată ulterioară intrării în vigoare a acordului, acesta intră în vigoare, în conformitate cu articolul 29 alineatul (1) din acord, la o lună de la data ultimei note din schimbul de note diplomatice dintre părți, care confirmă că au fost îndeplinite toate procedurile necesare pentru intrarea în vigoare a prezentului protocol.

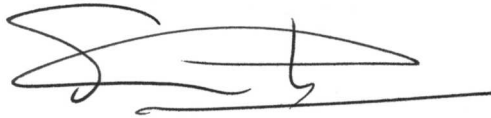
(2) Prezentul protocol este parte integrantă a acordului și se aplică cu titlu provizoriu începând de la data semnării sale de către părți.

Întocmit la Bruxelles, la 3 mai 2016, în două exemplare, în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, olandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și arabă, fiecare text fiind în mod egal autentic.

⁽¹⁾ Textul acordului este publicat în JO L 334, 6.12.2012, p. 3.

⁽²⁾ Ediția specială în limba croată, capitolul 7 volumul 24, p. 280.

За държавите-членки
Por los Estados miembros
Za členské státy
For medlemsstaterne
Für die Mitgliedstaaten
Liikmesriikide nimel
Για τα κράτη μέλη
For the Member States
Pour les États membres
Za države članice
Per gli Stati membri
Dalībvalstu vārdā –
Valstybių narių vardu
A tagállamok részéről
Ghall-Istati Membri
Voor de lidstaten
W imieniu Państw Członkowskich
Pelos Estados-Membros
Pentru statele membre
Za členské štáty
Za države članice
Jäsenvaltioiden puolesta
För medlemsstaterna
عن الدول الأعضاء

За Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Za Europejską uniję
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Ghall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen
عن الاتحاد الأوروبي

За Хашемитското кралство Йордания
Por el Reino Hachemí de Jordania
Za Jordánské hášimovské království
For Det Hashemitiske Kongerige Jordan
Für das Haschemitische Königreich Jordanien
Jordaania Hašimiidi Kuningriigi nimel
Για το Χασεμιτικό Βασίλειο της Ιορδανίας
For the Hashemite Kingdom of Jordan
Pour le Royaume hachémite de Jordanie
Za Hašemitsku Kraljevinu Jordan
Per il Regno hascemita di Giordania
Jordānijas Hāšimītu Karalistes vārdā –
Jordānijos Hašimitų Karalystės vardu
A Jordán Hásimita Királyság részéről
Ghar-Renju Haxemita tal-Ġordan
Voor het Hasjemitisch Koninkrijk Jordanië
W imieniu Jordáńskiego Królestwa Haszymidzkiego
Pelo Reino Hachemita da Jordânia
Pentru Regatul Haşemit al Iordaniei
Za Jordánske hášimovské kráľovstvo
Za Hašemitsko kraljevino Jordanijo
Jordanian hašemiittisen kuningaskunnan puolesta
För Hashemitiska konungariket Jordanien

عن المملكة الأردنية الهاشمية

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE, Euratom) 2016/804 AL CONSILIULUI

din 17 mai 2016

de modificare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 322 alineatul (2),

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice, în special articolul 106a,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Parlamentului European ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Curții de Conturi Europene ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului ⁽³⁾ a fost reformat prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului ⁽⁴⁾. Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 intră în vigoare la data intrării în vigoare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom a Consiliului ⁽⁵⁾. Respectiva decizie nu a intrat încă în vigoare.
- (2) Pentru a asigura suficient timp Comisiei (Eurostat) pentru evaluarea datelor relevante privind venitul național brut (VNB) și pentru a acorda Comitetului VNB suficient timp pentru a emite un aviz privind datele VNB, eventualele modificări aduse VNB-ului dintr-un exercițiu financiar dat ar trebui să fie posibile până la data de 30 noiembrie a celui de al patrulea an care urmează respectivului exercițiu financiar. În consecință, perioada de păstrare a documentelor justificative referitoare la resursele proprii bazate pe taxa pe valoarea adăugată (TVA) și pe VNB ar trebui, de asemenea, să fie prelungită de la data de 30 septembrie la data de 30 noiembrie a celui de al patrulea an care urmează exercițiului financiar la care se referă.
- (3) Practica existentă prin care conturile Comisiei pentru resurse proprii prevăzute la articolul 9 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 („conturile de resurse proprii ale Comisiei”) sunt păstrate la trezoreriile statelor membre sau la băncile centrale naționale ale acestora ar trebui să se reflecte în prezentul regulament. Noțiunea de trezorerie ar trebui să includă și alte entități publice care exercită funcții similare.

⁽¹⁾ Avizul Parlamentului European din 15 decembrie 2015.

⁽²⁾ JO C 5, 8.1.2016, p. 1.

⁽³⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom referitoare la sistemul resurselor proprii ale Comunităților (JO L 130, 31.5.2000, p. 1).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 al Consiliului din 26 mai 2014 privind metodele și procedura de punere la dispoziție a resurselor proprii tradiționale și a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB și privind măsurile pentru a răspunde necesităților trezoreriei (JO L 168, 7.6.2014, p. 39).

⁽⁵⁾ Decizia 2014/335/UE, Euratom a Consiliului din 26 mai 2014 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (JO L 168, 7.6.2014, p. 105).

- (4) Pentru conturile de resurse proprii ale Comisiei ar trebui să nu se perceapă niciun fel de comisioane și dobânzi. Perceperea de comisioane sau dobânzi negative ar reduce bugetul Uniunii și ar conduce la un tratament inegal al statelor membre. Prin urmare, atunci când se aplică dobândă negativă conturilor de resurse proprii ale Comisiei, statele membre în cauză ar trebui să crediteze o sumă egală cu valoarea dobânzii negative. Având în vedere faptul că unele state membre nu au posibilitatea de a evita impactul financiar al obligației de a credita astfel de sume ale dobânzilor negative în conturile de resurse proprii ale Comisiei, este oportun ca, atunci când își acoperă necesarul de lichidități, Comisia să urmărească reducerea acestui impact prin retragerea cu prioritate din sumele creditate în conturile în cauză.
- (5) Conturile de resurse proprii ale Comisiei ar trebui debitate numai în urma instrucțiunilor Comisiei. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere aplicării unor dobânzi negative.
- (6) Pentru motive de claritate și lizibilitate, articolul 10 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 ar trebui să fie divizat în mai multe articole.
- (7) În orice moment, Comisia ar trebui să dispună de lichidități suficiente pentru a respecta cerințele în ceea ce privește plățile care decurg din execuția bugetară, concentrate în special în primele luni ale anului. Comisia are deja posibilitatea de a invita statele membre să anticipeze cu până la două doispzecimi suplimentare pentru nevoile specifice de plată a cheltuielilor Fondului european de garantare agricolă (FEGA), în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Pentru a reduce și mai mult riscul de întârziere a plăților, din cauza unor deficite temporare de lichidități, Comisia ar trebui să aibă posibilitatea de a invita statele membre să anticipeze cu până la o jumătate suplimentară de doispzecimi pentru nevoile specifice de plată a cheltuielilor fondurilor structurale și de investiții europene, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, în care acest fapt este justificat de necesitățile de trezorerie. Cu toate acestea, pentru a evita o presiune excesivă asupra trezoreriilor naționale, suma totală care poate fi anticipată pentru aceeași lună nu ar trebui să depășească două doispzecimi suplimentare. În plus, având în vedere cerințele specifice de plată aplicabile FEGA, acest lucru nu trebuie aplicat în detrimentul FEGA.
- (8) În conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1150/2000, Comisia va calcula și va informa statele membre cu privire la regularizările resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB, în timp util, pentru ca acestea să poată înscrie regularizările respective în contul de resurse proprii al Comisiei în prima zi lucrătoare a lunii decembrie. Valorile regularizărilor care urmau să fie puse la dispoziție în prima zi lucrătoare din luna decembrie 2014 au fost fără precedent. Pentru a preveni apariția unor constrângeri bugetare nejustificate de mari asupra statelor membre exact înainte de sfârșitul anului, prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1377/2014 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 pentru a permite statelor membre să amâne, în anumite circumstanțe excepționale, înscrierea acestor regularizări în contul de resurse proprii al Comisiei.
- (9) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 astfel modificat nu va mai fi aplicabil după intrarea în vigoare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014. Însă acest lucru nu ar trebui să aducă atingere validității acelor amânări ale înscrierii regularizărilor care au fost deja solicitate în mod oficial în temeiul Regulamentului (UE, Euratom) nr. 1377/2014 când acest din urmă regulament era încă în vigoare.
- (10) În vederea simplificării și a limitării presiunii bugetare asupra statelor membre și a Comisiei, în special spre sfârșitul anului, procedura de regularizare a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB ar trebui să fie raționalizată. Ar trebui să existe mai mult timp între notificarea oficială către statele membre a regularizărilor necesare și înscrierea acestora în contul de resurse proprii al Comisiei. O astfel de notificare și înscrierea în conturi ar trebui să aibă loc în același an, acesta fiind relevant și pentru înregistrarea impactului asupra conturilor administrațiilor publice și pentru Pactul de stabilitate și de creștere. Ar trebui să existe o redistribuire imediată a sumei globale reprezentând regularizări între statele membre în funcție de contribuția fiecăruia la resursele proprii bazate pe VNB. Aceasta ar elimina necesitatea derogării introduse prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1377/2014.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

⁽³⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1377/2014 al Consiliului din 18 decembrie 2014 de modificare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1150/2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 367, 23.12.2014, p. 14).

- (11) Pentru atingerea obiectivelor Uniunii, procedura pentru calcularea dobânzii ar trebui să asigure, în special, că resursele proprii sunt puse la dispoziție în timp util și în totalitate.
- (12) În vederea îmbunătățirii securității juridice și a clarității, cazurile în care se aplică dobânzi pentru întârzierea plății ar trebui definite pentru resursele proprii bazate pe TVA și pe VNB. Având în vedere particularitățile acestor resurse proprii, care dispun de un ciclu de verificare care permite efectuarea de rectificări și, respectiv, de regularizări într-o perioadă de patru ani, nicio modificare adusă resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB rezultată din astfel de rectificări sau regularizări nu ar trebui să conducă la o calculare retroactivă a dobânzii. Prin urmare, dobânda aferentă acestor resurse ar trebui să se limiteze la întârzierile la înscrierea sumelor doispzeci-milor lunare și a sumelor rezultate din calcularea anuală a regularizărilor pentru exercițiile financiare anterioare. În plus, în vederea menținerii unui stimulent adecvat pentru luarea de acțiuni corective, ar trebui să se aplice dobânzi și în caz de întârzieri la înscrierea la data stabilită a sumelor rezultate din anumite rectificări ale declara-țiilor de TVA, în conformitate cu măsurile luate de Comisie în temeiul articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului ⁽¹⁾. Mai mult, atunci când un stat membru nu furnizează, în termenul prevăzut în mod explicit de Comisie, rectificări ale datelor VNB necesare pentru abordarea punctelor notificate de către Comisie sau de către un stat membru, ar trebui să se aplice dobândă și la orice majorare a resurselor proprii rezultată dintr-o regularizare efectuată ca urmare a abordării punctului notificat. Această dobândă ar trebui să se aplice începând cu momentul în care ar fi trebuit înscrisă suma regula-rizării, și anume prima zi lucrătoare din luna iunie a anului următor celui în care a expirat termenul explicit, și până în momentul în care suma ajustată respectivă este înscrisă în cont. În conformitate cu normele și practicile existente, orice întârziere la efectuarea unei înscrieri aferente resurselor proprii tradiționale ar trebui să conducă la calcularea dobânzii.
- (13) Sistemul de rate ale dobânzii prevăzut la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 conține o majorare fixă la rata de bază cu 2 puncte procentuale și o majorare progresivă cu 0,25 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere, rata majorată fiind aplicabilă întregii perioade de întârziere. Sistemul respectiv de rate ale dobânzii are un rol esențial în asigurarea faptului că resursele proprii sunt puse la dispoziție în timp util și în totalitate, prin urmare elementele sale principale ar trebui păstrate.
- (14) Cu toate acestea, actualele norme, care prevăd o rată tot mai mare, au condus la plata unor dobânzi foarte ridicate în cazuri excepționale care au implicat întârzieri de mai mulți ani. În scopul de a se asigura proporționa-litatea sistemului, menținându-se, în același timp, efectul descurajator, majorarea acumulată a respectivei rate de bază ar trebui aplicată cu o limită maximă anuală de 16 puncte procentuale.
- (15) Pe de altă parte, majorarea fixă existentă la rata de bază cu două puncte procentuale, pentru perioade scurte de întârziere în special, poate avea un efect disuasiv în ceea ce privește punerea la dispoziție a resurselor proprii în timp util dacă costurile refinanțării pe piața monetară sunt mai mari decât dobânda de plătit. Pentru a consolida în continuare buna funcționare a sistemului, rata fixă de majorare a ratei de bază ar trebui să se majoreze la 2,5 puncte procentuale, iar rata dobânzii rezultată aplicată nu ar trebui să fie inferioară procentului respectiv, chiar și atunci când rata de bază aplicabilă este negativă. Acest lucru ar trebui, în mod special, să prevină întârzierile în ceea ce privește punerea la dispoziție a doispzeci-milor lunare din resursele proprii bazate pe TVA și din resursele proprii bazate pe VNB, care reprezintă în prezent peste 80 % din veniturile bugetului UE.
- (16) Pentru a se promova protecția efectivă a intereselor financiare ale Uniunii și pentru a se ține seama de noile dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să fie eliberate de obligația de a pune la dispoziția bugetului Uniunii acele sume din resursele proprii tradiționale care se dovedesc nerecuperabile din cauza amânării înscrierii în evidența contabilă sau a amânării notificării datoriilor vamale pentru a nu aduce atingere anchetelor penale care afectează interesele financiare ale Uniunii. Comisia ar trebui să comunice în cel mai scurt timp posibil statelor membre și să actualizeze, după caz, criteriile care vor orienta evaluarea cazurilor care implică această posibilitate.
- (17) Pragul de raportare pentru cazurile de resurse proprii tradiționale declarate sau considerate nerecuperabile ar trebui să fie ridicat, pentru a se reduce sarcina administrativă pentru statele membre și pentru Comisie.
- (18) Ar trebui să se clarifice faptul că posibilitatea oferită Comisiei, în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, de a ridica sume mai mari decât activele sale, pentru a se asigura

⁽¹⁾ Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 al Consiliului din 29 mai 1989 privind regimul unitar definitiv de colectare a resurselor proprii provenite din taxa pe valoarea adăugată (JO L 155, 7.6.1989, p. 9).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JO L 269, 10.10.2013, p. 1).

respectarea obligațiilor Uniunii, numai în cazul neîndeplinirii obligațiilor de plată în cadrul unui împrumut contractat sau garantat în temeiul regulamentelor și deciziilor Consiliului, acoperă și regulamentele și deciziile care, în urma intrării în vigoare a Tratatului de la Lisabona, urmează să fie adoptate nu numai de către Consiliu, ci și de către Parlamentul European și Consiliu în conformitate cu Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

- (19) Cu excepția unor situații deosebite, Comisia ar trebui să comunice statelor membre sau băncilor lor centrale naționale ordinele sale privind operațiunile cu lichidități care afectează conturile deschise pentru resurse proprii cu cel puțin o zi înainte de executarea ordinelor.
- (20) Prin urmare, Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 ar trebui modificat în consecință.
- (21) Din motive de coerență, prezentul regulament ar trebui să intre în vigoare în aceeași zi ca și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014. Modificarea articolului 18 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, prevăzută prin prezentul regulament, ar trebui să se aplice începând cu 1 ianuarie 2014 pentru a garanta aplicarea în continuare a derogării introduse prin Regulamentul (UE, Euratom) nr. 1377/2014 până la intrarea în vigoare a prezentului regulament. Modificarea articolului 12 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 609/2014, prevăzută prin prezentul regulament, ar trebui să se aplice în cazul în care data intrării în vigoare a prezentului regulament este anterioară scadenței pentru resursa proprie. Cu toate acestea, din motive de proporționalitate, statele membre ar trebui, de asemenea, să beneficieze de limitarea majorării totale a ratei dobânzii, precum și de limitarea plății de dobânzi pentru resursele proprii bazate pe TVA numai în legătură cu întârzierile menționate la articolul 12 din Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014, astfel cum a fost modificat prin prezentul regulament, pentru resursele proprii care au fost datorate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul în care resursele proprii respective au fost aduse la cunoștință după această dată,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (UE, Euratom) nr. 609/2014 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3, al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Documentele justificative referitoare la procedurile și bazele statistice menționate la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003 se păstrează de către statele membre până la data de 30 noiembrie a celui de al patrulea an următor exercițiului financiar respectiv. Documentele justificative referitoare la baza pentru resursa proprie bazată pe TVA se păstrează pentru aceeași perioadă.”

2. Articolul 6 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Contabilitatea resurselor proprii se ține de către trezoreria fiecărui stat membru sau o entitate publică care exercită funcții similare (denumită în continuare „trezoreria”) sau de către banca centrală națională a fiecărui stat membru. Contabilitatea se structurează în funcție de natura resurselor.”;

- (b) la alineatul (3), al treilea paragraf se modifică după cum urmează:

- (i) la prima liniuță trimiterea la „articolul 10 alineatul (3)” se înlocuiește cu trimiterea la „articolul 10a alineatul (1)”;

- (ii) liniuța a doua se înlocuiește cu următorul text:

„— rezultatul calculului menționat la articolul 10b alineatul (5) primul paragraf se înregistrează anual, cu excepția regularizărilor speciale prevăzute la articolul 10b alineatul (2) litera (b), care se înregistrează în evidența contabilă în prima zi lucrătoare a lunii care urmează acordului încheiat între statul membru în cauză și Comisie.”

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

- (a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (i) primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următoarele texte:

„(1) Conform procedurii definite la articolele 10, 10a și 10b, fiecare stat membru înscrie resursele proprii în creditul contului deschis în acest scop în numele Comisiei la trezoreria sa sau la banca sa centrală națională. Sub rezerva aplicării unei dobânzi negative, astfel cum este menționat la al treilea paragraf, contul respectiv poate fi debitat numai în urma instrucțiunilor Comisiei.

Contul este în moneda națională și nu se percep pentru el comisioane sau dobânzi.”;

(ii) se adaugă un paragraf cu textul următor:

„În cazul în care se aplică dobândă negativă contului respectiv, respectivul stat membru creditează contul cu o sumă echivalentă cu suma dobânzii negative aplicate contului respectiv, cel târziu în prima zi lucrătoare a celei de a doua luni de la aplicarea unei astfel de dobânzi negative.”;

(b) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Statele membre sau băncile lor centrale naționale transmit Comisiei, prin mijloace electronice, următoarele:

(a) în ziua lucrătoare în care resursele proprii sunt creditate în contul Comisiei, un extras de cont sau o dovadă a realizării transferului care să arate că a fost creditat contul respectiv;

(b) fără a aduce atingere literei (a), cel târziu în a doua zi lucrătoare după creditarea contului, un extras de cont care să arate că a fost creditat contul respectiv.”

4. Articolul 10 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 10

Punerea la dispoziție a resurselor proprii tradiționale

(1) După deducerea cheltuielilor de colectare în conformitate cu articolul 2 alineatul (3) și cu articolul 10 alineatul (3) din Decizia 2014/335/UE, Euratom, înscrierea în evidența contabilă a resurselor proprii tradiționale menționate la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din decizia menționată se face cel târziu în prima zi lucrătoare după data de nouăsprezece a celei de a doua luni care urmează lunii în care s-a constatat dreptul în conformitate cu articolul 2 din prezentul regulament.

Cu toate acestea, în ceea ce privește drepturile înscrise în evidența contabilă separată în temeiul articolului 6 alineatul (3) al doilea paragraf, înscrierea trebuie să fie făcută cel târziu în prima zi lucrătoare după cea de a nouăsprezecea zi a celei de a doua luni care urmează lunii în care a avut loc recuperarea.

(2) Dacă este necesar, statele membre pot fi invitate de către Comisie să anticipeze cu o lună înscrierea resurselor, altele decât resursa proprie bazată pe TVA și resursa proprie bazată pe VNB, pe baza informațiilor de care dispun la data de cincisprezece a aceleiași luni.

Regularizarea fiecărei înscrieri anticipate se efectuează în luna următoare, cu ocazia efectuării înscrierii menționate la alineatul (1). Această regularizare constă în înscrierea negativă a unei sume egale cu aceea care a făcut obiectul înscrierii anticipate.

Articolul 10a

Punerea la dispoziție a resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB

(1) Resursa proprie bazată pe TVA și resursa proprie bazată pe VNB se creditează, ținând seama de impactul asupra resurselor respective al corecției acordate Regatului Unit pentru dezechilibre bugetare și al reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei, în prima zi lucrătoare a fiecărei luni, sub forma unei doisprezecimi din sumele totale relevante înscrise în buget, transformate în monedă națională la cursul de schimb din ultima zi de cotație a anului calendaristic care precede exercițiul bugetar, astfel cum este publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

(2) Pentru nevoile specifice de plată a cheltuielilor FEGA, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (*), și în funcție de situația trezoreriei Uniunii, statele membre ar putea fi invitate de Comisie să anticipeze, cu până la două luni în primul trimestru al exercițiului financiar, înscrierea unei doisprezecimi sau a unei fracțiuni de doisprezecime din sumele prevăzute în buget pentru resursa proprie bazată pe TVA și resursa proprie bazată pe VNB, ținând seama de impactul asupra acestor resurse al corecției acordate Regatului Unit pentru dezechilibre bugetare și al reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei.

Sub rezerva paragrafului al treilea, pentru nevoile specifice de plată a cheltuielilor fondurilor structurale și de investiții europene, în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (**) și în funcție de situația trezoreriei Uniunii, statele membre pot fi invitate de Comisie să anticipeze, în primele șase luni

ale exercițiului financiar, înscrierea cu până la o jumătate suplimentară de doisprezecime din sumele prevăzute în buget pentru resursa proprie bazată pe TVA și resursa proprie bazată pe VNB, ținând seama de impactul asupra acestor resurse al corecției acordate Regatului Unit pentru dezechilibre bugetare și al reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei.

Suma totală pe care statele membre o pot anticipa în aceeași lună, la invitația Comisiei, în conformitate cu primul și al doilea paragraf, nu depășește în niciun caz o sumă echivalentă cu două doisprezecimi suplimentare.

După primele șase luni, înscrierea lunară solicitată nu poate depăși o doisprezecime din resursele proprii bazate pe TVA și pe VNB, rămânând în limita sumelor înscrise în buget în acest scop.

Comisia informează în prealabil statele membre, cel târziu cu două săptămâni înainte de înscrierea solicitată, în conformitate cu primul și al doilea paragraf.

Comisia informează statele membre referitor la intenția sa de a solicita o astfel de înscriere cu mult timp înainte și cel târziu cu șase săptămâni înainte de solicitarea înscrierii, în conformitate cu al doilea paragraf.

Alineatul (4) referitor la suma care este înscrisă în luna ianuarie a fiecărui an și alineatul (5) aplicabil în situația în care bugetul nu este adoptat definitiv înainte de începerea exercițiului financiar se aplică acestor înscrieri anticipate.

(3) Orice modificare a cotei uniforme a resursei proprii bazate pe TVA, a cotei resursei proprii bazate pe VNB, a corecției acordate Regatului Unit pentru dezechilibre bugetare și a finanțării corecției respective, menționate la articolele 4 și 5 din Decizia 2014/335/UE, Euratom, precum și a finanțării reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei necesită adoptarea definitivă a unui buget rectificativ și implică regularizarea doisprezecimilor înscrise de la începutul exercițiului financiar.

Aceste regularizări se efectuează cu ocazia primei înscrieri după adoptarea definitivă a bugetului rectificativ, în cazul în care aceasta are loc înainte de data de șaisprezece a lunii. În caz contrar, regularizările se efectuează cu ocazia celei de a doua înscrieri după adoptarea definitivă. Prin derogare de la articolul 11 din Regulamentul financiar, regularizările respective sunt înscrise în evidența contabilă în raport cu exercițiul financiar al bugetului rectificativ corespunzător.

(4) Doisprezecimile aferente lunii ianuarie a fiecărui exercițiu financiar se calculează pe baza sumelor prevăzute în proiectul de buget menționat la articolul 314 alineatul (2) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) și convertite în monedă națională la cursul de schimb din prima zi de cotație după data de 15 decembrie a anului calendaristic precedent exercițiului bugetar; regularizarea acestor sume are loc cu ocazia înscrierilor pentru luna următoare.

(5) În cazul în care bugetul nu a fost adoptat definitiv cel târziu cu două săptămâni înaintea înscrierii pentru luna ianuarie a următorului exercițiu financiar, statele membre înscriu în prima zi lucrătoare din fiecare lună, inclusiv în luna ianuarie, o doisprezecime din suma aferentă resursei proprii bazate pe TVA și a resursei proprii bazate pe VNB înscrisă în ultimul buget adoptat definitiv, ținând seama de impactul asupra resurselor respective al corecției acordate Regatului Unit pentru dezechilibre bugetare și al reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei; regularizarea are loc la prima scadență după adoptarea definitivă a bugetului, dacă acesta este adoptat înainte de data de șaisprezece a lunii. În caz contrar, regularizarea se face la a doua scadență după adoptarea definitivă a bugetului.

(6) În cazul unor modificări ale datelor privind VNB în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003, nu se efectuează nicio revizuire ulterioară a finanțării reducerii brute acordate Danemarcei, Țărilor de Jos, Austriei și Suediei.

Articolul 10b

Regularizările resurselor proprii bazate pe TVA și pe VNB din exercițiile financiare precedente

(1) Pe baza declarației anuale privind baza pentru resursa proprie bazată pe TVA prevăzută la articolul 7 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89, fiecare stat membru este debitat în anul care urmează anului în care declarația respectivă a fost transmisă cu suma care rezultă din datele înscrise în declarația respectivă, prin aplicarea cotei uniforme adoptate pentru exercițiul financiar la care se referă declarația, și este creditat cu prele 12 plăți care au avut loc în cursul exercițiului financiar respectiv. Cu toate acestea, baza pentru resursa proprie

bazată pe TVA a fiecărui stat membru la care se aplică cota menționată nu poate depăși procentul din VNB stabilit la articolul 2 alineatul (1) litera (b) din Decizia 2014/335/UE, Euratom, astfel cum este menționat la articolul 2 alineatul (7) primul paragraf din respectiva decizie.

(2) Eventualele rectificări ale bazei pentru resursa proprie bazată pe TVA făcute în temeiul articolului 9 alineatul (1) din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 dau dreptul fiecărui stat membru vizat a cărui bază, acceptând rectificările respective, nu depășește procentele determinate la articolul 2 alineatul (1) litera (b) și la articolul 10 alineatul (2) din Decizia 2014/335/UE, Euratom, să regularizeze soldul stabilit în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, astfel:

- (a) rectificările menționate la articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 efectuate până la 31 iulie necesită o regularizare globală în următorul an;
- (b) o regularizare specială poate fi înscrisă în orice moment dacă statul membru în cauză și Comisia sunt de acord, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) primul paragraf din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89;
- (c) în cazul în care măsurile adoptate de Comisie în temeiul articolului 9 alineatul (1) paragraful al doilea din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89 în vederea rectificării bazei dau naștere la o regularizare specială a înscrierilor în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) din prezentul regulament, regularizarea respectivă se face la data stabilită de către Comisie în temeiul măsurilor respective.

Modificările VNB-ului menționate la alineatul (4) din prezentul articol dau naștere, de asemenea, la o regularizare a soldului pentru orice stat membru a cărui bază pentru resursa proprie bazată pe TVA, acceptând rectificările menționate la primul paragraf din prezentul alineat, este plafonată la procentele stabilite la articolul 2 alineatul (1) litera (b) și la articolul 10 alineatul (2) din Decizia 2014/335/UE, Euratom.

(3) Pe baza valorilor VNB-ului total exprimat în prețurile pieței și a componentelor acestuia din anul precedent, furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003, fiecare stat membru este debitat, în anul care urmează celui în care au fost furnizate valorile, cu o sumă calculată prin aplicarea la VNB-ul său a cotei adoptate pentru anul anterior celui în care au fost furnizate valorile și este creditat cu valoarea plăților efectuate în cursul anului respectiv.

(4) Eventualele modificări aduse VNB-ului din exercițiile financiare precedente, în temeiul articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003, sub rezerva articolului 5 din regulamentul respectiv, dau dreptul fiecărui stat membru vizat să regularizeze soldul stabilit în temeiul alineatului (3) al prezentului articol. După data de 30 noiembrie a celui de al patrulea an care urmează unui exercițiu financiar dat, eventualele modificări ale VNB-ului nu mai sunt luate în considerare, cu excepția punctelor notificate înainte de acest termen fie de către Comisie, fie de către statul membru.

(5) Pentru fiecare stat membru, Comisia calculează diferența dintre sumele care rezultă din regularizările menționate la alineatele (1) și (4), cu excepția regularizărilor speciale efectuate în temeiul alineatului (2) literele (b) și (c), și produsul dintre valorile totale ale regularizărilor și procentul reprezentat de VNB-ul statului membru respectiv din VNB-ul tuturor statelor membre, aplicabil la 15 ianuarie bugetului în vigoare pentru anul care urmează celui în care se furnizează datele pentru regularizări (denumită în continuare „suma netă”).

Pentru acest calcul sumele sunt convertite între moneda națională și moneda euro la cursul de schimb din ultima zi de cotație a anului calendaristic care precede anul de înscriere în evidența contabilă, astfel cum a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

Comisia informează statele membre cu privire la sumele care rezultă din acest calcul înainte de data de 1 februarie a anului care urmează anului în care au fost furnizate datele pentru regularizări. Fiecare stat membru înscrie valoarea netă în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) în prima zi lucrătoare din luna iunie a aceluiași an.

(6) Operațiunile la care se referă alineatele (1)-(5) din prezentul articol constituie operațiuni de venituri corespunzătoare exercițiului financiar în care acestea urmează să fie înscrise în contul menționat la articolul 9 alineatul (1).

(*) Regulamentul (UE) nr. 1307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 608).

(**) Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320)."

5. La articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Comisia calculează ajustarea în cursul anului care urmează exercițiului financiar în cauză.

Calcularea se efectuează pe baza datelor referitoare la exercițiul financiar relevant:

- (a) VNB-ul total la prețurile pieței și componentele acestuia, furnizat de statele membre în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1287/2003;
- (b) rezultatul bugetar al cheltuielilor operaționale aferente măsurii sau politici în cauză.

Pentru calcularea ajustării, suma totală a cheltuielilor în cauză, cu excepția celor finanțate de țări terțe participante, se înmulțește cu ponderea deținută de VNB-ul statului membru care are dreptul la ajustare în VNB-ul tuturor statelor membre. Ajustarea este finanțată de statele membre participante, în funcție de o scală stabilită prin împărțirea VNB-ului statului respectiv la VNB-ul tuturor statelor membre participante. În vederea calculării ajustării, conversia între moneda națională și euro se efectuează la cursul de schimb din ultima zi de cotație a anului calendaristic precedent exercițiului bugetar în cauză, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C.

Ajustarea corespunzătoare fiecărui an relevant se face o singură dată și este definitivă în cazul modificării ulterioare a VNB-ului considerat.”

6. Articolul 12 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 12

Dobânzile la sumele puse la dispoziție cu întârziere

(1) Orice întârziere în înscrierea în contul menționat la articolul 9 alineatul (1) are drept rezultat plata unor dobânzi de către statul membru în cauză.

(2) Pentru resursele proprii bazate pe TVA și pe VNB, dobânda devine exigibilă numai în legătură cu întârzierile la înscrierea sumelor:

- (a) menționate la articolul 10a;
- (b) care rezultă din calculul menționat la articolul 10b alineatul (5) primul paragraf, la momentul prevăzut la al treilea paragraf;
- (c) care rezultă din anumite ajustări la resursa proprie bazată pe TVA în temeiul articolului 10b alineatul (2) litera (c) din prezentul regulament, la data stabilită de către Comisie în conformitate cu măsurile adoptate de aceasta în temeiul articolului 9 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE, Euratom) nr. 1553/89;
- (d) care rezultă din nerespectarea de către un stat membru a obligației de a furniza rectificări la datele VNB necesare pentru abordarea aspectelor notificate de către Comisie sau de către statul membru, astfel cum se menționează la articolul 10b alineatul (4), în termenul explicit stabilit de Comisie. Dobânda la ajustările rezultate din astfel de rectificări se calculează începând cu prima zi lucrătoare din luna iunie a anului următor celui în care a expirat termenul explicit stabilit de Comisie.

(3) Se renunță la recuperarea sumelor aferente dobânzilor inferioare valorii de 500 EUR.

(4) Pentru statele membre care fac parte din Uniunea economică și monetară, rata dobânzii este egală cu rata aplicată de Banca Centrală Europeană principalelor sale operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii de scadență, publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, seria C, sau 0 %, alegându-se cea mai mare, majorată cu 2,5 puncte procentuale.

Rata respectivă se majorează cu 0,25 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere.

Majorarea totală efectuată în temeiul primului și celui de al doilea paragraf nu depășește 16 puncte procentuale. Rata majorată se aplică întregii perioade de întârziere.

(5) Pentru statele membre care nu fac parte din Uniunea economică și monetară, rata dobânzii este egală cu rata aplicată de băncile centrale pentru principalele lor operațiuni de refinanțare în prima zi a lunii în cauză sau 0 %, alegându-se cea mai mare, majorată cu 2,5 puncte procentuale. Pentru statele membre pentru care rata băncii centrale nu este disponibilă, rata dobânzii este egală cu rata cea mai echivalentă aplicată în prima zi a lunii în cauză pe piața monetară a statului membru, sau 0 %, alegându-se cea mai mare, majorată cu 2,5 puncte procentuale.

Rata respectivă se majorează cu 0,25 puncte procentuale pentru fiecare lună de întârziere.

Majorarea totală efectuată în temeiul primului și celui de al doilea paragraf nu depășește 16 puncte procentuale. Rata majorată se aplică întregii perioade de întârziere.

(6) Pentru plata dobânzilor prevăzute la alineatele (1) și (2) din prezentul articol, articolul 9 alineatele (2) și (3) se aplică *mutatis mutandis*.”

7. Articolul 13 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2) se adaugă un paragraf cu următorul text:

„Statele membre pot fi scutite de obligația de a pune la dispoziția Comisiei sumele corespunzătoare drepturilor prevăzute la articolul 2, în cazul în care respectivele drepturi se dovedesc imposibil de recuperat din cauza amânării înscrierii în evidența contabilă sau notificării datoriei vamale pentru a nu aduce atingere unei anchete penale care afectează interesele financiare ale Uniunii.”;

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În termen de trei luni de la adoptarea deciziei administrative menționate la alineatul (2) sau în conformitate cu termenele prevăzute la alineatul menționat anterior, statele membre transmit Comisiei un raport cuprinzând informații referitoare la cazurile în care s-a aplicat alineatul (2), cu condiția ca valoarea drepturilor implicate constatate să depășească 100 000 EUR.”

8. La articolul 14, alineatele (3) și (4) se înlocuiesc cu următorul text:

„(3) În cazul singular în care un beneficiar nu plătește un împrumut contractat sau garantat în conformitate cu regulamentele și deciziile adoptate de Consiliu sau de Parlamentul European și Consiliu, în condiții în care Comisia nu poate aplica alte măsuri prevăzute în dispozițiile financiare referitoare la aceste împrumuturi în perioada de timp necesară pentru a asigura respectarea obligațiilor legale ale Uniunii față de creditori, se pot aplica provizoriu alineatele (2) și (4), independent de condițiile de la alineatul (2), cu scopul de a asigura serviciul datoriei Uniunii.

(4) Sub rezerva paragrafului al doilea, diferența dintre totalul activelor și necesarul de lichidități se distribuie între statele membre, pe cât posibil, proporțional cu venitul la buget estimat a fi obținut de la statele membre.

Atunci când își acoperă necesarul de lichidități, Comisia urmărește să reducă impactul obligației statelor membre de a credita sume ale dobânzilor negative, în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) al treilea paragraf, prin retragerea cu prioritate din sumele creditate în conturile respective.”

9. Articolul 15 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 15

Executarea ordinelor de plată

(1) Statele membre sau băncile lor centrale naționale execută ordinele de plată ale Comisiei conform instrucțiunilor acesteia, în termen de maximum trei zile lucrătoare de la primirea respectivelor ordine. În cazul operațiunilor cu numerar, statele membre sau băncile lor centrale naționale execută ordinele în termenul impus de Comisie, care, cu excepția unor situații deosebite, le informează cu cel puțin o zi înainte de executarea ordinului.

(2) Statele membre sau băncile lor centrale naționale transmit Comisiei, prin mijloace electronice, cel târziu în a doua zi lucrătoare după realizarea fiecărei tranzacții, un extras de cont care să indice transferurile respective.”

10. Articolul 18 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 18

Abrogări

(1) Sub rezerva alineatului (2), Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 se abrogă cu efect de la 1 ianuarie 2014.

(2) Articolul 10 alineatul (7a) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 se abrogă cu efect de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.

(3) Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa II.”

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la data intrării în vigoare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 609/2014.

Sub rezerva celui de al treilea și a celui de al patrulea paragraf, prezentul regulament se aplică de la aceeași dată.

Articolul 1 punctul 6 se aplică la calcularea dobânzii pentru plata cu întârziere a resurselor proprii exigibile ulterior datei intrării în vigoare a prezentului regulament. Cu toate acestea, limitarea majorării totale a ratei dobânzii la 16 puncte procentuale, precum și limitarea plății dobânzilor pentru resursele proprii bazate pe TVA numai în legătură cu întârzierile la înscrierea sumelor rezultate din anumite regularizări, la data precizată în conformitate cu măsurile adoptate de Comisie, se aplică, de asemenea, la calcularea dobânzii pentru plata cu întârziere a resurselor proprii care au fost datorate înainte de data intrării în vigoare a prezentului regulament, în cazul în care resursele proprii respective au fost aduse la cunoștința Comisiei sau a statului membru în cauză după data intrării în vigoare a prezentului regulament.

Articolul 1 punctul 10 se aplică de la 1 ianuarie 2014.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 17 mai 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

M.H.P. VAN DAM

REGULAMENTUL (UE) 2016/805 AL COMISIEI

din 20 mai 2016

de modificare a anexei IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește *Streptomyces* K61 (anterior *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* tulpina O, FEN 560 (denumită, de asemenea, schinduf sau pulbere de semințe de schinduf), decanoatul de metil (CAS 110-42-9), octanoatul de metil (CAS 111-11-5) și amestecul de terpenoide QRD 460

(Text cu relevanță pentru SEE)

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 396/2005 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 februarie 2005 privind conținuturile maxime aplicabile reziduurilor de pesticide din sau de pe produse alimentare și hrana de origine vegetală și animală pentru animale și de modificare a Directivei 91/414/CEE ⁽¹⁾, în special articolul 5 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Pentru *Streptomyces* K61 (anterior *S. griseoviridis*), *Candida oleophila* tulpina O, FEN 560 (denumită, de asemenea, schinduf sau pulbere de semințe de schinduf) și amestecul de terpenoide QRD 460 nu au fost stabilite limite maxime de reziduuri (LMR-uri) specifice. Deoarece aceste substanțe nu au fost incluse în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005, se aplică valoarea implicită de 0,01 mg/kg prevăzută la articolul 18 alineatul (1) litera (b) din regulamentul respectiv. Decanoatul de metil (CAS 110-42-9) și octanoatul de metil (CAS 111-11-5) aparțin grupului de acizi grași C7-C20, care este inclus în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (2) În ceea ce privește FEN 560 (denumită, de asemenea, schinduf sau pulbere de semințe de schinduf), Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară (denumită în continuare „autoritatea”) a concluzionat ⁽²⁾ că este oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (3) În ceea ce privește amestecul de terpenoide QRD 460, autoritatea a concluzionat ⁽³⁾ că este oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (4) În ceea ce privește *Streptomyces* K61 (anterior *S. griseoviridis*) ⁽⁴⁾, autoritatea nu s-a putut pronunța cu privire la evaluarea riscului alimentar pentru consumatori, deoarece unele informații nu au fost disponibile și a fost necesară o analiză mai aprofundată de către gestionarii de risc. O astfel de analiză mai aprofundată a fost redată în raportul de reexaminare ⁽⁵⁾, care a concluzionat că riscul pe care îl prezintă metaboliții din această substanță la adresa omului este neglijabil. Prin urmare, este oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.
- (5) În ceea ce privește *Candida oleophila* tulpina O ⁽⁶⁾, autoritatea nu s-a putut pronunța cu privire la evaluarea riscului alimentar pentru consumatori, deoarece unele informații nu au fost disponibile și a fost necesară o analiză mai aprofundată de către gestionarii de risc. O astfel de analiză mai aprofundată a fost redată în raportul de reexaminare ⁽⁷⁾, care a concluzionat că riscul pe care îl prezintă metaboliții din această substanță la adresa omului este neglijabil. Prin urmare, este oportună includerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005.

⁽¹⁾ JO L 70, 16.3.2005, p. 1.

⁽²⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance fenugreek seed powder (FEN 560)” [„Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active pulbere de semințe de schinduf (FEN 560)”. EFSA Journal 2010; 8(3):1448, 50 pp.

⁽³⁾ EFSA (Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară), 2014. „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance terpenoid blend QRD-460” [„Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active «amestec de terpenoide QRD 460»”. EFSA Journal 2014;12(10):3816, 41 pp.

⁽⁴⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Streptomyces* K61 (formerly *Streptomyces griseoviridis*)” [„Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active *Streptomyces* K61 (anterior *Streptomyces griseoviridis*)”. EFSA Journal 2013;11(1):3061, 40 pp.

⁽⁵⁾ Raportul de reexaminare pentru substanța activă *Streptomyces* K61 (anterior *Streptomyces griseoviridis*), finalizat în cadrul reuniunii din 11 iulie 2008 a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, în vederea includerii substanței active *Streptomyces* K61 (anterior *Streptomyces griseoviridis*) în anexa I la Directiva 91/414/CEE. SANCO/1865/08 – rev. 5, 11 iulie 2014.

⁽⁶⁾ Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară; „Conclusion on the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance *Candida oleophila* strain O” [„Concluzia evaluării *inter pares* a riscului utilizării ca pesticid a substanței active *Candida oleophila* tulpina O”. EFSA Journal 2012;10(11):2944, 27 pp.

⁽⁷⁾ Raportul de reexaminare pentru substanța activă *Candida oleophila* tulpina O, finalizat în cadrul reuniunii din 15 martie 2013 a Comitetului permanent pentru lanțul alimentar și sănătatea animală, în vederea aprobării substanței *Candida oleophila* tulpina O ca substanță activă în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1107/2009. SANCO/10395/2013 rev. 1, 15 martie 2014.

- (6) Substanța decanoat de metil (CAS 110-42-9) a fost inclusă în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ prin Directiva 2008/127/CE a Comisiei ⁽²⁾ și se consideră că a fost aprobată prin Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾. Pentru această substanță, nu s-au identificat niciun fel de impurități relevante. În plus, expunerea naturală la decanoat de metil este mult mai ridicată decât cea legată de utilizarea acestei substanțe ca produs de protecție a plantelor. Prin urmare, este oportună menținerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005, însă separat de grupul de acizi grași C7-C20, pentru a asigura transparența.
- (7) Substanța octanoat de metil (CAS 111-11-5) a fost inclusă în anexa I la Directiva 91/414/CEE a Consiliului prin Directiva 2008/127/CE și se consideră că a fost aprobată prin Regulamentul (CE) nr. 1107/2009. Pentru această substanță, nu s-au identificat niciun fel de impurități relevante. În plus, expunerea naturală la octanoat de metil este mult mai ridicată decât cea legată de utilizarea acestei substanțe ca produs de protecție a plantelor. Prin urmare, este oportună menținerea acestei substanțe în anexa IV la Regulamentul (CE) nr. 396/2005, însă separat de grupul de acizi grași C7-C20, pentru a asigura transparența.
- (8) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 396/2005 ar trebui modificat în consecință.
- (9) Măsurile prevăzute în prezentul regulament sunt conforme cu avizul Comitetului permanent pentru plante, animale, produse alimentare și hrană pentru animale,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

În anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 396/2005 se introduc în ordine alfabetică următoarele mențiuni: „*Streptomyces* K61 (anterior *S. griseoviridis*)”, „*Candida oleophila* tulpina O”, „FEN 560 (denumită, de asemenea, schinduf sau pulbere de semințe de schinduf)”, „decanoat de metil (CAS 110-42-9)”, „octanoat de metil (CAS 111-11-5)” și „amestec de terpenoide QRD 460”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2016.

Pentru Comisie

Președintele

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Directiva 91/414/CEE a Consiliului din 15 iulie 1991 privind introducerea pe piață a produselor de uz fitosanitar (JO L 230, 19.8.1991, p. 1)

⁽²⁾ Directiva 2008/127/CE a Comisiei din 18 decembrie 2008 de modificare a Directivei 91/414/CEE a Consiliului în vederea includerii mai multor substanțe active (JO L 344, 20.12.2008, p. 89).

⁽³⁾ Regulamentul (CE) nr. 1107/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 octombrie 2009 privind introducerea pe piață a produselor fitosanitare și de abrogare a Directivelor 79/117/CEE și 91/414/CEE ale Consiliului (JO L 309, 24.11.2009, p. 1).

REGULAMENTUL DE PUNERE ÎN APLICARE (UE) 2016/806 AL COMISIEI**din 20 mai 2016****de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume**

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 al Comisiei din 7 iunie 2011 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului în ceea ce privește sectorul fructelor și legumelor și sectorul fructelor și legumelor prelucrate ⁽²⁾, în special articolul 136 alineatul (1),

întrucât:

- (1) Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din cadrul Runde Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XVI la regulamentul respectiv.
- (2) Valoarea forfetară de import se calculează în fiecare zi lucrătoare, în conformitate cu articolul 136 alineatul (1) din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011, ținând seama de datele zilnice variabile. Prin urmare, prezentul regulament trebuie să intre în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 136 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 543/2011 sunt stabilite în anexa la prezentul regulament.

*Articolul 2*Prezentul regulament intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 20 mai 2016.

*Pentru Comisie,**pentru președinte*

Jerzy PLEWA

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală⁽¹⁾ JO L 347, 20.12.2013, p. 671.⁽²⁾ JO L 157, 15.6.2011, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)		
Codul NC	Codul țării terțe ⁽¹⁾	Valoarea forfetară de import
0702 00 00	MA	104,4
	TR	63,7
	ZZ	84,1
0707 00 05	TR	105,8
	ZZ	105,8
0709 93 10	TR	138,4
	ZZ	138,4
0805 10 20	EG	47,0
	IL	62,4
	MA	54,9
	TR	41,8
	ZA	75,5
	ZZ	56,3
0805 50 10	AR	166,2
	TR	143,1
	ZA	190,7
	ZZ	166,7
0808 10 80	AR	111,7
	BR	101,6
	CL	124,4
	CN	107,2
	NZ	157,8
	US	198,5
	ZA	103,2
	ZZ	129,2

⁽¹⁾ Nomenclatura țărilor stabilită prin Regulamentul (UE) nr. 1106/2012 al Comisiei din 27 noiembrie 2012 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 471/2009 al Parlamentului European și al Consiliului privind statisticile comunitare privind comerțul exterior cu țările terțe, în ceea ce privește actualizarea nomenclatorului țărilor și teritoriilor (JO L 328, 28.11.2012, p. 7). Codul „ZZ” desemnează „alte origini”.

DECIZII

DECIZIA (UE) 2016/807 A CONSILIULUI

din 15 martie 2016

privind poziția care urmează să fie adoptată, în numele Uniunii Europene, în cadrul Organizației Maritime Internaționale (OMI) cu ocazia celei de a 40-a sesiuni a Comitetului de facilitare, a celei de a 69-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin și a celei de a 96-a sesiuni a Comitetului pentru siguranță maritimă cu privire la adoptarea unor modificări aduse Convenției privind facilitarea, anexei IV la Convenția MARPOL, regulilor II-2/13 și II-2/18 din Convenția SOLAS, Codului de sisteme de rezistență la incendiu și Codului privind programul de inspecții intensificate din 2011

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 100 alineatul (2), coroborat cu articolul 218 alineatul (9),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

întrucât:

- (1) Măsurile luate de Uniune în sectorul transportului maritim ar trebui să urmărească îmbunătățirea siguranței maritime, protejarea mediului marin și facilitarea traficului maritim internațional.
- (2) Comitetul de facilitare al OMI (FAL), reunit cu ocazia celei de a 39-a sesiuni, a aprobat modificările aduse Convenției din 1965 privind facilitarea traficului maritim internațional (Convenția FAL). Se preconizează că aceste modificări vor fi adoptate cu ocazia celei de a 40-a sesiuni a FAL din luna aprilie 2016.
- (3) Comitetul pentru protecția mediului marin (MEPC) al OMI, reunit în cadrul celei de a 68-a sesiuni (MEPC 68), a convenit că au fost primite suficiente notificări în temeiul regulii 13 din anexa IV la Convenția internațională pentru prevenirea poluării de către nave (anexa IV la Convenția MARPOL) pentru ca o parte a Mării Baltice să fie desemnată zonă specială. În consecință, ar putea fi stabilite, pentru zona specială în cauză, date efective de la care respectiva desemnare prevăzută în regula 11.3 din anexa IV la Convenția MARPOL să producă efecte. MEPC 68 a concluzionat că este nevoie de modificări ale regulilor 1 și 11 din anexa IV la Convenția MARPOL pentru ca desemnarea părții respective ca zonă specială să producă efecte și că, în acest sens, ar trebui propuse modificări la anexa IV la Convenția MARPOL. Se preconizează că aceste modificări vor fi adoptate în cadrul celei de a 69-a sesiuni a MEPC din luna aprilie 2016.
- (4) Comitetul pentru siguranță maritimă (MSC) al OMI, reunit în cadrul celei de a 95-a sesiuni, a aprobat modificările regulilor II-2/13 și II-2/18 din Convenția internațională pentru ocrotirea vieții omenești pe mare (SOLAS), ale Codului internațional de sisteme de rezistență la incendiu (Codul FSS), precum și ale Codului privind programul de inspecții intensificate din 2011 (Codul ESP din 2011). Se preconizează că aceste modificări vor fi adoptate în cadrul celei de a 96-a sesiuni a MSC din luna mai 2016.
- (5) Revizuirea generală a Convenției FAL modernizează dispozițiile acesteia, luând în considerare evoluțiile din domeniul transmiterii de informații și de date prin mijloace electronice și prin conceptul interfeței unice. Aceasta introduce, în special, măsuri relevante pentru Uniune referitoare la introducerea numerelor de viză pe listele pasagerilor, dar nu și pe listele echipajului, precum și dreptul autorităților de a introduce obligativitatea depunerii formularelor în format electronic. Articolele 5 și 7 din Directiva 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ prevăd că formalitățile de raportare pentru nave la sosirea în porturile statelor membre și la plecarea din acestea se acceptă, începând cu 1 iunie 2015, exclusiv în format electronic printr-o interfață unică și că statele membre acceptă, până la data respectivă, formularele FAL în format de hârtie în vederea îndeplinirii formalităților de raportare. Directiva 2010/65/UE prevede, de asemenea, că informațiile solicitate în conformitate

⁽¹⁾ Directiva 2010/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind formalitățile de raportare aplicabile navelor la sosirea în și/sau la plecarea din porturile statelor membre și de abrogare a Directivei 2002/6/CE (JO L 283, 29.10.2010, p. 1).

cu un act legislativ al Uniunii trebuie furnizate în format electronic începând cu 1 iunie 2015. Cerința de a include un număr de viză, dacă este cazul, pe listele echipajului și ale pasagerilor este prevăzută în anexa VI punctul 3.1.2 din Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

- (6) Articolul VIII din Convenția FAL impune părților contractante la Convenția FAL care consideră că este imposibil să se conformeze oricărui standard din Convenția FAL sau care apreciază, din motive speciale, ca fiind necesară adoptarea unor cerințe documentare și proceduri ce diferă de cele prevăzute de acel standard să notifice secretarului general diferențele în cauză. Unele cerințe prevăzute în Directiva 2010/65/UE și în Regulamentul (CE) nr. 562/2006 impun obligații mai stricte decât normele relevante prevăzute în Convenția FAL și, prin urmare, reprezintă o diferență în sensul articolului VIII din convenția respectivă, diferență care trebuie notificată.
- (7) Modificările aduse anexei IV la Convenția MARPOL sunt menite să asigure cadrul juridic pentru implementarea acordului de către MEPC 68, potrivit căruia au fost primite suficiente notificări cu privire la disponibilitatea instalațiilor portuare de preluare pentru a permite prevederilor privind zona specială a Mării Baltice să intre în vigoare și, prin urmare, ar putea fi stabilite datele efective ale desemnării părții Mării Baltice ca zonă specială, în conformitate cu notificările respective. Articolul 4 din Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ prevede disponibilitatea instalațiilor portuare de preluare, aspect la care se referă și regula 12bis a Rezoluției MEPC.200(62) a OMI, în scopul reducerii deversării în mare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură, în special a deversărilor ilegale, provenite de la navele care utilizează porturi din Uniune.
- (8) Modificările regulii II-2/13 din Convenția SOLAS vor stabili cerințele pentru evaluarea rutelor de evacuare printr-o analiză privind evacuarea în cadrul procesului de proiectare, care urmează să fie aplicate noilor nave de pasageri ro-ro și altor nave de pasageri care transportă peste 36 de pasageri. Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ se aplică navelor de pasageri și ambarcațiunilor de mare viteză pentru pasageri angajate în curse interne. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din directiva respectivă prevede că navele noi de pasageri din clasa A urmează să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare. Mai mult, Directiva 2009/45/CE stabilește norme detaliate cu privire la rutele de evacuare ale navelor de pasageri ro-ro pentru navele din clasele B, C și D, astfel cum se prevede în anexa I capitolul II partea B punctul 6-1.
- (9) Modificările regulii II-2/18 din Convenția SOLAS privind zonele de aterizare cu elicoptere pe noile nave de pasageri ro-ro vor prevedea obligativitatea dispozițiilor din Circulara MSC.1/Circ.1431 a OMI din 31 mai 2012 privind Orientările pentru aprobarea mijloacelor de stingere a incendiilor cu spumă pentru dotarea elicopterelor. Regula 18 partea B capitolul II-2 din anexa I la Directiva 2009/45/CE prevede că navele dotate cu punți de aterizare pentru elicoptere urmează să respecte cerințele regulii din Convenția SOLAS conform revizuirii din 1 ianuarie 2003, care, în prezent, se așteaptă să fie modificate.
- (10) Capitolul 8 revizuit al Codului FSS va prevedea acordarea unei atenții speciale specificației privind calitatea apei furnizate de producătorul sistemului pentru a preveni coroziunea și blocarea interne ale aspersoarelor. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/45/CE prevede că navele noi de pasageri din clasa A trebuie să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare, inclusiv Codul FSS devenit obligatoriu în temeiul Convenției SOLAS prin Rezoluția MSC.99(73) a OMI. În plus, Directiva 2009/45/CE stabilește norme detaliate cu privire la stingerea incendiilor pentru navele din clasele B, C și D, astfel cum prevede anexa I capitolul II-2 partea A punctele 4.5 și 4.8.
- (11) Noul capitol 17 din Codul FSS va descrie în detaliu specificațiile privind mijloacele de stingere a incendiilor cu spumă pentru protecția amenajărilor destinate elicopterelor, astfel cum prevede capitolul II-2 din Convenția SOLAS. Articolul 6 alineatul (2) litera (a) punctul (i) din Directiva 2009/45/CE prevede că navele noi de pasageri din clasa A trebuie să respecte integral cerințele Convenției SOLAS din 1974, cu modificările ulterioare, inclusiv Codul FSS devenit obligatoriu în temeiul Convenției SOLAS prin Rezoluția MSC.99(73) a OMI. Mai mult, Directiva 2009/45/CE stabilește norme detaliate cu privire la cerințele speciale pentru amenajările destinate elicopterelor pentru navele din clasele B, C și D, astfel cum se prevede în anexa I capitolul II partea B punctul 18.
- (12) În măsura în care modificările aduse regulii II-2/13 din Convenția SOLAS, regulii II-2/18 din Convenția SOLAS, capitolului 8 din Codul FSS și noului capitol 17 din Codul FSS pot afecta dispozițiile Directivei 2009/45/CE privind navele de pasageri și ambarcațiunile de pasageri de mare viteză angajate în curse interne, respectivele modificări intră în sfera competenței exclusive a Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2000/59/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 noiembrie 2000 privind instalațiile portuare de preluare a deșeurilor provenite din exploatarea navelor și a reziduurilor de încărcătură (JO L 332, 28.12.2000, p. 81).

⁽³⁾ Directiva 2009/45/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind normele și standardele de siguranță pentru navele de pasageri (JO L 163, 25.6.2009, p. 1).

- (13) Modificările Codului ESP din 2011 sunt menite să armonizeze utilizarea termenilor privind organizațiile recunoscute. Conform articolelor 5 și 6 din Regulamentul (UE) nr. 530/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, aplicarea Schemei de evaluare a stării navei (CAS) a OMI este obligatorie pentru petrolierele cu cocă simplă mai vechi de 15 ani. Programul de inspecții intensificate efectuate cu ocazia inspecțiilor la vrachiere și petroliere sau programul de inspecții intensificate (ESP) specifică modul în care trebuie realizată această evaluare intensificată. Deoarece CAS utilizează ESP ca instrument pentru a-și atinge scopul, orice modificare a inspecțiilor ESP va fi aplicabilă automat prin Regulamentul (UE) nr. 530/2012.
- (14) Uniunea nu este nici membră a OMI, nici parte contractantă la convențiile și codurile relevante. Prin urmare, este necesară autorizarea statelor membre de către Consiliu să exprime poziția Uniunii și să își exprime acordul în sensul respectării respectivelor modificări, în măsura în care acestea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 40-a sesiuni a Comitetului de facilitare al OMI este favorabilă adoptării modificărilor aduse Convenției privind facilitarea, astfel cum sunt prevăzute în documentul FAL 40/3 al OMI.

Articolul 2

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 69-a sesiuni a Comitetului pentru protecția mediului marin al OMI este favorabilă adoptării modificărilor aduse regulilor 1 și 11 din anexa IV la Convenția MARPOL, astfel cum sunt prevăzute în anexa la documentul MEPC 69/3/3 al OMI.

Articolul 3

Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii în cadrul celei de a 96-a sesiuni a Comitetului OMI pentru siguranța maritimă este favorabilă adoptării următoarelor modificări aduse:

- regulii II-2/13 din Convenția SOLAS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 14 la documentul MSC 95/22/add.2 al OMI;
- regulii II-2/18 din Convenția SOLAS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 2 la documentul SSE 2/20 al OMI;
- capitolului 8 din Codul FSS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 18 punctul 1 din documentul 95/22/add.2 al OMI;
- capitolului 17 din Codul FSS, astfel cum sunt prevăzute în anexa 18 punctul 2 din documentul 95/22/add.2 al OMI;
- Codului ESP din 2011, astfel cum sunt prevăzute în anexa 15 din documentul 95/22/add.2 al OMI.

Articolul 4

(1) Poziția care urmează să fie adoptată în numele Uniunii, astfel cum este prevăzută la articolele 1, 2 și 3, se exprimă de către statele membre care sunt membre ale OMI, acționând împreună în interesul Uniunii.

(2) Se poate conveni asupra unor modificări minore ale pozițiilor menționate la articolele 1, 2 și 3, fără a fi necesară o decizie suplimentară a Consiliului.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 530/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iunie 2012 privind accelerarea introducerii cerințelor referitoare la coca dublă sau a unor standarde de proiectare echivalente pentru petrolierele cu cocă simplă (JO L 172, 30.6.2012, p. 3).

Articolul 5

Prin prezenta decizie, statele membre sunt autorizate să își exprime acordul, în interesul Uniunii, în sensul respectării modificărilor menționate la articolele 1, 2 și 3, în măsura în care acestea intră în sfera competenței exclusive a Uniunii.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 15 martie 2016.

Pentru Consiliu

Președintele

A.G. KOENDERS

DECIZIA (PESC) 2016/808 A COMITETULUI POLITIC ȘI DE SECURITATE**din 18 mai 2016****privind numirea comandantului operației UE pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) (ATALANTA/2/2016)**

COMITETUL POLITIC ȘI DE SECURITATE,

având în vedere Tratatul privind Uniunea Europeană, în special articolul 38,

având în vedere Acțiunea comună 2008/851/PESC a Consiliului din 10 noiembrie 2008 privind operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei ⁽¹⁾, în special articolul 6,

întrucât:

- (1) În temeiul articolului 6 alineatul (1) din Acțiunea comună 2008/851/PESC, Consiliul a autorizat Comitetul politic și de securitate (COPS) să ia decizii privind numirea comandantului operației UE pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (denumit în continuare „comandantul operației UE”).
- (2) La 3 iulie 2014, COPS a adoptat Decizia 2014/433/PESC ⁽²⁾ de numire a generalului-maior Martin SMITH în calitate de comandant al operației UE.
- (3) Regatul Unit a propus ca generalul de brigadă Robert A. MAGOWAN să succedă generalului-maior Martin SMITH în calitate de comandant al operației UE.
- (4) Comitetul militar al UE sprijină această propunere.
- (5) În conformitate cu articolul 5 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Danemarca nu participă la elaborarea și la punerea în aplicare a deciziilor și a acțiunilor Uniunii care au implicații în materie de apărare,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Generalul de brigadă Robert A. MAGOWAN este numit, începând cu 3 iunie 2016, în calitate de comandant al operației UE pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta).

Articolul 2

Decizia 2014/433/PESC se abrogă.

⁽¹⁾ JO L 301, 12.11.2008, p. 33.⁽²⁾ Decizia ATALANTA/3/2014 a Comitetului politic și de securitate din 3 iulie 2014 privind numirea comandantului operației UE pentru operația militară a Uniunii Europene în vederea unei contribuții la descurajarea, prevenirea și reprimarea actelor de piraterie și de jaf armat din largul coastelor Somaliei (Atalanta) (2014/433/PESC) (JO L 198, 5.7.2014, p. 5).

Articolul 3

Prezenta decizie intră în vigoare la data adoptării.

Prezenta decizie se aplică de la 3 iunie 2016.

Adoptată la Bruxelles, 18 mai 2016,

Pentru Comitetul politic și de securitate

Președintele

W. STEVENS

DECIZIA (UE) 2016/809 A COMISIEI

din 20 mai 2016

privind notificarea de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a intenției sale de a participa la anumite acte ale Uniunii în domeniul cooperării polițienești adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și care nu fac parte din acquis-ul Schengen

COMISIA EUROPEANĂ,

având în vedere Protocolul nr. 36 privind dispozițiile tranzitorii, în special articolul 10 alineatul (5), coroborat cu articolul 4 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție și cu articolul 331 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

întrucât:

- (1) Articolul 10 alineatul (4) din Protocolul nr. 36 permite Regatului Unit, cu cel puțin șase luni înainte de expirarea perioadei de tranziție de cinci ani prevăzute la articolul 10 alineatul (3) din Protocolul nr. 36, să notifice Consiliului faptul că nu acceptă, referitor la acte ale Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona, atribuțiile Comisiei și ale Curții de Justiție prevăzute la articolul 10 alineatul (1) din Protocolul nr. 36.
- (2) Prin scrisoarea adresată președintelui Consiliului la data de 24 iulie 2013, Regatul Unit a făcut uz de această posibilitate, notificându-i acestuia faptul că nu acceptă atribuțiile în cauză ale Comisiei și ale Curții de Justiție, prin urmare actele relevante în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală au încetat să i se aplice Regatului Unit de la data de 1 decembrie 2014.
- (3) Articolul 10 alineatul (5) din Protocolul nr. 36 permite Regatului Unit să își notifice intenția de a participa la actele care au încetat să i se aplice.
- (4) Prin intermediul Deciziei 2014/858/UE a Comisiei ⁽¹⁾ s-a confirmat participarea Regatului Unit la anumite acte.
- (5) Prin Decizia 2014/836/UE a Consiliului ⁽²⁾ s-a confirmat faptul că Decizia 2008/615/JAI a Consiliului ⁽³⁾, Decizia 2008/616/JAI a Consiliului ⁽⁴⁾ și Decizia-cadru 2009/905/JAI a Consiliului ⁽⁵⁾ (denumite în continuare „deciziile Prüm”) au încetat să se mai aplice Regatului Unit începând cu data de 1 decembrie 2014, Regatul Unit nemaiaivând acces la baza de date Eurodac în scopul asigurării respectării legii atât timp cât nu participă la deciziile Prüm. De asemenea, prin Decizia 2014/836/UE, i s-a solicitat Regatului Unit să efectueze o analiză economică și operațională completă de evaluare a beneficiilor și avantajelor practice ale participării la deciziile Prüm. Regatul Unit a efectuat analiza economică și operațională, iar Parlamentul național a votat în favoarea participării la deciziile Prüm.
- (6) Prin Decizia 2014/857/UE a Consiliului ⁽⁶⁾ s-a confirmat notificarea de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a intenției sale de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen incluse în acte ale Uniunii din domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală.

⁽¹⁾ Decizia 2014/858/UE a Comisiei din 1 decembrie 2014 privind notificarea de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a intenției sale de a participa la actele Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală, adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona și care nu fac parte din acquis-ul Schengen (JO L 345, 1.12.2014, p. 6).

⁽²⁾ Decizia 2014/836/UE a Consiliului din 27 noiembrie 2014 de stabilire a anumitor măsuri tranzitorii și măsuri care decurg din încetarea participării Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord la anumite acte ale Uniunii din domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală adoptate înainte de intrarea în vigoare a Tratatului de la Lisabona (JO L 343, 28.11.2014, p. 11).

⁽³⁾ Decizia 2008/615/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 1).

⁽⁴⁾ Decizia 2008/616/JAI a Consiliului din 23 iunie 2008 privind punerea în aplicare a Deciziei 2008/615/JAI privind intensificarea cooperării transfrontaliere, în special în domeniul combaterii terorismului și a criminalității transfrontaliere (JO L 210, 6.8.2008, p. 12).

⁽⁵⁾ Decizia-cadru 2009/905/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind acreditarea furnizorilor de servicii de expertiză criminalistică care efectuează activități de laborator (JO L 322, 9.12.2009, p. 14).

⁽⁶⁾ Decizia 2014/857/UE a Consiliului din 1 decembrie 2014 privind notificarea de către Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord a intenției de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen incluse în acte ale Uniunii în domeniul cooperării polițienești și al cooperării judiciare în materie penală și de modificare a Deciziilor 2000/365/CE și 2004/926/CE (JO L 345, 1.12.2014, p. 1).

- (7) Prin scrisoarea adresată președintelui Consiliului la 22 ianuarie 2016, Regatul Unit a invocat din nou articolul 10 alineatul (5) din Protocolul nr. 36, pentru a-și notifica intenția de a participa la Decizia 2008/615/JAI, Decizia 2008/616/JAI și Decizia-cadru 2009/905/JAI.
- (8) Pentru actele care nu fac parte din *acquis-ul Schengen*, articolul 10 alineatul (5) din Protocolul nr. 36 face referire la Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție. Articolul 4 din Protocolul nr. 21 se referă la procedura prevăzută la articolul 331 alineatul (1) din TFUE. Conform acestei din urmă dispoziții, Comisia confirmă participarea statului membru care își exprimă intenția să participe și constată, după caz, îndeplinirea condițiilor de participare.
- (9) Conform articolului 10 alineatul (5) a patra teză din Protocolul nr. 36, instituțiile Uniunii și Regatul Unit încearcă să restabilească o participare cât mai largă a Regatului Unit la *acquis-ul Uniunii* referitor la spațiul de libertate, securitate și justiție, fără ca aceasta să afecteze semnificativ funcționarea practică a diverselor sale părți și respectând, totodată, coerența lor.
- (10) Condițiile prevăzute la articolul 10 alineatul (5) a patra teză din Protocolul nr. 36 sunt îndeplinite pentru actele în legătură cu care Regatul Unit și-a notificat intenția de a participa.
- (11) Participarea Regatului Unit la actele enumerate la considerentul (7) ar trebui, prin urmare, să fie confirmată,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Se confirmă participarea Regatului Unit la următoarele decizii ale Consiliului:

Decizia 2008/615/JAI,

Decizia 2008/616/JAI și

Decizia-cadru 2009/905/JAI.

Articolul 2

Prezenta decizie se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Aceasta intră în vigoare la 21 mai 2016.

Adoptată la Bruxelles, 20 mai 2016.

Pentru Comisie
Președintele
Jean-Claude JUNCKER

DECIZIA (UE) 2016/810 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 28 aprilie 2016****privind o a doua serie de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (BCE/2016/10)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 prima liniuță, articolul 12.1, articolul 18.1 a doua liniuță și articolul 34.1 a doua liniuță,

întrucât:

- (1) Decizia BCE/2014/34 ⁽¹⁾ prevede o serie de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (*targeted longer-term refinancing operations* – denumită în continuare „TLTRO”) care urmează să fie desfășurate pe o perioadă de doi ani, din 2014 până în 2016.
- (2) La 10 martie 2016, în scopul îndeplinirii mandatului său de asigurare a stabilității prețurilor, Consiliul guvernantilor a decis să lanseze o nouă serie de patru operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (denumită în continuare „TLTRO-II”), în scopul relaxării în continuare a condițiilor de creditare din sectorul privat și al stimulării creării de credit. TLTRO-II urmăresc să întărească transmiterea politicii monetare prin stimularea suplimentară a creditării bancare acordate sectorului privat nefinanciar, respectiv gospodăriile populației și societățile nefinanciare, în statele membre a căror monedă este euro. Această măsură nu intenționează să sprijine creditele bancare pentru locuințe acordate gospodăriilor populației. Creditarea eligibilă acordată sectorului privat nefinanciar în contextul acestei măsuri exclude astfel creditele pentru locuințe acordate gospodăriilor populației. Împreună cu alte măsuri non-standard existente, TLTRO-II sunt menite să contribuie la o întoarcere pe termen mediu a ratelor inflației la valori mai mici, dar apropiate de 2 %.
- (3) Ca și în cazul primei serii de TLTRO, pentru a facilita participarea instituțiilor care, din motive organizatorice, se împrumută de la Eurosistem prin utilizarea unei structuri de grup, participarea la TLTRO-II va fi posibilă pe bază de grup atunci când există o bază instituțională pentru tratamentul de grup. Participarea pe bază de grup se va desfășura printr-un anumit membru al grupului și atunci când sunt îndeplinite condițiile stabilite. De asemenea, pentru a se aborda chestiunile referitoare la distribuția lichidității intragrup, în cazul grupurilor care sunt înființate pe baza legăturilor strânse dintre membri, toți membrii grupului vor trebui să confirme în mod oficial în scris participarea acestora la grup. Un grup TLTRO care a fost recunoscut în scopurile TLTRO în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 poate participa la TLTRO-II în calitate de grup TLTRO-II sub rezerva anumitor proceduri privind notificarea și recunoașterea.
- (4) Suma totală care poate fi împrumutată în cadrul tuturor TLTRO-II va fi determinată pe baza soldului total de credite eligibile acordate sectorului privat nefinanciar al unui participant la data de 31 ianuarie 2016 minus orice sumă împrumutată anterior de participantul la TLTRO-II în cadrul primelor două TLTRO desfășurate în septembrie și decembrie 2014 în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 și încă nerambursate la data decontării unei TLTRO-II.
- (5) Rata dobânzii aplicabilă fiecărei TLTRO-II va fi determinată pe baza istoricului de credit al participantului în perioada 1 februarie 2016-31 ianuarie 2018 în conformitate cu principiile stabilite în prezenta decizie.
- (6) După 24 de luni de la decontarea fiecărei TLTRO-II, participanții vor avea posibilitatea de a rambursa pe bază trimestrială sumele alocate în conformitate cu procedurile stabilite.
- (7) Instituțiile care doresc să participe la TLTRO-II vor face obiectul anumitor cerințe de raportare. Datele raportate vor fi utilizate: (a) pentru a determina alocarea de creditare; (b) pentru calcularea valorii de referință aplicabile; (c) pentru evaluarea performanțelor participanților față de valorile de referință ale acestora; și (d) în scopuri analitice,

⁽¹⁾ Decizia BCE/2014/34 din 29 iulie 2014 privind măsuri legate de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (JO L 258, 29.8.2014, p. 11).

astfel cum poate fi necesar pentru îndeplinirea misiunilor Eurosistemului. De asemenea, se preconizează că băncile centrale naționale ale statelor membre a căror monedă este euro (denumite în continuare „BCN”) care primesc datele raportate pot să le comunice în cadrul Eurosistemului, în măsura și la nivelul necesar pentru punerea corespunzătoare în aplicare a cadrului TLTRO-II, precum și pentru analiza eficacității acestuia și în alte scopuri analitice ale Eurosistemului. Datele raportate pot fi partajate în cadrul Eurosistemului în scopul validării datelor furnizate.

- (8) Pentru a acorda instituțiilor de credit timp suficient pentru efectuarea pregătirilor operaționale pentru prima TLTRO-II, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare fără întârzieri nejustificate,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentei decizii, se aplică următoarele definiții:

1. „creditare netă de referință” înseamnă valoarea creditării nete eligibile pe care un participant trebuie să o depășească în perioada 1 februarie 2016-31 ianuarie 2018 pentru a se califica pentru o rată a dobânzii la împrumuturile TLTRO-II ale participantului care este mai scăzută decât rata inițială aplicată și care se calculează în conformitate cu principiile și detaliile prevăzute la articolul 4 și, respectiv, în anexa I;
2. „sold de referință” înseamnă suma dintre soldul creditelor eligibile ale unui participant la data de 31 ianuarie 2016 și creditarea netă de referință a participantului, care se calculează în conformitate cu principiile și detaliile prevăzute la articolul 4 și, respectiv, în anexa I;
3. „limita ofertei” înseamnă suma maximă care poate fi împrumutată de un participant în cadrul oricărei TLTRO-II, calculată în conformitate cu principiile și detaliile prevăzute la articolul 4 și, respectiv, în anexa I;
4. „alocare de creditare” înseamnă suma totală care poate fi împrumutată de un participant în cadrul tuturor TLTRO-II, calculată în conformitate cu principiile și detaliile prevăzute la articolul 4 și, respectiv, în anexa I;
5. „instituție de credit” înseamnă o instituție de credit astfel cum este definită la articolul 2 punctul 14 din Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene (BCE/2014/60) ⁽¹⁾;
6. „credite eligibile” înseamnă credite acordate societăților nefinanciare și gospodăriilor populației (inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației) rezidente, astfel cum se definește la articolul 1 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului ⁽²⁾, în statele membre a căror monedă este euro, cu excepția creditelor pentru locuințe acordate gospodăriilor populației, astfel cum se detaliază în anexa II;
7. „creditare netă eligibilă” înseamnă creditare brută sub forma creditelor eligibile, net de rambursările soldurilor de credite eligibile într-o anumită perioadă, astfel cum se detaliază în anexa II;
8. „prima perioadă de referință” înseamnă perioada 1 februarie 2015-31 ianuarie 2016;
9. „instituție financiară monetară” (IFM) înseamnă o instituție financiară monetară astfel cum este definită la articolul 1 litera (a) din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene (BCE/2013/33) ⁽³⁾;
10. „cod IFM” înseamnă un cod unic de identificare pentru o IFM din lista de IFM administrată și publicată de Banca Centrală Europeană (BCE) în scopuri statistice în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33);

⁽¹⁾ Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului (BCE/2014/60) (JO L 91, 2.4.2015, p. 3).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 2533/98 al Consiliului din 23 noiembrie 1998 privind colectarea informațiilor statistice de către Banca Centrală Europeană (JO L 318, 27.11.1998, p. 8).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 al Băncii Centrale Europene din 24 septembrie 2013 privind bilanțul sectorului instituții financiare monetare (BCE/2013/33) (JO L 297, 7.11.2013, p. 1).

11. „solduri de credite eligibile” înseamnă solduri de credite eligibile din bilanț, cu excluderea creditelor eligibile securitizate sau transferate în alt mod fără derecunoaștere din bilanț, astfel cum se detaliază în anexa II;
12. „participant” înseamnă o contraparte eligibilă pentru operațiunile de piață monetară din Eurosistem în conformitate cu Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60), care depune oferte în procedurile de licitație TLTRO-II în mod individual sau pe bază de grup ca instituție principală și care face obiectul tuturor drepturilor și obligațiilor asociate participării sale în procedurile de licitație TLTRO-II;
13. „BCN relevantă” înseamnă, cu trimitere la un anumit participant, BCN a statului membru în care este stabilit un participant;
14. „a doua perioadă de referință” înseamnă perioada 1 februarie 2016-31 ianuarie 2018.

Articolul 2

A doua serie de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung

- (1) Eurosistemul desfășoară patru TLTRO-II în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE.
- (2) Fiecare TLTRO-II are scadența la patru ani după data respectivă de decontare, într-o zi care coincide cu data decontării unei operațiuni principale de refinanțare a Eurosistemului, în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE.
- (3) TLTRO-II sunt:
 - (a) tranzacții reversibile de furnizare de lichiditate;
 - (b) executate în mod descentralizat de către BCN;
 - (c) executate prin licitații standard; și
 - (d) executate sub forma unor proceduri de licitație la rată fixă.
- (4) Pentru TLTRO-II se aplică condițiile standard în care BCN sunt pregătite să desfășoare operațiuni de creditare, cu excepția cazului în care se stabilește altfel în prezenta decizie. Condițiile includ procedurile de desfășurare a operațiunilor de piață monetară, criteriile de stabilire a eligibilității contrapărților și a colateralului în sensul operațiunilor de creditare ale Eurosistemului și sancțiunile în caz de nerespectare a obligațiilor de către părți. Fiecare condiție este stabilită în cadrele juridice generale și temporare aplicabile operațiunilor de refinanțare și implementată în cadrele naționale contractuale și/sau de reglementare ale BCN.
- (5) În cazul unui conflict între prezenta decizie și Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60) sau orice alt act juridic al BCE care stabilește cadrul juridic aplicabil operațiunilor de refinanțare pe termen mai lung și/sau orice alte măsuri naționale de punere în aplicare la nivel național, prevalează prezenta decizie.

Articolul 3

Participare

- (1) Instituțiile pot participa la TLTRO-II pe bază individuală dacă sunt contrapărți eligibile pentru operațiunile de piață monetară din Eurosistem.
- (2) Instituțiile pot participa la TLTRO-II pe bază de grup prin formarea unui grup TLTRO-II. Participarea pe bază de grup este relevantă în scopul calculării alocării de creditare și a valorilor de referință aplicabile, astfel cum sunt stabilite la articolul 4, și a obligațiilor de raportare asociate, astfel cum sunt stabilite la articolul 7. Participarea pe bază de grup face obiectul următoarelor restricții:
 - (a) o instituție nu face parte din mai mult de un grup TLTRO-II;

- (b) o instituție care participă la TLTRO-II pe bază de grup nu poate participa pe bază individuală;
 - (c) instituția desemnată ca instituție principală este singurul membru al grupului TLTRO-II care poate participa la procedurile de licitație TLTRO-II; și
 - (d) componenta și instituția principală a unui grup TLTRO-II rămân neschimbate pentru toate TLTRO-II, sub rezerva alineatelor (6) și (7) din prezentul articol.
- (3) Pentru a participa la TLTRO-II printr-un grup TLTRO-II, sunt îndeplinite următoarele condiții.
- (a) Începând din ultima zi a lunii care precede solicitarea prevăzută la litera (d) din prezentul alineat, fiecare membru al unui anumit grup:
 - (i) are o legătură strânsă cu alt membru al grupului în sensul „legăturii strânse” definite la articolul 138 din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60), iar referințele din acesta la „contraparte”, „garant”, „emitent” sau „debitor” se înțeleg ca referințe la un membru al grupului; sau
 - (ii) constituie rezerve minime obligatorii în Eurosistem în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene (BCE/2003/9) ⁽¹⁾ indirect prin alt membru al grupului sau este utilizat de alt membru al grupului pentru constituirea indirectă de rezerve minime obligatorii în Eurosistem.
 - (b) Grupul desemnează un membru ca instituție principală pentru grup. Instituția principală este o contraparte eligibilă pentru operațiunile de piață monetară din Eurosistem.
 - (c) Fiecare membru al grupului TLTRO-II este o instituție de credit cu sediul într-un stat membru a cărui monedă este euro și care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 55 literele (a), (b) și (c) din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60).
 - (d) Sub rezerva literei (e), instituția principală solicită BCN a acesteia participarea pe bază de grup în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE. Solicitarea include:
 - (i) denumirea instituției principale;
 - (ii) o listă de coduri IFM și denumiri ale tuturor instituțiilor care urmează a fi incluse în grupul TLTRO-II;
 - (iii) o explicație a temeiului unei solicitări de grup, inclusiv o listă a legăturilor strânse și/sau a relațiilor privind constituirea indirectă a rezervelor dintre membrii grupului, identificând fiecare membru prin codul IFM al acestuia;
 - (iv) în cazul membrilor grupului care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) punctul (ii): o confirmare scrisă de la instituția principală care să ateste că fiecare membru al grupului TLTRO-II al său a decis oficial să facă parte din grupul TLTRO-II în cauză și să nu participe la TLTRO-II ca o contraparte individuală sau ca membru al oricărui alt grup TLTRO-II, împreună cu dovezi corespunzătoare privind depunerea de către semnarii autorizați a confirmării scrise a instituției principale. O instituție principală poate efectua confirmarea necesară pentru membrii grupului TLTRO-II al acesteia atunci când există acorduri în acest sens, precum cele pentru constituirea indirectă a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 (BCE/2003/9), care prevăd în mod expres că membrii relevanți ai grupului participă la operațiunile de piață monetară din Eurosistem exclusiv prin instituția principală. BCN relevantă, în cooperare cu BCN ale membrilor relevanți ai grupului, poate verifica validitatea confirmării scrise în cauză; și
 - (v) în cazul unui membru al grupului căruia i se aplică litera (a) punctul (i): 1. o confirmare scrisă din partea membrului relevant al grupului cu privire la decizia sa oficială de a face parte din grupul TLTRO-II în cauză și de a nu participa la TLTRO-II ca o contraparte individuală sau ca membru al oricărui alt grup TLTRO-II; și 2. dovezi corespunzătoare, confirmate de BCN a membrului relevant al grupului, cu privire la luarea acestei decizii oficiale la cel mai înalt nivel decizional din structura membrului, precum consiliul de administrație sau echivalent, în conformitate cu orice dispoziții legale aplicabile.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 al Băncii Centrale Europene din 12 septembrie 2003 privind aplicarea rezervelor minime obligatorii (BCE/2003/9) (JO L 250, 2.10.2003, p. 10).

- (e) Un grup TLTRO recunoscut în scopurile TLTRO în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 poate participa la TLTRO-II ca un grup TLTRO-II, cu condiția ca instituția principală a acestuia să depună o notificare scrisă în acest sens către BCN relevantă, în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE. Notificarea include:
- (i) o listă a membrilor grupului TLTRO care au decis în mod oficial să fie membri ai grupului TLTRO-II în cauză și să nu participe la TLTRO-II în calitate de contrapărți individuale sau ca membri ai oricărui alt grup TLTRO-II. În cazul membrilor grupului care îndeplinesc condițiile prevăzute la litera (a) punctul (ii), instituția principală poate transmite notificarea necesară atunci când există acorduri în acest sens, astfel cum se prevede la litera (d) punctul (iv), care prevăd în mod expres că membrii relevanți ai grupului participă la operațiunile de piață monetară din Eurosistem exclusiv prin instituția principală. BCN relevantă, în cooperare cu BCN ale membrilor relevanți ai grupului, poate verifica validitatea acestei liste; și
 - (ii) dovezi corespunzătoare, astfel cum pot fi cerute de BCN a instituției principale, privind depunerea de către semnatori autorizați.
- (f) Instituția principală obține o confirmare de la BCN a acesteia potrivit căreia grupul TLTRO-II a fost recunoscut. Înainte de emiterea confirmării, BCN relevantă poate solicita instituției principale orice informații suplimentare relevante pentru evaluarea de către aceasta a grupului TLTRO-II potențial. În evaluarea unei solicitări de grup, BCN relevantă ia, de asemenea, în considerare orice evaluări de către BCN ale membrilor grupului, în măsura în care este necesar, precum verificările documentației transmise în conformitate cu literele (d) sau (e), după caz.

În sensul prezentei decizii, instituțiile de credit care fac obiectul supravegherii consolidate, inclusiv sucursalele aceleiași instituții de credit, sunt considerate și candidați adecvați pentru recunoașterea grupurilor TLTRO-II și trebuie să respecte condițiile prevăzute în prezentul articol *mutatis mutandis*. Aceasta facilitează formarea grupurilor TLTRO-II între astfel de instituții, atunci când acestea fac parte din aceeași entitate juridică. În scopul confirmării formării sau modificării componenței unui grup TLTRO-II de această natură, se aplică alineatul (3) litera (d) punctul (iv) și, respectiv, alineatul (6) litera (b) punctul (ii) subpunctul 4.

(4) În cazul în care una sau mai multe instituții incluse în solicitarea de recunoaștere a grupului TLTRO-II nu îndeplinesc condițiile de la alineatul (3), BCN relevantă poate respinge parțial solicitarea grupului propus. În acest caz, instituțiile care depun solicitarea pot decide să acționeze ca un grup TLTRO-II cu componența limitată la membrii grupului care îndeplinesc condițiile necesare sau să retragă solicitarea pentru recunoașterea grupului TLTRO-II.

(5) În cazuri excepționale, din motive obiective, Consiliul guvernatorilor poate decide să deroge de la condițiile stabilite la alineatele (2) și (3).

(6) Fără a aduce atingere alineatului (5), componența unui grup recunoscut în conformitate cu alineatul (3) se poate schimba în următoarele circumstanțe:

- (a) Un membru este exclus din grupul TLTRO-II dacă nu mai îndeplinește cerințele de la alineatul (3) literele (a) sau (c). BCN a membrului relevant al grupului informează instituția principală cu privire la neîndeplinirea acestor cerințe de către membrul grupului.

În aceste cazuri, instituția principală în cauză notifică BCN relevantă cu privire la modificarea statutului membrului grupului său.

- (b) În cazul în care, în legătură cu grupul TLTRO-II, au fost stabilite legături strânse sau constituiri indirecte de rezerve minime obligatorii în Eurosistem, suplimentare, după ultima zi a lunii care precede solicitarea menționată la alineatul (3) litera (d), componența grupului TLTRO-II se poate modifica, pentru a permite adăugarea unui membru nou în grupul TLTRO-II, cu următoarele condiții:

(i) instituția principală solicită BCN a acesteia recunoașterea modificării componenței grupului TLTRO-II;

(ii) solicitarea menționată la punctul (i) include:

1. denumirea instituției principale;

2. lista de coduri IFM și denumiri ale tuturor instituțiilor care urmează a fi incluse în noua componență a grupului TLTRO-II;

3. o explicație a temeiului solicitării, inclusiv detalii ale modificărilor aduse legăturilor strânse și/sau relațiilor privind constituirea indirectă a rezervelor dintre membrii grupului, identificând fiecare membru prin codul IFM al acestuia;
 4. în cazul membrilor grupului cărora li se aplică alineatul (3) litera (a) punctul (ii): o confirmare scrisă de la instituția principală care să ateste că fiecare membru al propriului grup TLTRO-II a decis oficial să facă parte din grupul TLTRO-II în cauză și să nu participe la TLTRO-II ca o contraparte individuală sau ca membru al oricărui alt grup TLTRO-II. O instituție principală poate efectua certificarea necesară pentru membrii grupului TLTRO-II al acesteia atunci când există acorduri în acest sens, precum cele pentru constituirea indirectă a rezervelor minime obligatorii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1745/2003 (BCE/2003/9), care prevăd în mod expres că membrii relevanți ai grupului participă la operațiunile de piață monetară din Eurosistem exclusiv prin instituția principală. BCN relevantă, în cooperare cu BCN ale membrilor relevanți ai grupului, poate verifica validitatea acestei confirmări scrise; și
 5. în cazul membrilor grupului cărora li se aplică alineatul (3) litera (a) punctul (i), o confirmare scrisă de la fiecare membru suplimentar cu privire la decizia sa oficială să facă parte din grupul TLTRO-II în cauză și să nu participe la TLTRO-II ca o contraparte individuală sau ca membru al oricărui alt grup TLTRO-II, precum și o confirmare scrisă din partea fiecărui membru al grupului TLTRO-II, inclus atât în componența veche, cât și în cea nouă, cu privire la decizia sa oficială de a fi de acord cu componența nouă a grupului TLTRO-II, împreună cu dovezi corespunzătoare, confirmate de BCN a membrului relevant al grupului, astfel cum se detaliază la alineatul (3) litera (d) punctul (v); și
- (iii) instituția principală a obținut o confirmare de la BCN a acesteia potrivit căreia grupul TLTRO-II modificat a fost recunoscut. Înainte de emiterea confirmării, BCN relevantă poate solicita instituției principale orice informații suplimentare relevante pentru evaluarea de către aceasta a noii componente a grupului TLTRO-II. În evaluarea unei solicitări de grup, BCN relevantă trebuie, de asemenea, să ia în considerare orice evaluări ale BCN ale membrilor grupului, în măsura în care este necesar, precum verificările documentației transmise în conformitate cu punctul (ii).
- (c) În cazul în care, în legătură cu grupul TLTRO-II, are loc o fuziune, achiziție sau divizare care implică membrii grupului TLTRO-II după ultima zi a lunii care precede solicitarea menționată la alineatul (3) litera (d), iar această operațiune nu conduce la o modificare a setului de credite eligibile, componența grupului TLTRO-II se poate modifica pentru a reflecta fuziunea, achiziția sau divizarea, după caz, cu condiția îndeplinirii condițiilor de la litera (b).
- (7) Atunci când modificările componenței unui grup TLTRO-II au fost acceptate de Consiliul guvernatorilor în conformitate cu alineatul (5) sau modificările componenței grupurilor TLTRO-II au avut loc în conformitate cu alineatul (6), cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor decide altfel, se aplică următoarele:
- (a) pentru modificările pentru care se aplică alineatul (5) sau alineatul (6) litera (b), instituția principală poate participa la o TLTRO-II pe baza componenței noi a grupului TLTRO-II al acesteia pentru prima dată la șase săptămâni după depunerea de către instituția principală a solicitării aprobate de recunoaștere a componenței noi a grupului la BCN a acesteia; și
 - (b) o instituție care nu mai este un membru al unui grup TLTRO-II nu mai participă la alt TLTRO-II, fie individual, fie ca membru al altui grup TLTRO-II, cu excepția cazului în care depune o nouă solicitare de participare în conformitate cu alineatele (1), (3) sau (6).
- (8) În cazul în care o instituție principală își pierde eligibilitatea ca o contraparte pentru operațiunile de piață monetară din Eurosistem, grupul TLTRO-II al acesteia nu mai este recunoscut, iar această instituție principală este obligată să ramburseze toate sumele împrumutate în cadrul TLTRO-II.

Articolul 4

Alocarea de creditare, limita ofertei și valori de referință

- (1) Alocarea de creditare aplicabilă unui participant individual se calculează pe baza datelor de creditare privind soldurile de credite eligibile ale fiecărui participant. Alocarea de creditare aplicabilă unui participant care este instituția principală a unui grup TLTRO-II se calculează pe baza datelor agregate de creditare privind soldurile de credite eligibile ale tuturor membrilor grupului TLTRO-II.

(2) Alocarea de creditare a fiecărui participant este egală cu 30 % din soldul său total de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016 minus orice sumă împrumutată anterior de acest participant la TLTRO-II în cadrul primelor două TLTRO desfășurate în septembrie și decembrie 2014 în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 și încă în curs la data decontării unei TLTRO-II, ținând seama de orice notificare cu caracter juridic obligatoriu de rambursare anticipată depusă de participant în conformitate cu articolul 6 din Decizia BCE/2014/34 sau orice notificare cu caracter juridic obligatoriu de rambursare anticipată obligatorie prevăzută de BCN relevantă în conformitate cu articolul 7 din Decizia BCE/2014/34. Calculele tehnice relevante sunt descrise în anexa I.

(3) În cazul în care membrul unui grup TLTRO recunoscut în scopurile TLTRO în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 nu dorește să fie membru al respectivului grup TLTRO-II, în scopul calculării alocării de creditare TLTRO-II pentru instituția de credit ca participant independent, se consideră că această instituție a împrumutat în cadrul TLTRO desfășurate în septembrie și decembrie 2014 o sumă egală cu suma împrumutată de instituția principală a grupului TLTRO în aceste două operațiuni și încă în curs la data decontării unei TLTRO-II, multiplicată cu ponderea creditelor eligibile ale membrului în cele ale grupului TLTRO la data de 30 aprilie 2014. Această din urmă sumă va fi scăzută din suma pe care respectivul grup TLTRO-II se consideră că a împrumutat-o în cadrul TLTRO desfășurate în septembrie și decembrie 2014 în scopul calculării alocării de creditare TLTRO-II a instituției principale.

(4) Limita ofertei fiecărui participant este egală cu alocarea de creditare a acestuia minus sumele împrumutate în cadrul TLTRO-II anterioare. Această sumă este considerată a reprezenta o limită maximă a ofertei pentru fiecare participant și se aplică regulile aplicabile ofertelor care depășesc limita maximă a ofertei, astfel cum sunt stabilite la articolul 36 din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60). Calculele tehnice relevante sunt descrise în anexa I.

(5) Creditarea netă de referință a unui participant se determină pe baza creditării nete eligibile din prima perioadă de referință, după cum urmează:

- (a) pentru participanții care raportează creditare netă eligibilă pozitivă sau zero în prima perioadă de referință, creditarea netă de referință este zero;
- (b) pentru participanții care raportează creditare netă eligibilă negativă în prima perioadă de referință, creditarea netă de referință este egală cu creditarea netă eligibilă pentru prima perioadă de referință.

Calculele tehnice relevante sunt descrise în anexa I. Creditarea netă de referință pentru participanții care au primit licențe bancare după 31 ianuarie 2015 este zero, cu excepția cazului în care Consiliul guvernatorilor, în circumstanțe în care se justifică în mod obiectiv, decide altfel.

(6) Soldul de referință al unui participant se determină drept suma dintre soldul de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016 și creditarea netă de referință. Calculele tehnice relevante sunt descrise în anexa I.

Articolul 5

Dobânzi

(1) Sub rezerva alineatului (2), rata dobânzii aplicabilă sumei împrumutate în cadrul fiecărei TLTRO-II este rata operațiunii principale de refinanțare prevalente la data alocării licitației pentru TLTRO-II relevantă.

(2) Rata dobânzii aplicabilă sumelor împrumutate de participanți a căror creditare netă eligibilă în a doua perioadă de referință depășește creditarea netă de referință a acestora este legată și de rata dobânzii la facilitatea de depozit prevalentă la data alocării fiecărei TLTRO-II, în conformitate cu dispozițiile detaliate și calculele stabilite în anexa I. Rata dobânzii se comunică participanților înainte de prima dată de rambursare anticipată din iunie 2018, în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE.

(3) Arieratele sunt purtătoare de dobânzi la scadența fiecărei TLTRO-II sau la rambursarea anticipată, astfel cum se prevede la articolul 6, după caz.

(4) În cazul în care, din cauza adoptării măsurilor reparatorii disponibile unei BCN în conformitate cu reglementările sau contractele sale, un participant este obligat să ramburseze soldurile TLTRO-II înainte de comunicarea către participant a ratei dobânzii aplicabile, rata dobânzii aplicabilă sumelor împrumutate de acest participant în cadrul fiecărei TLTRO-II este rata operațiunii principale de refinanțare prevalente la data alocării licitației pentru TLTRO-II relevantă.

Articolul 6

Rambursare anticipată

(1) Cu începere la 24 de luni de la decontarea fiecărei TLTRO-II, participanții, pe bază trimestrială, au posibilitatea de a reduce valoarea TLTRO-II sau de a o încheia înainte de scadență.

(2) Datele de rambursare anticipată coincid cu data decontării unei operațiuni principale de refinanțare a Eurosistemului, astfel cum le stabilește Eurosistemul.

(3) Pentru a beneficia de procedura de rambursare anticipată, participantul notifică BCN relevantă că intenționează să ramburseze în cadrul procedurii de rambursare anticipată la data de rambursare anticipată, cu cel puțin o săptămână înainte de data de rambursare anticipată.

(4) Notificarea prevăzută la alineatul (3) devine obligatorie pentru participantul în cauză cu o săptămână înainte de data de rambursare anticipată la care se referă. Incapacitatea participantului de a deconta, în întregime sau parțial, suma datorată în cadrul procedurii de rambursare anticipată până la data de rambursare poate determina impunerea unei sancțiuni financiare. Sancțiunea financiară aplicabilă se calculează în conformitate cu anexa VII la Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60) și corespunde sancțiunii financiare aplicate pentru nerespectarea obligațiilor de colateralizare și decontare adecvată a sumei alocate contrapărții în cea ce privește tranzacțiile reversibile în scopuri de politică monetară. Impunerea unei sancțiuni financiare nu aduce atingere dreptului BCN relevante de a adopta măsurile reparatorii prevăzute pentru apariția unei situații de neîndeplinire a obligațiilor, astfel cum se prevede la articolul 166 din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60).

Articolul 7

Cerințe de raportare

(1) Fiecare participant la TLTRO-II transmite BCN relevante datele identificate în modelul de raportare prevăzut în anexa II, după cum urmează:

- (a) datele referitoare la prima perioadă de referință în scopul stabilirii alocării de creditare, a limitelor ofertei și a valorilor de referință ale participantului (denumite în continuare „primul raport”); și
- (b) datele referitoare la a doua perioadă de referință în scopul stabilirii ratelor dobânzii aplicabile (denumite în continuare „al doilea raport”).

(2) Datele sunt furnizate în conformitate cu:

- (a) calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE;
- (b) orientările stabilite în anexa II; și
- (c) standardele minime de acuratețe și conformitate cu conceptele specificate în anexa IV la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

(3) Termenii utilizați în raportul depus de participanți se interpretează în conformitate cu definițiile acestor termeni din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

(4) Instituțiile principale ale grupurilor TLTRO-II depun rapoarte care reflectă date agregate pentru toți membrii grupului TLTRO-II. În plus, BCN a instituției principale sau BCN a unui membru al unui grup TLTRO-II poate, în coordonare cu BCN a instituției principale, să ceară instituției principale să depună date dezagregate pentru fiecare membru individual al grupului.

- (5) Fiecare participant se asigură că un auditor extern evaluează calitatea datelor depuse în conformitate cu alineatele (1) și (2) în conformitate cu următoarele reguli:
- (a) auditorul poate evalua datele din primul raport ca parte a auditului situațiilor financiare anuale ale participantului, iar rezultatele evaluării auditorului sunt depuse până la termenul specificat în calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE;
 - (b) rezultatele evaluării de către auditor în ceea ce privește al doilea raport sunt depuse împreună cu acest al doilea raport, cu excepția cazului în care, în circumstanțe excepționale, BCN relevantă aprobă un termen diferit; în acest caz, rata dobânzii aplicabilă sumelor împrumutate de participantul care a solicitat prelungirea este comunicată numai după depunerea rezultatelor evaluării de către auditor; în cazul în care, în urma aprobării BCN relevante, participantul decide să reducă valoarea TLTRO-II sau să le încheie înainte de depunerea rezultatelor evaluării de către auditor, rata dobânzii aplicabilă sumelor de rambursat de către acest participant este rata operațiunii principale de refinanțare prevalente la data alocării licitației pentru TLTRO-II relevantă;
 - (c) evaluările auditorului se axează pe cerințele prevăzute la alineatele (2) și (3). În special, auditorul:
 - (i) evaluează acuratețea datelor furnizate prin verificarea îndeplinirii criteriilor de eligibilitate de către setul de credite eligibile ale participantului, inclusiv, în cazul unei instituții principale, creditele eligibile ale membrilor grupului său TLTRO-II;
 - (ii) verifică respectarea de către datele raportate a orientărilor detaliate în anexa II și a conceptelor introduse de Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33);
 - (iii) se asigură că datele raportate sunt consecvente cu datele elaborate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33); și
 - (iv) verifică existența controalelor și a procedurilor necesare pentru a valida integritatea, acuratețea și consecvența datelor.

În cazul unei participări pe bază de grup, rezultatele evaluărilor auditorului sunt transmise BCN ale celorlalți membri ai grupului TLTRO-II. La cererea BCN a participantului, rezultatele detaliate ale evaluărilor desfășurate în temeiul prezentului alineat sunt transmise BCN respective și, în cazul unei participări pe bază de grup, sunt ulterior transmise BCN ale membrilor grupului.

Eurosistemul poate oferi orientări suplimentare privind modul în care trebuie să se desfășoare evaluarea de către auditor, caz în care participanții se asigură că această orientare este aplicată de auditori în cursul evaluării pe care o efectuează.

(6) În urma unei modificări a componenței grupului TLTRO-II sau a unei reorganizări a societății, precum o fuziune, achiziție sau divizare, care afectează setul de credite eligibile ale participantului, se depune un prim raport revizuit, în conformitate cu instrucțiunile primite de la BCN a participantului. BCN relevantă evaluează impactul revizuirii și ia măsurile corespunzătoare. Aceste acțiuni pot include o cerință de rambursare a sumelor împrumutate, care, luând în considerare modificarea componenței grupului TLTRO-II sau reorganizarea întreprinderii, depășesc alocarea de creditare relevantă. Participantul în cauză (care poate include o entitate nou înființată după reorganizarea societății) furnizează toate informațiile suplimentare solicitate de BCN relevantă necesare pentru evaluarea impactului revizuirii.

(7) Datele furnizate de participanți în conformitate cu prezentul articol pot fi utilizate de Eurosistem pentru punerea în aplicare a cadrului TLTRO-II, precum și pentru analiza eficacității cadrului și pentru alte scopuri analitice ale Eurosistemului.

Articolul 8

Nerespectarea cerințelor de raportare

- (1) Atunci când un participant nu depune un raport sau nu îndeplinește cerințele de audit ori când sunt identificate erori în datele raportate, se aplică următoarele:
- (a) În cazul în care un participant nu depune primul raport până la termenul corespunzător, alocarea sa de creditare este stabilită la zero.

- (b) În cazul în care un participant nu depune al doilea raport până la termenul corespunzător sau nu respectă obligațiile stabilite la articolul 7 alineatul (5) sau (6), rata dobânzii la operațiunea principală de refinanțare prevalentă la data alocării licitației în ceea ce privește TLTRO-II respectivă este aplicabilă sumelor împrumutate de acest participant în cadrul TLTRO-II.
- (c) În cazul în care un participant, în legătură cu auditul menționat la articolul 7 alineatul (5) sau altfel, identifică erori în datele depuse în rapoarte, inclusiv inexactități sau omisiuni, acesta notifică BCN relevantă în acest sens în cel mai scurt timp posibil. Atunci când BCN relevantă a fost notificată cu privire la aceste erori sau când aceasta ia la cunoștință de aceste erori în alt mod: (i) participantul transmite toate informațiile suplimentare solicitate de BCN relevantă necesare pentru evaluarea impactului erorii în cauză; și (ii) BCN relevantă poate lua măsuri corespunzătoare, care pot include o ajustare a ratei dobânzii aplicate împrumuturilor participantului în cadrul TLTRO-II și o cerință de rambursare a sumelor împrumutate care, din cauza erorii, depășesc alocarea de creditare a participantului.
- (2) Alineatul (1) nu aduce atingere niciunei sancțiuni care poate fi impusă în conformitate cu Decizia BCE/2010/10 a Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾ în ceea ce privește obligațiile de raportare stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

Articolul 9

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la 3 mai 2016.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 28 aprilie 2016.

Președintele BCE
Mario DRAGHI

⁽¹⁾ Decizia BCE/2010/10 din 19 august 2010 privind nerespectarea cerințelor de raportare statistică (JO L 226, 28.8.2010, p. 48).

ANEXA I

DESFĂȘURAREA CELEI DE A DOUA SERII DE OPERAȚIUNI ȚINTITE DE REFINANȚARE PE TERMEN MAI LUNG

1. Calcularea alocării de creditare și a limitei ofertei

Participanții la o operațiune din a doua serie de operațiuni țintite de refinanțare pe termen mai lung (TLTRO-II), acționând pe bază individuală sau ca instituție principală a unui grup TLTRO-II, fac obiectul unei alocări de creditare. Alocarea de creditare calculată va fi rotunjită în plus până la următorul multiplu de 10 000 EUR.

Alocarea de creditare aplicabilă unui participant individual la TLTRO-II se calculează pe baza soldului de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016. Alocarea de creditare aplicabilă instituției principale a unui grup TLTRO-II se calculează pe baza soldului de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016 ale tuturor membrilor acestui grup TLTRO-II.

Alocarea de creditare este egală cu 30 % din soldul de credite eligibile legate de participant ⁽¹⁾ la data de 31 ianuarie 2016 minus sumele împrumutate de participant în operațiunile țintite de refinanțare pe termen mai lung (TLTRO) desfășurate în septembrie și decembrie 2014 în conformitate cu Decizia BCE/2014/34 și încă în curs la data decontării unei TLTRO-II, respectiv:

$$BA_k = 0,3 \times OL_{Jan2016} - OB_k \text{ pentru } k = 1, \dots, 4$$

Aici BA_k este alocarea de creditare în TLTRO-II k (cu $k = 1, \dots, 4$), $OL_{Jan2016}$ este soldul de credite eligibile deținute de participant la data de 31 ianuarie 2016, iar OB_k este suma împrumutată de participant în TLTRO1 și TLTRO2 din prima serie de TLTRO și încă în curs la data decontării unei TLTRO-II k .

Limita ofertei aplicabilă fiecărui participant în fiecare TLTRO-II este alocarea de creditare minus împrumutul participantului în TLTRO-II precedentă.

Fie $C_k \geq 0$ creditarea unui participant în TLTRO-II k . Limita ofertei BL_k pentru acest participant în operațiunea k este:

$$BL_1 = BA_1 \text{ și}$$

$$BL_k = BA_k - \sum_{j=1}^{k-1} C_j, \text{ pentru } k = 2, 3, 4.$$

2. Calcularea valorilor de referință

Fie NL_m creditarea netă eligibilă a unui participant în luna calendaristică m , calculată ca flux brut de credite eligibile noi al unui participant în acea lună minus rambursările de credite eligibile, astfel cum sunt definite în anexa II.

Prin NLB se înțelege creditarea netă de referință pentru acest participant. Aceasta este definită după cum urmează:

$$NLB = \min(NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}, 0)$$

Acest lucru presupune că, în cazul în care participantul are o creditare netă eligibilă pozitivă sau zero în prima perioadă de referință, atunci $NLB = 0$. În cazul în care, totuși, participantul are creditare netă eligibilă negativă în prima perioadă de referință, atunci $NLB = NL_{Feb2015} + NL_{March2015} + \dots + NL_{Jan2016}$.

Prin OAB se înțelege soldul de referință al unui participant. Acesta este definit după cum urmează:

$$OAB = \max(OL_{Jan2016} + NLB, 0)$$

⁽¹⁾ Trimiterile la un „participant” se înțeleg ca aplicabile participanților individuali sau grupurilor TLTRO-II.

3. Calcularea ratei dobânzii

Fie $NS_{Jan2018}$ suma obținută prin adunarea creditării nete eligibile din perioada 1 februarie 2016-31 ianuarie 2018 și a soldului de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016, acesta fiind calculat ca $NS_{Jan2018} = OL_{Jan2016} + NL_{Feb2016} + NL_{March2016} + \dots + NL_{Jan2018}$

Prin EX se înțelege acum devierea procentuală a $NS_{Jan2018}$ de la soldul de referință, respectiv,

$$EX = \frac{(NS_{Jan2018} - OAB)}{OAB} \times 100$$

Atunci când OAB este egal cu zero, atunci EX este considerat egal cu 2,5.

Fie r_k o rată a dobânzii care urmează a fi aplicată pentru TLTRO-II k . Fie MRO_k și DF_k rata operațiunii principale de refinanțare (MRO) și, respectiv, rata dobânzii pentru facilitatea de depozit, exprimate ca rate procentuale anuale, prevalente la data alocării TLTRO-II k . Rata dobânzii se stabilește după cum urmează:

- (a) În cazul în care un participant nu depășește soldul de referință de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2018, rata dobânzii care urmează a fi aplicată tuturor sumelor împrumutate de către participant în cadrul TLTRO-II este egală cu rata MRO aplicabilă în momentul alocării fiecărei TLTRO-II, respectiv:

dacă $EX \leq 0$, atunci $r_k = MRO_k$.

- (b) În cazul în care un participant depășește soldul de referință de credite eligibile cu cel puțin 2,5 % la data de 31 ianuarie 2018, rata dobânzii care urmează a fi aplicată tuturor sumelor împrumutate de către participant în cadrul TLTRO-II este egală cu rata dobânzii la facilitatea de depozit aplicabilă în momentul alocării fiecărei TLTRO-II, respectiv,

dacă $EX \geq 2,5$, atunci $r_k = DF_k$.

- (c) În cazul în care un participant depășește soldul de referință de credite eligibile, dar cu mai puțin de 2,5 %, la data de 31 ianuarie 2018, rata dobânzii care urmează a fi aplicată tuturor sumelor împrumutate de către participant în cadrul TLTRO-II crește linear în funcție de procentajul cu care participantul își depășește soldul de referință de credite eligibile, respectiv,

dacă $0 < EX < 2,5$, atunci $r_k = MRO_k - \frac{(MRO_k - DF_k) \times EX}{2,5}$.

Rata dobânzii va fi exprimată ca o rată procentuală anuală, rotunjită în jos la a patra zecimală.

ANEXA II

**A DOUA SERIE DE OPERAȚIUNI ȚINTITE DE REFINANȚARE PE TERMEN MAI LUNG – ORIENTĂRI
PENTRU ELABORAREA DATELOR SOLICITATE PRIN MODELUL DE RAPORTARE****1. Introducere ⁽¹⁾**

Prezentele orientări oferă instrucțiuni pentru elaborarea rapoartelor de date pe care participanții la TLTRO-II trebuie să le depună în conformitate cu articolul 7. Cerințele de raportare sunt prezentate în modelul de raportare de la sfârșitul prezentei anexe. Aceste orientări specifică și cerințele de raportare ale instituțiilor principale ale grupurilor TLTRO-II care iau parte la operațiuni.

Punctele 2 și 3 oferă informații generale referitoare la elaborarea și transmiterea datelor, iar punctul 4 explică indicatorii care trebuie raportați.

2. Informații generale

Indicatorii care trebuie utilizați la calcularea alocării de creditare se referă la credite ale instituțiilor financiare monetare (IFM) acordate societăților nefinanciare din zona euro și credite IFM acordate gospodăriilor populației din zona euro ⁽²⁾, exclusiv creditele pentru locuințe, în toate monedele. În conformitate cu articolul 7, rapoartele de date trebuie depuse pentru cele două perioade de referință definite la articolul 1. În special, informațiile privind soldurile de credite eligibile la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei și la sfârșitul perioadei, precum și privind creditarea netă eligibilă în cursul perioadei (calculată ca creditare brută net de rambursările creditelor), trebuie raportate separat pentru societățile nefinanciare și pentru gospodăriile populației. Soldurile de credite eligibile sunt ajustate pentru a lua în considerare creditele care sunt securizate sau transferate în alt mod și care nu sunt derecunoscute. Trebuie să se ofere, de asemenea, informații detaliate privind subcomponentele relevante ale acestor posturi, precum și cu privire la efectele care generează modificări ale soldurilor de credite eligibile, dar care nu sunt legate de creditarea netă eligibilă (denumite în continuare „ajustări ale soldurilor”), acoperind și vânzări și achiziții de credite și alte transferuri de credite.

În ceea ce privește utilizarea informațiilor colectate, pentru a determina alocarea de creditare vor fi utilizate datele privind soldurile de credite eligibile la data de 31 ianuarie 2016. În plus, datele privind creditarea netă eligibilă în cursul primei perioade de referință vor fi utilizate pentru calcularea creditării nete de referință și a soldului de referință. De asemenea, datele privind creditarea netă eligibilă în cursul celei de-a doua perioade de referință vor fi utilizate pentru a evalua evoluțiile creditării și, în consecință, ratele dobânzilor aplicabile. Toți ceilalți indicatori incluși în model sunt necesari pentru verificarea coerenței interne a informațiilor și a consecvenței acestora cu datele statistice colectate în cadrul Eurosistemului, precum și pentru monitorizarea aprofundată a impactului programului TLTRO-II.

Cadrul general care stă la baza completării rapoartelor de date este asigurat de cerințele de raportare ale IFM din zona euro în contextul statisticilor posturilor din bilanțul IFM, astfel cum sunt specificate în Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33). În special, în ceea ce privește creditele, conform articolului 8 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33), acestea „se raportează la valoarea principală existentă în sold la sfârșitul lunii de raportare. Scoaterea din evidențele contabile și reducerea valorii contabile, astfel cum sunt stabilite de practicile contabile, se exclud din această valoare. [...] creditele nu se compensează cu niciun alt activ sau pasiv”. Totuși, în contrast cu regulile stabilite la articolul 8 alineatul (2), care presupun, de asemenea, că creditele trebuie raportate la valoarea brută, fără deducerea provizioanelor, articolul 8 alineatul (4) precizează că „BCN pot permite ca, în cazul creditelor provizionate, raportarea să se facă la valoarea netă fără provizioane, iar în cazul creditelor achiziționate, raportarea să se facă la prețul convenit la data achiziționării [respectiv, valoarea de tranzacție a acestora], cu condiția ca respectivele practici de raportare să fie aplicate de toți agenții raportori rezidenți”. Implicațiile acestei abateri de la orientările generale privind posturile din bilanț în ceea ce privește elaborarea rapoartelor de date sunt examinate mai detaliat în continuare.

De asemenea, Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) ar trebui utilizat ca document de referință în ceea ce privește definițiile care trebuie aplicate la elaborarea rapoartelor de date. A se vedea, în special, articolul 1 pentru definiții generale și părțile 2 și 3 ale anexei II pentru o definire a categoriilor de instrumente care urmează a fi acoperite la „credite” și, respectiv, a sectoarelor participanților. Trebuie remarcat că, în cadrul statisticilor posturilor din bilanț, dobânda acumulată de primit aferentă creditelor, de obicei, se înregistrează în bilanț pe măsură ce se acumulează (respectiv, pe bază de angajament, nu atunci când este efectiv încasată), dar ar trebui exclusă din datele privind soldurile creditelor. Totuși dobânda capitalizată ar trebui înregistrată ca parte a soldurilor.

⁽¹⁾ Cadrul conceptual care stă la baza cerințelor de raportare rămâne neschimbat față de cel prevăzut în Decizia BCE/2014/34.

⁽²⁾ În sensul rapoartelor de date, „gospodăriile populației” includ instituțiile fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației.

Deși multe dintre datele care trebuie raportate sunt deja elaborate de IFM în conformitate cu cerințele Regulamentului (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33), participanții care licitează în TLTRO-II trebuie să elaboreze anumite informații suplimentare. Cadrul metodologic al statisticilor posturilor din bilanț, astfel cum este stabilit în Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM ⁽¹⁾, oferă toate informațiile de context necesare pentru a elabora aceste date suplimentare; alte detalii sunt oferite la punctul 4 privind definițiile indicatorilor individuali.

3. Instrucțiuni generale de raportare

(a) Structura modelului de raportare

Modelul include o indicare a perioadei la care se referă datele și grupează indicatorii în două blocuri: credite IFM acordate societăților nefinanciare din zona euro și credite IFM acordate gospodăriilor populației din zona euro, exclusiv creditele pentru locuințe. Datele din toate celulele evidențiate în galben sunt calculate din datele introduse în celelalte celule, pe baza formulelor furnizate. Modelul include și o regulă de validare prin verificarea corespondenței dintre solduri și tranzacții.

(b) Definirea „perioadei de raportare”

Perioada de raportare indică intervalul de timp la care se referă datele. Există două perioade de raportare în TLTRO-II, respectiv „prima perioadă de referință”, 1 februarie 2015-31 ianuarie 2016, și „a doua perioadă de referință”, 1 februarie 2016-31 ianuarie 2018. Indicatorii referitori la solduri trebuie raportați la valoarea de la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei de raportare și de la sfârșitul perioadei de raportare; prin urmare, pentru prima perioadă de referință soldurile trebuie raportate la valoarea de la data de 31 ianuarie 2015 și 31 ianuarie 2016, iar pentru a doua perioadă de referință soldurile trebuie raportate la valoarea de la data de 31 ianuarie 2016 și 31 ianuarie 2018. În schimb, datele privind tranzacțiile și ajustările trebuie să acopere toate efectele relevante care au loc în cursul perioadei de raportare.

(c) Raportare pentru grupurile TLTRO-II

În ceea ce privește participarea pe bază de grup la TLTRO-II, datele ar trebui raportate, de regulă, pe bază agregată. Totuși, băncile centrale naționale (BCN) ale statelor membre a căror monedă este euro au posibilitatea de a colecta informațiile pe bază instituțională individuală, dacă se consideră oportun.

(d) Transmiterea rapoartelor de date

Rapoartele de date completate ar trebui transmise BCN relevante, astfel cum se precizează la articolul 7, și în conformitate cu calendarul orientativ pentru TLTRO-II publicat pe website-ul BCE, care precizează, de asemenea, perioadele de referință care trebuie acoperite în fiecare transmisie și ce instanțee de date ar trebui utilizate pentru elaborarea datelor.

(e) Unitatea de măsură a datelor

Datele trebuie raportate în mii de euro.

4. Definiții

Acest punct oferă definiții ale diverselor posturi care trebuie raportate, iar numerotarea utilizată în modelul de raportare este indicată în paranteze.

(a) Solduri de credite eligibile (1 și 4)

Datele din aceste celule se calculează pe baza cifrelor raportate pentru posturile ulterioare, și anume „Solduri din bilanț” (1.1 și 4.1), minus „Solduri de credite care sunt securizate sau transferate în alt mod, dar care nu sunt recunoscute din bilanț” (1.2 și 4.2), plus „Provizioane în curs pentru credite eligibile” (1.3 și 4.3). Acest din urmă subtermen este relevant numai în cazurile în care, spre deosebire de practica generală privind posturile din bilanț, creditele sunt raportate net de provizioane.

⁽¹⁾ A se vedea „Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM”, BCE, aprilie 2012, disponibil pe website-ul BCE, la adresa <http://www.ecb.europa.eu>. În special, punctul 2.1.4, p. 76, tratează raportarea statistică a creditelor.

(i) Solduri din bilanț (1.1 și 4.1)

Acest post cuprinde solduri de credite acordate societăților nefinanciare și gospodăriilor populației din zona euro, exclusiv creditele pentru locuințe. Dobânda acumulată, spre deosebire de dobânda capitalizată, este exclusă din indicatori.

Aceste celule din model sunt legate direct de cerințele din partea 2 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) (blocul 2 din tabelul 1 privind stocurile lunare).

Pentru o definiție mai detaliată a posturilor care trebuie incluse în rapoartele de date, a se vedea partea 2 a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 2.1.4 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

(ii) Solduri de credite care sunt securitizate sau transferate în alt mod, dar care nu sunt derecunoscute din bilanț (1.2 și 4.2)

Acest post cuprinde soldurile de credite care sunt securitizate sau transferate în alt mod, dar care nu au fost derecunoscute din bilanț. Trebuie raportate toate activitățile de securitizare, indiferent unde sunt rezidente societățile vehicul investițional implicate. Creditele date Eurosistemului drept colateral pentru operațiunile de politică monetară sub forma creanțelor private, care generează un transfer fără derecunoaștere din bilanț, sunt excluse din acest post.

Partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) (blocul 5.1 din tabelul 5a privind datele lunare) acoperă informațiile necesare privind creditele securitizate acordate societăților nefinanciare și gospodăriilor populației care nu au fost derecunoscute, dar nu se cere defalcarea acestora în funcție de destinație. În plus, soldurile de credite care au fost transferate în alt mod (respectiv, nu printr-o securitizare), dar care nu sunt derecunoscute, nu sunt acoperite de Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33). În scopul elaborării rapoartelor de date, sunt astfel necesare extrageri separate de date din bazele de date interne ale IFM.

Pentru detalii suplimentare asupra posturilor care trebuie incluse în rapoartele de date, a se vedea partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 2.3 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

(iii) Provizioane în curs pentru credite eligibile (1.3 și 4.3)

Aceste date sunt relevante numai pentru instituțiile care, spre deosebire de practicile generale privind posturile din bilanț, raportează creditele net de provizioane. În cazul instituțiilor care licitează ca un grup TLTRO-II, această cerință se aplică numai instituțiilor din grup care înregistrează creditele net de provizioane.

Acest post include alocări individuale și colective pentru deprecieri și pierderi din credite (înainte să aibă loc scoateri din evidențele contabile și reduceri ale valorii contabile). Datele trebuie să se refere la soldurile creditelor eligibile din bilanț, respectiv cu excluderea creditelor care sunt securitizate sau transferate în alt mod care nu au fost derecunoscute din bilanț.

După cum s-a menționat la punctul 2 al treilea paragraf, în statisticile privind posturile din bilanț creditele ar trebui raportate, de regulă, la valoarea soldului principalului, provizioanele corespunzătoare fiind alocate la „Capital și rezerve”. În aceste cazuri, nu ar trebui raportate informații separate privind provizioanele. Totodată, în cazurile în care creditele sunt raportate net de provizioane, aceste informații suplimentare trebuie raportate pentru a colecta date pe deplin comparabile la nivelul IFM.

Atunci când se practică raportarea soldurilor creditelor net de provizioane, BCN au posibilitatea de a face neobligatorie raportarea acestor informații. Totuși în aceste cazuri calculele în baza cadrului TLTRO-II se vor baza pe solduri de credite din bilanț net de provizioane ⁽¹⁾.

Pentru detalii suplimentare, a se vedea trimiterea la provizioane din definiția postului „Capital și rezerve” prevăzută în partea 2 a anexei II la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

⁽¹⁾ De asemenea, această excepție are implicații pentru raportarea datelor privind scoaterile din evidențele contabile și reducerile valorii contabile, astfel cum se clarifică mai jos.

(b) Creditare netă eligibilă (2)

Aceste celule din modelul de raportare înregistrează creditarea netă (tranzacții) acordată în cursul perioadei de raportare. Datele sunt calculate pe baza cifrelor raportate pentru subposturi, și anume „Creditare brută” (2.1) minus „Rambursări” (2.2).

Creditele care sunt renegociate în cursul perioadei de raportare ar trebui raportate atât ca „Rambursări”, cât și ca „Creditare brută” în momentul în care are loc renegocierea. Datele de ajustare trebuie să includă efectele legate de renegocierea creditelor.

Tranzacțiile inversate în cursul perioadei (respectiv creditele acordate și rambursate în cursul perioadei) ar trebui în principiu să fie raportate atât ca „Creditare brută”, cât și ca „Rambursări”. Cu toate acestea, IFM care licitează pot exclude aceste operațiuni atunci când elaborează rapoartele de date, în măsura în care acest lucru ar reduce sarcina de raportare a acestora. În acest caz, acestea ar trebui să informeze BCN relevantă, iar datele privind ajustările soldurilor trebuie, de asemenea, să excludă efectele legate de aceste operațiuni inversate. Această excepție nu se aplică creditelor acordate în cursul perioadei care sunt securitizate sau transferate în alt mod.

Ar trebui luate în considerare și creanțele aferente cardurilor de credit, creditele reînnoibile automat și creditele acordate pe descoperit de cont. Pentru aceste instrumente, modificările soldurilor datorate sumelor utilizate sau retrase în cursul perioadelor de raportare ar trebui utilizate ca aproximări pentru creditarea netă. Valorile pozitive ar trebui raportate ca „Creditare brută” (2.1), în timp ce valorile negative ar trebui raportate (cu semn pozitiv) ca „Rambursări” (2.2).

(i) Creditare brută (2.1)

Acest post cuprinde fluxul de credite noi brute în perioada de raportare, exclusiv orice achiziții de credite. Se raportează și creditele acordate care sunt legate de creanțe aferente cardurilor de credit, creditele reînnoibile automat și creditele acordate pe descoperit de sold, după cum se explică mai sus.

De asemenea, ar trebui incluse sumele adăugate în cursul perioadei la soldurile clienților, datorate, de exemplu, capitalizării dobânzii (spre deosebire de acumularea dobânzii) și comisioanelor.

(ii) Rambursări (2.2)

Acest post cuprinde fluxul de rambursări ale principalului în cursul perioadei de raportare, cu excluderea celor legate de creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt recunoscute din bilanț. Se raportează și rambursările legate de creanțe aferente cardurilor de credit, credite reînnoibile automat și credite acordate pe descoperit de sold, după cum se explică mai sus.

Plățile de dobânzi aferente dobânzilor acumulate care încă nu au fost capitalizate, cedările de credite și alte ajustări ale soldurilor (inclusiv scoateri din evidențele contabile și reduceri ale valorii contabile) nu ar trebui raportate.

(c) Ajustări ale soldurilor

Aceste celule ale modelului de raportare sunt pentru raportarea modificărilor soldurilor [scăderi (–) și creșteri (+)] care apar în cursul perioadei de raportare și care nu sunt legate de creditarea netă. Aceste modificări apar din operațiuni precum securitizarea creditelor și alte transferuri de credite în cursul perioadei de raportare, precum și din alte ajustări legate de reevaluări datorate variațiilor cursului de schimb, scoaterilor din evidențele contabile și reducerilor valorii contabile a creditelor și reclasificărilor. Datele din aceste celule sunt calculate automat pe baza cifrelor raportate în subposturi, și anume „Vânzări și achiziții de credite și alte transferuri de credite în cursul perioadei de raportare” (3.1) plus „Alte ajustări” (3.2).

(i) Vânzări și achiziții de credite și alte transferuri de credite în cursul perioadei de raportare (3.1)

— Fluxuri nete de credite securitizate cu impact asupra stocurilor de credite (3.1A)

Acest post cuprinde valoarea netă a creditelor care sunt securitizate în cursul perioadei de raportare cu impact asupra stocurilor de credite raportate, calculate ca achiziții minus cedări ⁽¹⁾. Trebuie raportate toate activitățile de securitizare, indiferent unde sunt rezidente societățile vehicul investițional implicate. Transferurile de credite ar trebui înregistrate la valoarea nominală, net de scoaterile din evidențele contabile și reducerile valorii contabile la momentul vânzării. Aceste scoateri din evidențele contabile și reduceri ale valorii contabile ar trebui raportate, atunci când sunt identificabile, la postul 3.2B din model (a se vedea mai jos). În cazul IFM care raportează creditele net de provizioane, transferurile ar trebui înregistrate la valoarea bilanțieră (respectiv valoarea nominală net de provizioanele în curs) ⁽²⁾.

Cerințele din partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) (blocurile 1.1 din tabelul 5a privind datele lunare și tabelul 5b privind datele trimestriale) acoperă aceste elemente.

Pentru o definire mai detaliată a posturilor care trebuie raportate, a se vedea partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 2.3 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

— Fluxuri nete de credite care sunt transferate în alt mod cu impact asupra stocurilor de credite (3.1B)

Acest post cuprinde valoarea netă a creditelor cedate sau achiziționate în cursul perioadei cu impact asupra stocurilor de credite raportate în operațiuni care nu au legătură cu activitățile de securitizare, și se calculează ca achiziții minus cedări. Transferurile ar trebui înregistrate la valoarea nominală net de scoaterile din evidențele contabile și reducerile valorii contabile la momentul vânzării. Aceste scoateri din evidențele contabile și reduceri ale valorii contabile ar trebui raportate, atunci când sunt identificabile, la postul 3.2B. În cazul IFM care raportează creditele net de provizioane, transferurile ar trebui înregistrate la valoarea bilanțieră (respectiv valoarea nominală net de provizioanele în curs).

Cerințele din partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) acoperă parțial aceste elemente. Blocurile 1.2 din tabelul 5a privind datele lunare și tabelul 5b privind datele trimestriale acoperă datele privind fluxurile nete de credite care sunt transferate în alt mod cu un impact asupra stocurilor de credite, dar exclud:

1. credite cedate sau achiziționate de la alte IFM naționale, inclusiv transferuri intragrup datorate restruc-turării societăților (de exemplu, transferul unui fond de credite de către o filială IFM națională către IFM mamă);
2. transferuri de credite în contextul reorganizărilor intragrup datorate fuziunilor, achizițiilor și divizărilor.

În scopul elaborării rapoartelor de date, trebuie raportate toate aceste efecte. Pentru detalii suplimentare asupra posturilor care trebuie raportate, a se vedea partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 2.3 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM. În ceea ce privește postul „Modificări în structura sectorului IFM”, punctul 1.6.3.4 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM (și punctul 5.2 corespunzător din anexa 1.1) oferă o descriere detaliată a transfe-rurilor intragrup, distingând între cazurile în care transferurile au loc între unități instituționale separate (de exemplu, înainte ca una sau mai multe unități să înceteze să existe într-o fuziune sau achiziție) și cele care au loc în momentul în care anumite unități încetează să existe, caz în care ar trebui efectuată o reclasificare statistică. În scopul elaborării rapoartelor de date, în ambele cazuri implicațiile sunt aceleași, iar datele ar trebui raportate la postul 3.1C (și nu la postul 3.2C).

— Fluxuri nete de credite care sunt securitizate sau transferate în alt mod fără impact asupra stocurilor de credite (3.1C)

Acest post cuprinde valoarea netă a creditelor care sunt securitizate sau transferate în alt mod în cursul perioadei de raportare fără impact asupra stocurilor de credite raportate și se calculează ca achiziții minus cedări. Transferurile ar trebui înregistrate la valoarea nominală net de scoaterile din evidențele contabile și

⁽¹⁾ Această convenție de semn [care este opusă cerințelor din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33)] corespunde cerinței generale privind datele de ajustare, astfel cum este specificată mai sus — și anume efectele care conduc la creșteri sau scăderi ale soldurilor trebuie raportate cu un semn pozitiv sau negativ.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) permite IFM să raporteze creditele achiziționate la valoarea de tranzacție a acestora atâta vreme cât aceasta este o practică națională aplicată de toate IFM rezidente în țară. În aceste cazuri, componentele de reevaluare care pot apărea trebuie raportate la postul 3.2B.

reducerile valorii contabile la momentul vânzării. Aceste scoateri din evidențele contabile și reduceri ale valorii contabile ar trebui raportate, atunci când sunt identificabile, la postul 3.2B. În cazul IFM care raportează creditele net de provizioane, transferurile ar trebui înregistrate la valoarea bilanțieră (respectiv valoarea nominală net de provizioanele în curs). Fluxurile nete legate de furnizarea de credite drept colateral pentru Eurosistem pentru operațiunile de politică monetară sub forma creanțelor private, care generează un transfer fără derecunoaștere din bilanț, sunt excluse din acest post.

Cerințele din partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) acoperă parțial aceste elemente. Blocurile 2.1 din tabelul 5a privind datele lunare și tabelul 5b privind datele trimestriale acoperă datele privind fluxurile nete de credite care sunt securitizate sau transferate în alt mod fără impact asupra stocurilor de credite, dar creditele pentru locuințe acordate gospodăriilor populației nu sunt identificate separat și, astfel, ar trebui extrase separat din bazele de date interne ale IFM. În plus, astfel cum se specifică mai sus, cerințele exclud:

1. credite cedate sau achiziționate de la alte IFM naționale, inclusiv transferuri intragrup datorate restrukturării societăților (de exemplu, atunci când o filială IFM națională transferă un fond de credite către IFM mamă);
2. transferuri de credite în contextul reorganizărilor intragrup datorate fuziunilor, achizițiilor și divizărilor.

În scopul elaborării rapoartelor de date, trebuie raportate toate aceste efecte.

Pentru detalii suplimentare asupra posturilor care trebuie raportate, a se vedea partea 5 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 2.3 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

(ii) Alte ajustări (3.2)

Datele privind alte ajustări trebuie raportate pentru soldurile de credite eligibile din bilanț, excluzând creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute.

— Reevaluări datorate variațiilor cursului de schimb (3.2A)

Variațiile cursului de schimb față de euro determină modificări ale valorii creditelor exprimate în monede străine atunci când acestea sunt exprimate în euro. Datele privind aceste efecte ar trebui raportate cu un semn negativ (pozitiv) atunci când, pe bază netă, acestea conduc la o scădere (creștere) a soldurilor și sunt necesare pentru a permite o reconciliere completă între creditarea netă și modificările soldurilor.

Aceste ajustări nu sunt acoperite în baza cerințelor prevăzute de Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33). În scopul rapoartelor de date, în cazul în care datele (sau chiar o aproximare a acestora) nu sunt disponibile IFM, acestea pot fi calculate în conformitate cu orientările furnizate la punctul 4.2.2 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM. Procedura de estimare sugerează limitează sfera calculelor la monedele principale și se bazează pe următoarele etape:

1. soldurile de credite eligibile la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei și la sfârșitul perioadei (posturile 1 și 4) sunt defalcate pe monedă de exprimare, punându-se accent pe fondurile de credite exprimate în GBP, USD, CHF și JPY. Dacă aceste date nu sunt disponibile, pot fi utilizate datele privind soldurile totale din bilanț, inclusiv creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute – posturile 1.1 și 4.1;
2. fiecare fond de credite este tratat după cum urmează. Cifrele relevante ale ecuației din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM sunt oferite în paranteze:
 - soldurile la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei de raportare și la sfârșitul perioadei sunt convertite în moneda inițială de exprimare, utilizând cursurile de schimb nominale corespunzătoare ⁽¹⁾ (ecuațiile [4.2.2] și [4.2.3]);

⁽¹⁾ Ar trebui utilizate cursurile de schimb de referință ale BCE. A se vedea comunicatul de presă din 8 iulie 1998 privind stabilirea de standarde comune de piață, disponibil pe website-ul BCE (www.ecb.europa.eu).

- modificarea soldurilor în cursul perioadei de referință exprimate în monedă străină este calculată și reconvertită în euro utilizând valoarea medie a cursului de schimb zilnic din perioada de raportare (ecuația [4.2.4]);
- se calculează diferența dintre modificarea soldurilor convertite în euro, astfel cum a fost calculată în etapa anterioară, și modificarea soldurilor în euro (ecuația [4.2.5], cu semnul opus);

3. ajustarea finală legată de cursul de schimb este estimată ca suma ajustărilor pentru fiecare monedă.

Pentru informații suplimentare, a se vedea punctele 1.6.3.5 și 4.2.2 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

- Scoateri din evidențele contabile/reduceri ale valorii contabile (3.2B)

În conformitate cu articolul 1 litera (g) din Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33), „reducerea valorii contabile» înseamnă diminuarea directă a valorii contabile a unui credit în bilanțul (statistic), ca urmare a deprecierii sale.” Similar, în conformitate cu articolul 1 litera (h) din același regulament, „scoaterea din evidențele contabile» înseamnă o reducere a valorii contabile totale a unui credit care determină eliminarea sa din bilanț.” Efectele reducerilor valorii contabile și ale scoaterilor din evidențele contabile ar trebui raportate cu un semn negativ sau pozitiv atunci când, la valoarea netă, determină o scădere sau, după caz, o creștere a soldurilor. Aceste date sunt necesare pentru a permite o reconciliere completă între creditarea netă și modificările soldurilor.

În ceea ce privește scoaterile din evidențele contabile și reducerile valorii contabile legate de soldurile din bilanț, pot fi utilizate datele elaborate pentru a se conforma cerințelor minime din partea 4 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) (tabelul 1A privind ajustările din reevaluare lunară). Cu toate acestea, dezagregarea impactului scoaterilor din evidențele contabile și reducerilor valorii contabile de credite pentru creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute necesită o extragere separată de date din bazele interne de date ale IFM.

Datele privind soldurile de credite eligibile (posturile 1 și 4) sunt în principiu corectate având în vedere soldurile provizioanelor, în cazurile în care creditele sunt înregistrate net de provizioane în bilanțul statistic.

- În cazurile în care participanții raportează posturile 1.3 și 4.3, datele privind scoaterile din evidențele contabile și reducerile valorii contabile a creditorilor ar trebui să includă anularea provizioanelor anterioare asupra creditorilor care au devenit (parțial sau în întregime) nerecuperabile și, în plus, ar trebui să includă orice pierderi peste nivelul provizioanelor, dacă este cazul. Similar, atunci când un credit provizionat este securitizat sau transferat în alt mod, trebuie înregistrată o scoatere din evidențele contabile sau reducere a valorii contabile care este egală cu provizioanele în curs, de semn opus, pentru a corespunde modificării valorii din bilanț, corectată pentru valoarea provizioanelor și valoarea fluxului net. Provizioanele se pot modifica în timp în urma unor noi alocări pentru deprecieri și pierderi din credite (net de posibile inversări, inclusiv cele care au loc atunci când un credit este rambursat de către debitor). Aceste modificări nu ar trebui înregistrate în rapoartele de date ca parte a scoaterilor din evidențele contabile/reducerilor valorii contabile (deoarece rapoartele de date reconstruiesc valorile fără deducerea provizioanelor) ⁽¹⁾.

Dezagregarea impactului scoaterilor din evidențele contabile și reducerilor valorii contabile de credite pentru creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute poate fi omisă dacă nu pot fi extrase date separate privind provizioanele din bazele de date interne ale IFM.

- Atunci când se practică raportarea soldurilor de credite net de provizioane, dar posturile relevante (1.3 și 4.3) legate de provizioane nu sunt raportate [a se vedea punctul 4 litera (a)], scoaterile din evidențele contabile/reducerile valorii contabile trebuie să includă deduceri noi pentru deprecieri și pierderi din credite asupra portofoliului de credite (net de posibile inversări, inclusiv cele care au loc atunci când un credit este rambursat de către debitor) ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Această cerință diferă de cerințele de raportare în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33).

⁽²⁾ Această cerință este similară informațiilor care trebuie raportate în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) de către IFM care înregistrează creditele net de provizioane.

Nu este necesară dezagregarea impactului scoaterilor din evidențele contabile și reducerilor valorii contabile pentru creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute dacă nu pot fi extrase date separate privind provizioanele din bazele interne de date ale IFM.

În principiu, aceste posturi acoperă și reevaluările care apar atunci când creditele sunt securitizate sau transferate în alt mod, iar valoarea de tranzacție diferă de soldul nominal atunci când are loc transferul. Reevaluările trebuie raportate, atunci când pot fi identificate, și ar trebui calculate ca diferența dintre valoarea de tranzacție și soldul nominal în momentul vânzării.

Pentru informații suplimentare, a se vedea partea 4 a anexei I la Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33) și punctul 1.6.3.3 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM.

— Reclasificări (3.2C)

Reclasificările înregistrează toate celelalte efecte care nu sunt legate de creditarea netă, astfel cum este definită la punctul 4 litera (b), dar care conduc la modificări ale soldurilor de credite din bilanț, excluzând creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute.

Aceste efecte nu sunt acoperite de cerințele stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1071/2013 (BCE/2013/33), iar impactul acestora este în mod normal estimat pe bază agregată la elaborarea statisticilor macroeconomice. Totuși acestea sunt importante la nivelul instituțiilor individuale (sau al grupurilor TLTRO-II) pentru a reconcilia creditarea netă și modificările soldurilor.

Trebuie raportate următoarele efecte, în ceea ce privește soldurile creditelor din bilanț, excluzând creditele securitizate sau transferate în alt mod care nu sunt derecunoscute, și se aplică convenția uzuală de înregistrare cu semn negativ (pozitiv) a efectelor care conduc la scăderi (creșteri) ale soldurilor.

1. Modificări ale clasificării sectoriale sau ale zonei de rezidență a debitorilor care conduc la modificări ale pozițiilor în sold raportate care nu sunt datorate creditării nete și care, prin urmare, trebuie înregistrate.
2. Modificări în clasificarea instrumentelor. Acestea pot afecta și indicatorii în cazul în care soldurile creditelor cresc sau scad, de exemplu, din cauza reclasificării unui titlu de natura datoriei ca credit sau a unui credit ca titlu de natura datoriei.
3. Ajustări care rezultă din corectarea erorilor de raportare, în conformitate cu instrucțiunile primite de la BCN relevantă, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) litera (c).

În conformitate cu articolul 7 alineatul (6), reorganizările societăților și modificările componenței grupurilor TLTRO-II determină în mod normal necesitatea retransmiterii primului raport de date pentru a reflecta noua structură și noua componență a grupului TLTRO-II. Astfel, nu sunt utilizate reclasificări pentru aceste evenimente.

Pentru informații suplimentare, a se vedea punctul 1.6.3.4 din Manualul pentru statisticile privind bilanțul IFM. Cu toate acestea, diferențele conceptuale evidențiate mai sus ar trebui luate în considerare în scopul obținerii datelor de reclasificare la nivelul instituțiilor individuale.

Raportare TLTRO-II

Perioadă de raportare:

Credite acordate societăților nefinanciare și gospodăriilor populației, exclusiv creditele pentru locuințe acordate gospodăriilor populației (mii EUR)

	Credite acordate societăților nefinanciare	Credite acordate gospodăriilor populației (inclusiv instituții fără scop lucrativ în serviciul gospodăriilor populației), exclusiv credite pentru locuințe	post	formulă	validare
Agregate principale					
1 Solduri de credite eligibile la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei de raportare	0	0	1	$1 = 1.1 - 1.2 (+ 1.3)$	
2 Creditare netă eligibilă în perioada de raportare	0	0	2	$2 = 2.1 - 2.2$	
3 Ajustări ale soldurilor: scăderi (-) și creșteri (+)	0	0	3	$3 = 3.1 + 3.2$	
4 Solduri de credite eligibile la sfârșitul perioadei de raportare	0	0	4	$4 = 4.1 - 4.2 (+ 4.3)$	$4 = 1 + 2 + 3$

Elemente suport

Solduri de credite eligibile la sfârșitul lunii care precede începutul perioadei de raportare

1.1 Solduri din bilanț			1,1
1.2 Soldurile de credite securitizate sau transferate în alt mod, dar care nu sunt derecunoscute din bilanț			1,2
1.3 Provizioane în curs pentru credite eligibile (*)			1,3

Creditare netă eligibilă în perioada de raportare

2.1 Creditare brută			2,1
2.2 Rambursări			2,2

Ajustări ale soldurilor: scăderi (-) și creșteri (+)

3.1 Vânzări și achiziții de credite și alte transferuri de credite în cursul perioadei de raportare	0	0	3,1	$3.1 = 3.1A + 3.1B + 3.1C$
3.1A Fluxuri nete de credite care sunt securitizate cu impact asupra stocurilor de credite			3.1A	
3.1B Fluxuri nete de credite care sunt transferate în alt mod cu impact asupra stocurilor de credite			3.1B	
3.1C Fluxuri nete de credite care sunt securitizate sau transferate în alt mod fără impact asupra stocurilor de credite			3.1C	
3.2 Alte ajustări	0	0	3,2	$3.2 = 3.2A + 3.2B + 3.2C$
3.2A Reevaluări datorate variațiilor cursului de schimb			3.2A	
3.2B Scoateri din evidențele contabile/reduceri ale valorii contabile			3.2B	
3.2C Reclasificării			3.2C	

Solduri de credite eligibile la sfârșitul perioadei de raportare

4.1	Solduri din bilanț.....			4,1
4.2	Soldurile de credite securitizate sau transferate în alt mod, dar care nu sunt derecunoscute din bilanț.....			4,2
4.3	Provizioane în curs pentru credite eligibile (*)			4,3

(*) Aplicabil numai în cazurile în care creditele sunt raportate fără provizioane; a se vedea instrucțiunile de raportare pentru mai multe detalii.

DECIZIA (UE) 2016/811 A BĂNCII CENTRALE EUROPENE**din 28 aprilie 2016****de modificare a Deciziei BCE/2014/34 privind măsuri legate de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (BCE/2016/11)**

CONSILIUL GUVERNATORILOR BĂNCII CENTRALE EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 127 alineatul (2) prima liniuță,

având în vedere Statutul Sistemului European al Băncilor Centrale și al Băncii Centrale Europene, în special articolul 3.1 prima liniuță, articolul 12.1, articolul 18.1 a doua liniuță și articolul 34.1 a doua liniuță,

având în vedere Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară a Eurosistemului (BCE/2014/60) ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) În conformitate cu articolul 1 alineatul (4) din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60), Consiliul guvernatorilor BCE poate schimba, oricând, mijloacele, instrumentele, cerințele, criteriile și procedurile de punere în aplicare a operațiunilor de politică monetară din Eurosistem.
- (2) La 29 iulie 2014, în scopul îndeplinirii mandatului său de asigurare a stabilității prețurilor și în contextul măsurilor de îmbunătățire a funcționării mecanismului de transmitere a politicii monetare prin sprijinirea creditării acordate economiei reale, Consiliul guvernatorilor a adoptat Decizia BCE/2014/34 ⁽²⁾. Această decizie a prevăzut o serie de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (*targeted longer-term refinancing operations*) (denumite în continuare „TLTRO”) care urmau să fie desfășurate pe o perioadă de doi ani.
- (3) La 10 martie 2016, pentru a consolida orientarea flexibilă a politicii monetare a BCE și pentru a întări transmiterea politicii monetare prin stimularea suplimentară a creditării bancare acordate economiei reale, Consiliul guvernatorilor a decis să desfășoare o nouă serie de patru operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (denumite în continuare „TLTRO-II”). Condițiile acestor TLTRO-II urmează a fi stabilite într-o decizie separată. Pentru a permite instituțiilor să ramburseze sumele împrumutate în cadrul TLTRO și să se împrumute în cadrul TLTRO-II, Consiliul guvernatorilor a decis să introducă în iunie 2016 o posibilitate suplimentară de rambursare voluntară pentru toate TLTRO în curs.
- (4) De asemenea, Consiliul guvernatorilor a decis că nu se vor aplica alte obligații de raportare participanților care au transmis datele necesare pentru calcularea rambursării anticipate obligatorii din septembrie 2016.
- (5) Pentru a acorda instituțiilor de credit timp suficient pentru efectuarea pregătirilor operaționale pentru prima TLTRO-II, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare fără întârzieri nejustificate.
- (6) Prin urmare, Decizia BCE/2014/34 ar trebui modificată în consecință,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

*Articolul 1***Modificări**

Decizia BCE/2014/34 se modifică după cum urmează:

1. Articolul 6 se înlocuiește cu următorul text:

*„Articolul 6***Rambursare anticipată**

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), cu începere la 24 de luni după fiecare TLTRO, participanții au, pe bază semestrială, posibilitatea de a reduce valoarea TLTRO sau de a le încheia înainte de scadență. Datele de rambursare anticipată coincid cu data decontării unei operațiuni principale de refinanțare a Eurosistemului, astfel cum precizează Eurosistemul.

⁽¹⁾ JO L 91, 2.4.2015, p. 3.

⁽²⁾ Decizia BCE/2014/34 din 29 iulie 2014 privind măsuri legate de operațiuni ținute de refinanțare pe termen mai lung (JO L 258, 29.8.2014, p. 11).

(2) De asemenea, participanții au posibilitatea de a reduce valoarea TLTRO sau de a le încheia înainte de scadență la o dată ce coincide cu ziua decontării primei TLTRO desfășurate în temeiul Deciziei (UE) 2016/810 a Băncii Centrale Europene (BCE/2016/10) (*). Pentru a beneficia de procedura de rambursare anticipată la această primă dată de rambursare anticipată, participantul notifică BCN relevantă că intenționează să ramburseze în cadrul procedurii de rambursare anticipată la data de rambursare anticipată, cu cel puțin trei săptămâni înainte de data de rambursare anticipată. Această notificare devine obligatorie pentru participant cu trei săptămâni înainte de data de rambursare anticipată la care se referă. Pentru a evita orice incertitudine, alocarea de creditare suplimentară disponibilă pentru TLTRO care va fi desfășurată în iunie 2016 și care va fi calculată în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) se determină pe baza sumelor împrumutate în cursul TLTRO desfășurate începând cu martie 2015, fără deducerea sumelor rambursate la prima dată de rambursare anticipată.

(3) Cu privire la toate celelalte date de rambursare, pentru a beneficia de procedura de rambursare anticipată, participantul notifică BCN relevantă că intenționează să ramburseze în cadrul procedurii de rambursare anticipată la data de rambursare anticipată, cu cel puțin două săptămâni înainte de data de rambursare anticipată. Această notificare devine obligatorie pentru participant cu două săptămâni înainte de data de rambursare anticipată la care se referă.

(4) În cazul în care participantul nu decontează până la data de rambursare, în întregime sau parțial, suma datorată în temeiul procedurii de rambursare anticipată, poate fi impusă o sancțiune financiară. Sancțiunea financiară aplicabilă se calculează în conformitate cu anexa VII la Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene (BCE/2014/60) (**) și corespunde sancțiunii financiare aplicate pentru nerespectarea obligațiilor de colateralizare și decontare adecvată a sumei alocate contrapărții în ceea ce privește tranzacțiile reversibile în scopuri de politică monetară. Impunerea unei sancțiuni financiare nu aduce atingere dreptului BCN de a adopta măsurile reparatorii prevăzute pentru apariția unei situații de neîndeplinire a obligațiilor, astfel cum se prevede la articolul 166 din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60).

(*) Decizia (UE) 2016/810 a Băncii Centrale Europene din 28 aprilie 2016 privind o a doua serie de operațiuni țintite de refinanțare pe termen mai lung (BCE/2016/10) (JO L 132, 21.5.2016, p. 107).

(**) Orientarea (UE) 2015/510 a Băncii Centrale Europene din 19 decembrie 2014 privind punerea în aplicare a cadrului de politică monetară din Eurosistem (BCE/2014/60) (JO L 91, 2.4.2015, p. 3)."

2. La articolul 7, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„(1) Participanții la TLTRO a căror creditare netă eligibilă cumulată în perioada 1 mai 2014-30 aprilie 2016 este sub pragul aplicabil acestora la data de 30 aprilie 2016 trebuie să ramburseze în întregime creditele TLTRO inițiale și suplimentare ale acestora la data de 28 septembrie 2016, cu excepția cazului în care Eurosistemul specifică o dată alternativă. Anexa I descrie calculele tehnice.

(2) În cazul în care creditele totale ale unui participant legate de alocarea sa suplimentară în TLTRO efectuate din martie 2015 până în iunie 2016 depășesc alocarea suplimentară calculată în luna de referință pentru alocare aprilie 2016, valoarea acestei creditări suplimentare excesive se plătește la 28 septembrie 2016, cu excepția cazului în care Eurosistemul specifică o dată alternativă. Anexa I descrie calculele tehnice.”

3. La articolul 7, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care participantul nu decontează până la data de rambursare, în întregime sau parțial, suma datorată în temeiul procedurii de rambursare anticipată obligatorie, poate fi impusă o sancțiune financiară. Sancțiunea financiară aplicabilă se calculează în conformitate cu anexa VII la Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60) și corespunde sancțiunii financiare aplicate pentru nerespectarea obligațiilor de colateralizare și decontare adecvată a sumei alocate contrapărții în ceea ce privește tranzacțiile reversibile în scopuri de politică monetară. Impunerea unei sancțiuni financiare nu aduce atingere dreptului BCN relevante de a adopta măsurile reparatorii prevăzute pentru apariția unei situații de neîndeplinire a obligațiilor, astfel cum se prevede la articolul 166 din Orientarea (UE) 2015/510 (BCE/2014/60).”

4. La articolul 8, alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Dacă o instituție participă într-o TLTRO și atâta vreme cât are credit acordat printr-o TLTRO, aceasta trebuie să depună trimestrial modele de raportare a datelor completate, în conformitate cu alineatul (1), până sunt transmise toate datele necesare pentru a determina obligația de rambursare obligatorie în conformitate cu articolul 7.”

5. La articolul 8, alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„(8) Cu excepția cazului în care a rambursat toate sumele scadente în cadrul TLTRO ce îi revin în conformitate cu articolul 6 alineatul (2), fiecare participant la TLTRO trebuie să examineze anual acuratețea datelor raportate în conformitate cu alineatul (1). Acest exercițiu, care ar putea avea loc în contextul unui audit anual, poate fi efectuat de către un auditor extern. În locul utilizării unui auditor extern, participanții pot planifica mecanisme echivalente, conform aprobării Eurosistemului. BCN a participantului este informată cu privire la rezultatul examinării. În cazul unei participări ca grup TLTRO, rezultatele sunt transmise BCN ale membrilor grupului TLTRO. La cererea BCN a participantului, rezultatele detaliate ale examinărilor efectuate în temeiul prezentului alineat sunt transmise BCN respective și, în cazul unei participări ca grup, sunt ulterior transmise BCN ale membrilor grupului TLTRO.”

Articolul 2

Intrare în vigoare

Prezenta decizie intră în vigoare la 3 mai 2016.

Adoptată la Frankfurt pe Main, 28 aprilie 2016.

Președintele BCE
Mario DRAGHI

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO